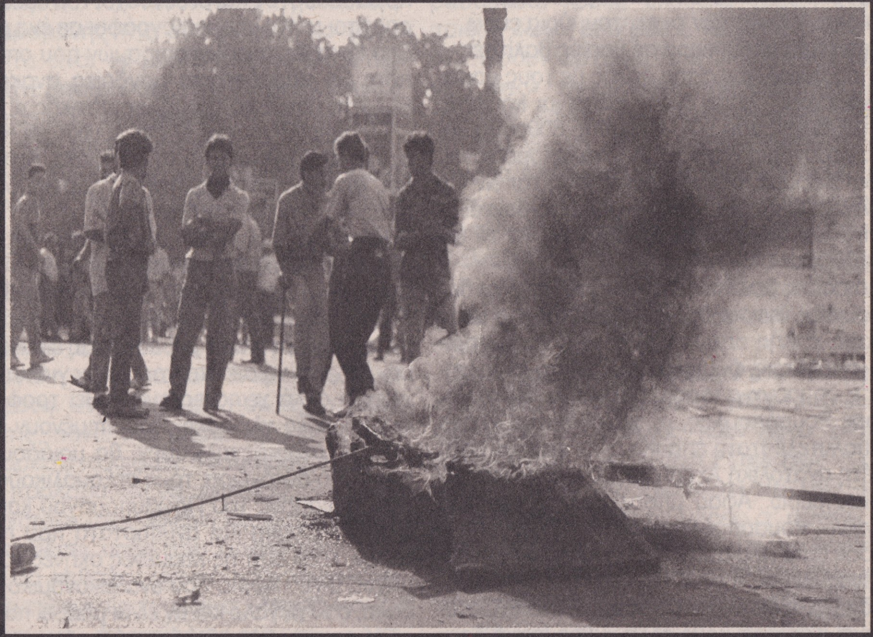
ΤΟ ΗΘΟΣ ΚΑΙ Η ΑΔΕΛΦΟΣΥΝΗ ΕΙΝΑΙ ΚΑΘΟΡΙΣΤΙΚΑ ΣΥΣΤΑΤΙΚΑ ΤΗΣ ΑΝΑΡΧΙΚΗΣ ΔΡΑΣΗΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
Αρ. Φύλλου 69
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2008
1,5 ΕΥΡΩ

ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

ΚΡΑΤΟΣ, ΜΜΕ, ΠΑΛΙΟΙ ΚΑΙ ΝΕΟΙ ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ, ΑΣ ΓΕΥΤΟΥΝΕ ΟΛΟΙ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΟΡΓΗ

Επιδρομές

Έχω δει εγκληματίες και πόρνες και μίλησα μαζί τους. Τώρα αναρωτιέμαι πώς πραγματικά πιστεύετε ότι φτιάχτηκαν έτσι όπως είναι;

Να σέρνουν τα κουρέλια τους στο αίμα και τη λάσπη, προγραμμένοι, μια «διαβολική ράτσα»;

Εσείς που βλέπετε όλους τους ανθρώπους σαν λεία, τους έχετε κάνει όπως είναι σήμερα...

Λουίζ Μισέλ

σελ. 14-15

Στις 15/2 δικάζεται στο Εφετείο Αθήνας ο νεοναζί Π. Ρουμελιώτης που, μαζί με τη συμμορία του, πραγματοποίησε δολοφονικές επιθέσεις, όπως αυτή της 19ης Οκτωβρίου 2005, όπου μαχαίρωσε δύο αντιφασίστες τραυματίζοντας τον ένα βαριά. Να μην βρεθούν οι δύο, που δέχτηκαν την επίθεση, μόνοι μπροστά στους δράστες τόσων και τόσων φασιστικών επιθέσεων. Να βάλουμε φρένο στις επιθέσεις των νεοναζί, που συνεχίζονται μέχρι και σήμερα, ενάντια σ' όσους είναι στοχοποιημένοι ήδη από την κυριαρχία (μετανάστες, νεολαίοι, χώροι κοινωνικής αντίστασης).

Πρωτοβουλία Αναρχικών, Αντιεξουσιαστών/στριών, Αντιφασιστών/στριών καλεί σε

ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ

την Παρασκευή 15 Φλεβάρη στις 9^{30} π.μ.

στο ΕΦΕΤΕΙΟ της Αθήνας (Λουκάρεως και Λ. Αλεξάνδρας)

-Γιατί το πολιτικό σκηνικό έπαθε μπλακ-άουτ;
-Έπεσε ο Γενικός!

Αναδάσωση(!;) δεν έγινε φέτος (παρά τις πομπώδεις κυβερνητικές δεσμεύσεις) στης Πάρνηθας την ολόμαυρη ράχη. Τέσσερις Δήμοι-Δήμιοι ζητούν ευγενικά το μερίδιο τους από τις καμένες ράχες. Οι γύπες πετούν πάνω το πτώμα που ήταν κάποτε δάσος. Περίμενε κανείς ότι θα συμβεί κάτι διαφορετικό;

Σφυρίζουν πάνω από τα κεφάλια των ανυποψίαστων διαβατών τα εκατομμύρια ευρώ — σε πακέτα από 500ευρα σε βαριές βαλίτσες— από τις συναλλαγές της Αυλής με τους παρατρεχάμενους. Κάθε 500 ευρώ είναι και ένας συνταξιούχος του ΙΚΑ, κάθε δύο 500ευρα και ένας «προνομιούχος». Οι Πεντακοσιομέδιμνοι, όπως ξέρουμε, δεν αντέχουν τους ταπεινούς «πεντακοσάευρους» αλλά αποδεικνύονται ιδιαίτερα γενναιόδωροι μεταξύ τους με τα ξένα κόλλυβα.

Για όσους δεν θυμούνται —ή κάνουν ότι δεν θυμούνται, άγνοια δεν συγχωρείται— ο ίδιος ο Καραμανλής από την ΔΕΘ είχε χαρακτηρίσει «απολύτως φυσιολογικό», ένας «επιτυχημένος δημοσιογράφος», δηλαδή ο Ψευτοθόδωρος Ρουσόπουλος, να χτίζει σε ένα χρόνο μια πολυτελέστατη έπαυλη στην χιλιοκαταπατημένη ανατολική Αττική, αξίας πέντε εκατομμυρίων ευρώ. Αφού μπορεί ο γείτονας του Μαγγίνα, Ρουσόπουλος να προσπορίζει τόσο κέρδος (από που άραγε;) γιατί να μην το πετύχει ένας Θέμος ή ένας Μάκης;

Αδιαμφισβήτητα η λεγόμενη Ζαχοπουλειάδα έχει σκεπάσει κάθε άλλη κυβερνητική δραστηριότητα και διεκδικεί —όχι άδικα— την μερίδα του λέοντος στα τηλεοπτικά πάνελ, κυριαρχεί στις συζητήσεις των κοινών θνητών, στο καφενείο, στα κουρείο, στο γραφείο.

Ούτε να αυτοκτονήσουν δεν ξέρουν οι δεξιοί, ούτε να μανιπουλάρουν σωστά, δυο απόπειρες αυτοκτονίας και οι δυο αποτυχημένες και άκουσον-άκουσον ένας «αυτοκτονικός ιδεασμός» δηλαδή μια κατα φαντασίαν αυτοκτονία. Ο Ζαχόπουλος όπως είδαμε παραλίγο να τα καταφέρει, βρήκε λίγο αργότερα μιμητή στο προσωπο ενός δικηγόρου του ΛΑΟΣ που προσπάθησε να πέσει πάνω σε έναν άτυχο νταλικέρη και όσον για τον τρίτο της παρέας, τον εγκάθετο — μεταξύ εγκαθέτων— εργατολόγο της ΓΣΕΕ που κορόιδευε τους συμβασιούχους προς όφελος της κυβέρνησης δεν είχε καν την εξυπνάδα —για λεβεντιά ούτε λόγος— να προκαλέσει μερικές εκδορές στον εαυτό του και να τον λυπηθούν τα μίντια. Προτίμησε το ψυχιατρείο αυτό το γνήσιο τέκνο της συνεργασίας ΠΑΣΟΚ-ΣΥΝ στο χώρο της συνδικαλιστρικής δράσης.

Τόσο αδέξια ψέματα και τόσο άτσαλη κυβερνητική προπαγάνδα είχε καιρό να δει ο τόπος. Εκδότες, καναλάρχες, ευνοούμενοι, εφοπλιστές, μυστικές υπηρεσίες, υπουργοί, διαπλεκόμενοι και καθηγητάδες, βουλευτές, ο πρωθυπουργός και οι ευνούχοι του και οι απαραίτητοι μεγαλοδημοσιογράφοι σε ένα μαφιόζικο ξεκαθάρισμα λογαριασμών που οπωσδήποτε θα πυροδοτήσει ραγδαίες ανακατατάξεις στη μοιρασιά της εξουσιαστικής πίττας.

Οι αμερικάνοι έχουν μια κυνική μα και εύστοχη φράση για αυτά τα ζητήματα. Shit in the fan, σκατά στον ανεμιστήρα. Δύσοσμο υλικό προς όλες τις κατευθύνσεις.

Η εκδοχή του «ροζ σκανδάλου» που προσπάθησε να επιβάλλει από την αρχή —με αστείο είναι αλήθεια τρόπο— το «περιβάλλον Καραμανλή» είναι φανερό ότι δεν εξυπηρετεί πια τις κυβερνητικές μεθοδεύσεις επειδή είναι μεν άσχημο να σε κατηγορήσουν για κακοδιαχείριση αλλά χειρότερο να δοθεί τροφή στις φαρμακερές γλώσσες, που επιμένουν ότι τα Δίδυμα, όταν μεγαλώσουν, θα μοιάσουν του παραλίγο αυτόχειρα, τους σεξουαλικούς προσανατολισμούς του Πρωθυπουργού και άλλα τέτοια κακοήθη και ανυπόστατα που προκύπτουν, λέει, από τις κομμένες σκηνές του επίμαχου DVD. Χώρια που ένα οικονομικό σκάνδαλο, όσο μεγάλο και αν είναι μπορεί πολύ εύκολα να συγκαλυφθεί όταν όλοι έχουν το μερίδιο τους. «Δεν ανησυχούν το Μέγαρο Μαξίμου, υποθέσεις κακοδιαχείρισης στο ΥΠΠΟ» γράφουν οι ξεδιάντροπες φιλοκυβερνητικές φυλλάδες.

στεί την αρχαία «κληρονομιά». Σοβαροφανείς καθηγητές (ιστορίας και αρχαιολογίας) του ΕΜΠ και άλλων πανεπιστημίων, ανώτατοι δημόσιοι υπάλληλοι και άλλα γυαλιστερά κατακάθια έσκισαν τα ρούχα τους για το πολιτισμικό «έγκλημα» της ανατίναξης των αγαλμάτων του Βούδα από τους Ταλιμπάν αλλά προτίμησαν να παραχώσουν, χρήσιμα και με συνοπτικές διαδικασίες, μια ολόκληρη αρχαία πόλη στην Μυτιλήνη, για να χτιστούν πολυτελείς μεζονέττες αφού ο εργολάβος πληρώνει σε cash (διαβάζεται ΚΑΣ). Πρέπει να ομολογήσουμε ότι προτιμούμε τους βλοσυρούς Ταλιμπάν από τις ευγενικές φυσιογνωμίες των καλοντυμένων κατεργαρέων της διανόησης που ο ένας μετά τον άλλο στήριξαν τον παρ' ολίγον αυτόχειρα αφεντικό τους στο ΚΑΣ. Τουλάχιστον ας αναγνωρίσουμε την ειλικρίνεια των Ταλιμπάν. Ανατίναξαν τα αγάλματα του Βούδα με άποψη και σίγουρα όχι για να οικοδομήσουν από πάνω την κατοικία του πατέρα των πιστών Μουλά Ομάρ.

Αυτό όμως δεν σημαίνει ότι δεν πρέπει να δείξουμε με το δάκτυλο το άθλιο Ντουέτο και το όλο σινάφι τους. Αυτοί είναι το άλας της Γής; Αυτοί καταδικάζουν και υπαγορεύουν; Είναι οι υπάλληλοι των Τραπεζών και των Εφοπλιστών, κηρυγμένοι Απαραβίαστοι; Όλοι τούς επιδοκιμάζουν και τούς επευφημούν; Αυτοί θα είναι οι Τιμωροί, σε αυτούς θα θυσιάζουν οι σκλάβοι; Δεν θα περίμενε κανείς κανένός ίχνος ιπποτισμού σε τούτη την μέχρι θανάτου μάχη αυτών των άθλιων υποκειμένων. Αλλά δεν πρόκειται ούτε καν για μονομαχία, αλλά για δημόσιο βουρκόλουτρο, εκεί όπου η προδοσία και το πισώπλατο μαχαίρωμα έχουν αναδειχθεί προ πολλού σε υπέρτατες ηθικές αξίες.

Όταν στριμώχτηκε λιγάκι ο Καραμανλής, κατέδωσε (όχι από το Μαξίμου αλλά από τις ...Ινδίες) όχι μόνο τον κασετοκομιστή και έναν προσωπικό στενό φίλο του που είχε βολέψει στο ΣΔΟΕ (Κλαδάς) και τον βουλευτή που **με κυβερνητικη εντολή** έκανε την περίφημη διαμεσολάβηση ώστε να κάνουν τα στραβά μάτια οι οικονομικές υπηρεσίες για το κυβερνητικό δωράκι των πέντε εκατομμυρίων προς τον κομιστή. Αυτή είναι η μοίρα που επιφυλλάσεται για τα τσιράκια, τους υπαλλήλους και τους υποτελείς. Μια ματιά στη διαδρομή, στον βίο και στην πολιτεία αυτών των αθυρμάτων είναι αρκετή για να παραμείνει κανείς αδιάφορος σε αυτό τον οχετό. Το ίδιο βρωμούν όλοι.

Συνοψίζουμε. Τρεις πρωθυπουργικοί φίλοι, όλοι τους γενικοί γραμματείς στο υπουργείο

Σύντροφοι/σσες και φίλοι/ες,

Κάποτε οι μάγοι ή οι εξορκιστές εμφανίζονταν ως οι μόνοι που μπορούσαν να κυβερνήσουν τις μαγικές λέξεις και να μεταβάλλουν την πορεία των «πραγμάτων»: «Carmina vel coelo possunt deducere lunam» (με τα μαγικά τραγούδια ακόμη και το φεγγάρι μπορείς να κατεβάσεις από τον ουρανό), λέει η μάγισσα Μήδεια στις Μεταμορφώσεις του Οβίδιου.

Έτσι και οι πολιτικοί «προφήτες» των καιρών μας, ίδιοι και απαράλλαχτοι με τους οιωνοσκόπους, -που ακολουθούσαν κατά πόδας τις ρωμαϊκές στρατιές σε κάθε νέα εκστρατεία ως αναπόσπαστο μέρος του στρατιωτικού προσωπικού-, προετοιμάζουν τους σημερινούς «πρωτόγονους» για το πέρασμα σε ένα «ανώτερο στάδιο πολιτικής ζωής».

Τα «σημάδια»; Η παρατεταμένη «σήψη» και «παρακμή», η απαξίωση του «παλιού κόσμου», η διάθεση του «απλού πολίτη» για κάθε τι «νέο» και «άφθαρτο», οι «θνήσκοντες κομματικοί οργανισμοί εξουσίας». Η «αλήθεια» των χρησμών συνεχίζει να επιβεβαιώνεται, όπως παλιά, την στιγμή που οι «θεόσταλτοι» κεραυνοί προειδοποιούσαν με τιμωρία τους δύσπιστους, και τους αλαζόνες μεταφέροντας την «θεϊκή θέληση»...

Για να πάρουν σειρά οι «απαραίτητες θυσίες» που θα προσδιορίσουν τους περιττούς και θα αναζητήσουν την «κοινωνική μέθεξη» στις επερχόμενες πολιτικές «μεταμορφώσεις», την τελική λύση... Ας είναι... όμως...

Οι πολιτικοί μύθοι έχουν αίσιο τέλος μόνο για τους νέους κατακτητές, που εγκυμονεί κάθε περίοδος «παρακμής και ευτελισμού των πολιτικών ηθών».

Οι όποιες κοινωνικές αυταπάτες το μόνο που πετυχαίνουν είναι να μακραίνουν οι αλυσίδες.

Να χτίζονται και πάλι γέφυρες, όπου οι κοινωνικές συγκρούσεις γκρέμισαν.

Να γίνονται ανεκτά προσωπεία, εκεί που οι μάσκες θα έπρεπε να έχουν πέσει οριστικά.

Να γίνεται αποδεκτή η πολιτική πατρωνία, εκεί που δεν θα έπρεπε να χωρά καν η υπόνοια για κάτι τέτοιο.

Να αναμασιούνται παλιά πολιτικά τερτίπια και να σερβίρονται ως νέα «επαναστατικά ήθη».

Και όμως, δεν ξεκινούν όλα από την αρχή, δεν κομματιάζεται το παρελθόν.

Και ο εχθρός το γνωρίζει. Θέλει καταρχήν να γνωρίζει. Για να επεξεργαστεί στην συνέχεια τα δεδομένα, να σχεδιάσει την καταστολή, να αξιοποιήσει τον αυτάρεσκο αυτοπεριορισμό, να παζαρέψει με όσους θα θελήσουν να εκπροσωπήσουν πολιτικά την αμφισβήτησή του και να συνδιαχειριστούν την «τύχη» των περιττών.

Όπως συνήθως. Όπως παλιά.

Αλλά, ας είναι και πάλι... Γιάννη τον βαφτίσα-

σει «απολύτως φυσιολογικό», ένας «επιτυχημένος δημοσιογράφος», δηλαδή ο Ψευτοθόδωρος Ρουσόπουλος, να χτίζει σε ένα χρόνο μια πολυτελέστατη έπαυλη στην χιλιοκαταπατημένη ανατολική Αττική, αξίας πέντε εκατομμυρίων ευρώ. Αφού μπορεί ο γείτονας του Μαγγίνα, Ρουσόπουλος να προσπορίζει τόσο κέρδος (από που άραγε;) γιατί να μην το πετύχει ένας Θέμος ή ένας Μάκης;

Αδιαμφισβήτητα η λεγόμενη Ζαχοπουλειάδα έχει σκεπάσει κάθε άλλη κυβερνητική δραστηριότητα και διεκδικεί —όχι άδικα— την μερίδα του λέοντος στα τηλεοπτικά πάνελ, κυριαρχεί στις συζητήσεις των κοινών θνητών, στο καφενείο, στα κουρείο, στο γραφείο.

Ροζ και σκοτεινή, βρώμικη και πολυπλόκαμη, ανεξέλεγκτη και όμως χειραγωγημένη η λεγόμενη «υπόθεση Ζαχόπουλου» επισκιάζει «ιστορικές», κατά τα άλλα, επισκέψεις του Καραμανλή στην Τουρκία, που άλλωστε δεν απέφεραν τίποτα και μαγικά ταξίδια στις Ινδίες, ρίχνοντας βαριά την σκιά της στο πολιτικό σκηνικό που, όπως έχουμε ξαναγράψει επανειλημμένα, είναι πιο ρευστό από ποτέ.

Αρ. Λογαριασμού Ενίσχυσης
(Εθνική Τράπεζα) 116/611-838-03

ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
•ΧΡΟΝΟΣ 6ος•ΦΥΛΛΟ 69•
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2008•

ΕΚΔΟΣΗ: ΑΡΧΕΙΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ Α.Μ.Κ.
ΣΑΡΙΠΟΛΟΥ 8 - ΑΘΗΝΑ - Τ.Κ. 10682

Υπεύθυνος Έκδοσης
Παναγιώτης Λιόλιος

μεν άσχημο να σε κατηγορήσουν για κακοδιαχείριση αλλά χειρότερο να δοθεί τροφή στις φαρμακερές γλώσσες, που επιμένουν ότι τα Δίδυμα, όταν μεγαλώσουν, θα μοιάσουν του παραλίγο αυτόχειρα, τους σεξουαλικούς προσανατολισμούς του Πρωθυπουργού και άλλα τέτοια κακοήθη και ανυπόστατα που προκύπτουν, λέει, από τις κομμένες σκηνές του επίμαχου DVD. Χώρια που ένα οικονομικό σκάνδαλο, όσο μεγάλο και αν είναι μπορεί πολύ εύκολα να συγκαλυφθεί όταν όλοι έχουν το μερίδιο τους. «Δεν ανησυχούν το Μέγαρο Μαξίμου, υποθέσεις κακοδιαχείρισης στο ΥΠΠΟ» γράφουν οι ξεδιάντροπες φιλοκυβερνητικές φυλλάδες.

Σωσίβιο σε αυτή την ιστορία για τον Καραμανλή ο σκυλοκαβγάς για το ποιός έδωσε το επίμαχο DVD στον άλλο κολλητό του Καραμανλή και η κόντρα των δύο Μεγάλων της δημοσιογραφίας, που μοιράστηκαν την ίδια μπανιέρα στην πιο πολυτελή σουίτα του πιο πολυτελούς ξενοδοχείου, της Μεγάλης Βρετάνιας, για να γιορτάσουν την έκδοση της φυλλάδας τους. Τώρα πια τα βρωμόνερα ξεχείλισαν από την μπανιέρα και οι περαστικοί κρατούν την μύτη τους.

Μετατοπίστηκαν χρήσιμα τα φώτα της δημοσιότητας από το στενό πρωθυπουργικό περιβάλλον, τους ευνούχους, τους καμαριέρηδες και τους βεζύρηδες, τον Αγγέλου και τον Αδριανό, στο γνωστό Δίδυμο της αθλιότητας και τους ομοίους τους χρυσοδάκτυλους χωρίς να αφήνουμε στην άκρη τον λυσσαλέο πόλεμο των εκδοτών και καναλαρχών. Μπήκε (προσωρινά) φρένο στις ενοχλητικές «αποκαλύψεις» για τον βίο και την πολιτεία του αρχιτέκτονα του πρωθυπουργικού προφίλ, τις ΜΚΟ, που απομυζούσαν φόρους για να χαρίσουν παντεσπάνι στους κολλητούς διανοούμενους και καλλιτέχνες προς δόξαν του Καραμανλή και της «φιλάνθρωπης» Συζύγου, που από την διετούς φοίτησης σχολή νηπιαγωγών βρέθηκε ξαφνικά με διδακτορικό. «Ηδύπολις» «Ανέμη» και άλλα αεράτα και ποιητικά ονόματα ήταν για πάνω από δέκα χρόνια τα ονόματα των συλλόγων και λεσχών, που εργάστηκαν άοκνα με κρατικές χορηγίες για το καλό του τόπου και του Καραμανλή. Κανείς δεν έμεινε χωρίς αξιώματα και τιμές από την παλιοπαρέα του σημερινού πρωθυπουργού.

Σίγησαν, προσωρινά οι εξίσου ενοχλητικές ειδήσεις για τα έργα και τις ημέρες του κεντρικού αρχαιολογικού συμβουλίου (ΚΑΣ, ΚΑΣ, ΚΑΣ τρέχει σαν ποτάμι ο παράς) που είχε αναλάβει —με το αζημίωτο— να διαχειρι-

...Ινδίες) όχι μόνο τον κασετοκομιστή και έναν προσωπικό στενό φίλο του που είχε βολέψει στο ΣΔΟΕ (Κλαδάς) και τον βουλευτή που **με κυβερνητική εντολή** έκανε την περίφημη διαμεσολάβηση ώστε να κάνουν τα στραβά μάτια οι οικονομικές υπηρεσίες για το κυβερνητικό δωράκι των πέντε εκατομμυρίων προς τον κομιστή. Αυτή είναι η μοίρα που επιφυλάσσεται για τα τσιράκια, τους υπαλλήλους και τους υποτελείς. Μια ματιά στη διαδρομή, στον βίο και την πολιτεία αυτών των αθυρμάτων είναι αρκετή για να παραμείνει κανείς αδιάφορος σε αυτό τον οχετό. Το ίδιο βρωμούν όλοι.

Συνοψίζουμε. Τρεις πρωθυπουργικοί φίλοι, όλοι τους γενικοί γραμματείς στο υπουργείο του Καραμανλή. Ο γ.γ. Ζαχόπουλος διαχειριζόταν τις χορηγίες και τις ΜΚΟ, ο γ.γ. αθλητισμού Κουκοδήμος διαχειριζόταν τα δις από τον κρατικό τζόγο και ο γ.γ. Ολυμπιακής διαχείρισης Κλαδάς διαχειρίστηκε τα λάφυρα από την Ολυμπιακή επιδρομή του 2004.

Στο ΠΑΣΟΚ, το επικείμενο διαζύγιο Βενιζέλου-Γιωργάκη είναι μόνο μία πτυχή από την λεγόμενη «κρίση του δικομματισμού», που εκλαϊκευμένα αποδίδει το ανησυχητικό φαινόμενο να μην καρπώνεται κανείς την φθορά του άλλου. 91% δυσαρέσκεια προς το ΠΑΣΟΚ εν μέσω της κρίσης είναι κάτι που σίγουρα δεν είναι αποκλειστικά ευθύνη του Γιωργάκη και των υποτελών του. Δεν είναι ικανός ούτε για μια μεγαλειώδη πανωλεθρία σαν αυτή της ισπανικής Αρμάδας της επονομαζόμενης και ανίκητης από τον βρετανικό στόλο. «Είναι προτιμότερο ένα τραγικό τέλος παρά μια τραγωδία χωρίς τέλος», προβληματίζονται οι πασόκοι αλλά κανείς δεν θέλει να ακολουθήσει τα χνάρια του Ζαχόπουλου, που στάθηκε πρωτοπόρος πρέπει να πούμε (Σε άλλο «κλάδο» πρωτοπόρος υπήρξε ο Σφηνιάς). Ο Βενιζέλος θέλει να ανοίξει όμιλο, ο Γιωργάκης του το απαγόρευσε, ο μόνος Όμιλος θα είναι αυτός των «Φίλων του Γιωργάκη» γιατί «**ομιλίαι κακαί φθείρουσιν ήθη χρηστά**», όπως έγραφε ο απόστολος Παύλος, υποκλέπτοντας τον Μένανδρο. Αν ανοίξει ένας όμιλος, θα διαγραφεί ο Βενιζέλος, τελεία και παύλα.

Ο πνιγμένος από τα μαλλιά του πιάνεται. Η κρίση στο πολιτικό σύστημα και στο κράτος αναγκάζει τους διαχειριστές να διαλέξουν μεταξύ των μετρίων. Ο διάδοχος του νεοκαραμανλισμού δεν είναι παρά ο αποκρουστικότερος νεομητσοτακισμός και η Ντόρα ενώ ανασύρονται από το συρτάρι σενάρια συγκυβερνήσεων, συγκατοικήσεων και άλλων αλχημειών για να σταθεί το κρατικό οικοδόμημα.

Να γίνεται αποδεκτή η πολιτική πατρωνία, εκεί που δεν θα έπρεπε να χωρά καν η υπόνοια για κάτι τέτοιο.
Να αναμασιούνται παλιά πολιτικά τερτίπια και να σερβίρονται ως νέα «επαναστατικά ήθη».
Και όμως, δεν ξεκινούν όλα από την αρχή, δεν κομματιάζεται το παρελθόν.
Και ο εχθρός το γνωρίζει. *Θέλει καταρχήν να γνωρίζει.* Για να επεξεργαστεί στην συνέχεια τα δεδομένα, να σχεδιάσει την καταστολή, να αξιοποιήσει τον αυτάρεσκο αυτοπεριορισμό, να παζαρέψει με όσους θα θελήσουν να εκπροσωπήσουν πολιτικά την αμφισβήτησή του και να συνδιαχειριστούν την «τύχη» των περιπτών.
Όπως συνήθως. Όπως παλιά.
Αλλά, ας είναι και πάλι... Γιάννη τον βαφτίσαμε ακόμα δεν τον είδαμε, θα πουν ορισμένοι και εν μέρει δεν έχουν άδικο...
Μέχρι νεωτέρας...

Κύκλος Σύνταξης

Οι Μικροί της «Μεγάλης Αριστεράς» τρίβουν τα χέρια του αφού σύμφωνα με όλα τα σενάρια αναμένεται πολιτική αναβαθμισή τους. Βαρυσήμαντη παρέμβαση Τσίπρα για την πολιτική κριση στο γνωστό φιλοκυβερνητικό ραδιο-κανάλο. «Αυτή η αποστροφή των πολιτών, αυτή η δυσαρέσκεια και η δυσφορία απ αυτό το αποπνικτικό περιβάλλον κινδυνεύουμε(!!!) να μεταφραστεί σε μια στάση απάθειας και απογοήτευσης» και δεν έχουμε παρά να πάρουμε στα σοβαρά την ανησυχία του Θαυματουργού Παιδιού για την επιβίωση του πολιτικού συστήματος. Καλά να πάθει ο λεγόμενος δικομματισμός. Τέτοιοι τιμητές του αξίζουν. Καλύτερα να πέφτεις παρά να ξεπέφτεις.

Τα σκάνδαλα μπορεί να έχουν ρίξει στο παρελθόν κυβερνήσεις αλλά δεν πειράζουν καθόλου τους θεσμούς και το κράτος. Θα έμοιαζε πολύ αυτή η υπόθεση με το 89 αν οι συντελεστές της δεν ήταν τοσο μέτριοι. Και εδώ η ιστορία θα επαναληφθεί σαν φάρσα. Καμία σανίδα σωτηρίας δεν υπάρχει, κανένας ανασχηματισμός, κανένα μαγείρεμα, κανένα ψέμα δεν είχε ποτέ τόσο κοντά ποδάρια, κανένας βασιλιάς δεν ήταν ποτέ τόσο γυμνός μπροστα στην κοινωνική οργή.

Ας διαλέξουν με ποιο τρόπο θα πεθάνουν!!!

Λεόν

ΠΕΡΙ ΚΑΘΑΡΣΕΩΣ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΣΚΗΝΙΚΟΥ:
Το ξεκαθάρισμα λογαριασμών συνεχίζεται...

Εχουν περάσει τουλάχιστον 20 χρόνια από τότε που οι ανακατατάξεις στα πολιτικά και οικονομικά συμφέροντα **συνδέθηκαν πολύ στενά** με τις εξελίξεις στα ΜΜΕ. Μέχρι τότε οι λεγόμενοι παραδοσιακοί εκδότες δήλωναν πίστη σε κάποιον συγκεκριμένο πολιτικό αρχηγό και απευθύνονταν σε σταθερούς «πελάτες-αναγνώστες».

Η «νέα εποχή», όμως, σημαδεύτηκε από το ξεπέρασμα των όποιων λογικών περιχαράκωσης σε κομματικές εντάξεις, χωρίς βέβαια αυτό να σημαίνει ότι ο Τύπος, γενικότερα τα ΜΜΕ αυτονομήθηκαν από το κομματικό σύστημα.

Έχουμε μιλήσει επανειλημμένα για την στρατηγική της συναίνεσης και για τους τρόπους που αυτή εκφράστηκε ήδη από το 1987 εκτός των άλλων και με την τριμερή συμφωνία του ΣΕΒ, των συνδικάτων και της πολιτικής ηγεσίας με όραμα πάντα την «ανάπτυξη και τον εκσυγχρονισμό».

Έχουμε, επίσης, επανειλημμένα προσδιορίσει τις διαστάσεις και την συνεχιζόμενη επίδραση στις κυριαρχικές υποθέσεις της «υπόθεσης Κοσκωτά», των συγκυβερνήσεων του '89 -'90, της παραπομπής του τότε πρωθυπουργού Α. Παπανδρέου, της ανάδυση «νέων τζακιών», τις «ισορροπίες» που διαταράχθηκαν και της τελικής ρύθμισης των νέων συσχετισμών.

Τέλος έχουμε επίσης πολλές φορές τοποθετηθεί για την όξυνση του κοινωνικού ανταγωνισμού στην συγκεκριμένη περίοδο, την ρευστότητα όσον αφορά τις εξουσιαστικές δυνατότητες κοινωνικού ελέγχου την δεκαετία του '90 και την συμβολή των αναρχικών απόψεων και πρακτικών στις κοινωνικές συγκρούσεις αλλά και εξεγερτικά γεγονότα που σημάδεψαν αυτήν την περίοδο.

Τι έχει αλλάξει λοιπόν από τότε σε σχέση με την «νέα κρίση του πολιτικού συστήματος;

Ρυθμίζονται εκ νέου απλά οι σχέσεις του κομματικού συστήματος και των ΜΜΕ, αφού, όπως ωρύονται οι διάφοροι Ψυχάρηδες, υπόκοσμος και παρακμή, απαξιώνουν τον δημόσιο βίο και καταρρακώνουν την τιμή και την υπόληψη της πολιτικής;

Μήπως ήρθε το «τέλος του δικομματισμού» και οι λεγόμενοι «μικροί, αλλά τίμιοι» του κοινοβουλίου, αλλά και πάντα χρήσιμοι πρέπει εκ νέου να στηρίξουν την πολιτική σταθερότητα;

Μήπως έτσι εξηγείται ο «αμείλικτος» πόλεμος συμφερόντων κομματικών, οικονομικών, εκδοτικών που εξελίσσεται ραγδαίως;

Σ' αυτές τις περιπτώσεις, τα «προβλήματα» συνήθως λύνονται με το συνήθη τρόπο, που διατυπώνεται με τη γνωστή ρήση και αφορά τις όποιου είδους συναλλαγές: «να μοιράσουμε την διαφορά».

Οι τόνοι πέφτουν την κατάλληλη στιγμή, οι συσχετισμοί επαναπροσδιορίζονται, τα ενδιαφερόμενα μέρη μένουν αμφότερα ικανοποιημένα και η «διαφάνεια», που δήθεν εξασφαλίζεται, παρέχεται σ' όσους αποδέχονται την ιδιότητα σουν ο ένας τον άλλον με την πρώτη ευκαιρία, μόνο που οι καινούργιοι στο σινάφι δεν έχουν ρέγουλα και έχουν εκλείψει κάποιοι βασικοί και κάποτε αποδεκτοί ρυθμιστές (Καραπαναγιώτης, Τεγόπουλος, Βλάχου, Βουδούρης, Φυντανίδης).

Οι «καινούργιοι», λοιπόν, προτίμησαν την «τέχνη» της «αποκαλυπτικής δημοσιογραφίας» για να «εκβιάσουν» και να «εκβιαστούν», να συμμετάσχουν στο ίδιο πολιτικό νταλαβέρι των επιγόνων της αυριανίστικης σχολής της δεκαετίας του '80, επίγονοι και συμπολεμιστές των Κακαουνάκηδων, των Τράγκηδων και των Κουρήδων, πιο έτοιμοι από ποτέ, συνεχιστές της πράγματι πιο ένδοξης παράδοσης της δημοσιογραφίας.

Όμως προσοχή.

Δεν πρόκειται φυσικά για καμία παραδημοσιογραφία. Ήταν και είναι αναγνωρίσιμη απ' όλους και διαθέσιμη για τους κοινούς σκοπούς.

Οι όποιες διαφοροποιήσεις, στις οποίες αναγκαστικά προχωρούσαν οι «έγκυροι», οι «άμεμπτοι», οι «λειτουργοί» του επαγγέλματος, ήταν αναγκαίες ως προφάσεις αφ' ενός και αφ' ετέρου προσέδιναν μεγαλύτερο κύρος αργότερα στην ούτως ή άλλως δεδομένη συνύπαρξη και συνλειτουργία με τους «κιτρινιστές». Και οι ελάχιστες εξαιρέσεις, όπως πάντα, δεν κάνουν τίποτα άλλο παρά να επιβεβαιώνουν τον κανόνα.

Η εξουσιαστική ομπρέλα, λοιπόν, τους χωρούσε και εξακολουθεί να τους χωρά όλους, τους «έμπιστους» και «εντιμότατους φίλους», εκδότες-»εκβιαστές» και «εκβιαζόμενους», ομοτράπεζους με τους πολιτικούς στο μεγάλο φαγοπότι, τις μεγάλες δουλειές.

Θα το ξαναπούμε. Για μιαν ακόμη φορά κάποιες ισορροπίες χάλασαν σε πολιτικό, οικονομικό επίπεδο όπως αυτά

γου παντρεύτηκε το 1973 την κόμισσα του Χέιργουντ. Το 1976 κάποιος Σκοτ πρώην εργαζόμενος σε ιπποτροφείο ισχυρίστηκε ότι είχε ομοφυλοφιλική σχέση με τον Θορπ ήδη από το 1960. Ακολουθεί η δημοσιοποίηση επιστολών του Θορπ προς τον Σκοτ, ιστορίες εκβιασμών στις οποίες συμπλέχτηκε φίλος του Θορπ και πρώην βουλευτής, ενώ ο Θορπ κατέληξε να δικαστεί ακόμα και για συνωμοσία και ηθική αυτουργία σε απόπειρα δολοφονίας κατά του Σκοτ, έστω και αν τελικά αθωώθηκε. Ο Θορπ απλά εξαφανίστηκε έκτοτε από το πολιτικό προσκήνιο.

Σημειωτέον ότι η ομοφυλοφιλία ήταν παράνομη στην Μ. Βρετανία στις αρχές της δεκαετίας του 1960 και παρ' όλο που ο νόμος φιλελευθεροποιήθηκε το 1967 η δημόσια αποκάλυψη μιας ομοφυλοφιλικής σχέσης εξακολουθούσε να στιγματίζει, ενώ και αυτοί ακόμα οι απλοί και ανεπιβεβαίωτοι ισχυρισμοί ή φήμες για κάποιο πολιτικό πρόσωπο, είχαν την δυνατότητα να προκαλέσουν σημαντικές φθορές στην ισχύ του.

Τα λεγόμενα ερωτικά σκάνδαλα υπήρξαν ένα γνώρισμα της αμερικάνικης πολιτικής σκηνής για 200 χρόνια, αλλά παρ' όλα αυτά σε αρκετές περιπτώσεις «παράνομες» ερωτικές δραστηριότητες πολιτικών προσώπων δεν μετατράπηκαν σε «σκάνδαλα». Είναι χαρακτηριστικό ότι υπάρχει δικαστική εντολή για μη δημοσιοποίηση μέχρι το 2014 ερωτικών επιστολών του Γουόρεν Χάρντιγκ που εκλέχτηκε πρόεδρος το 1920. Η ίδια προστατευτικότητα περιέβαλλε σε παρόμοιες περιπτώσεις τόσο τον Φραγκλίνο Ρούζβελτ όσο και τον Ντουάιτ Αιζενχάουρ. Την δεκαετία του 1960 οι φήμες και τα κουτσομπολιά έδιναν και έπαιρναν στους κύκλους των πολιτικών ελίτ της Ουάσιγκτον όσον αφορά τον Τζων Φίτζεραλντ Κέννεντυ, αλλά παρ' όλα αυτά τα «σκάνδαλα» που θα μπορούσαν να προκύψουν δεν ξέσπασαν ποτέ.

Μήπως ήρθε το «τέλος του δικομματισμού» και οι λεγόμενοι «μικροί, αλλά τίμιοι» του κοινοβουλίου, αλλά και πάντα χρήσιμοι πρέπει εκ νέου να στηρίξουν την πολιτική σταθερότητα;

Μήπως έτσι εξηγείται ο «αμείλικτος» πόλεμος συμφερόντων κομματικών, οικονομικών, εκδοτικών που εξελίσσεται ραγδαίως;

Σ' αυτές τις περιπτώσεις, τα «προβλήματα» συνήθως λύνονται με το συνήθη τρόπο, που διατυπώνεται με τη γνωστή ρήση και αφορά τις όποιου είδους συναλλαγές: «να μοιράσουμε την διαφορά».

Οι τόνοι πέφτουν την κατάλληλη στιγμή, οι συσχετισμοί επαναπροσδιορίζονται, τα ενδιαφερόμενα μέρη μένουν αμφότερα ικανοποιημένα και η «διαφάνεια», που δήθεν εξασφαλίζεται, παρέχεται σ' όσους αποδέχονται την ιδιότητα του πολίτη ως ένα από τα χάπια εξημέρωσης της κοινωνικής οργής και δυσαρέσκειας για την κακή λειτουργία των θεσμών και των εκπροσώπων τους.

Όταν όμως σε μια κρίσιμη «στιγμή» κάποια συμφωνία χαλάει, όταν σε μια κρίσιμη «στιγμή» οι παράλληλες εξελίξεις επίσης καθυστερούν, το ξεκαθάρισμα λογαριασμών οξύνεται.

Και οι παράπλευρες απώλειες μεγαλώνουν.

Έτσι μ' αφορμή την απόπειρα αυτοκτονίας του Ζαχόπουλου ενός κρατικού αξιωματούχου (γενικού γραμματέα στο υπουργείο Πολιτισμού), πρώην έμπιστου και φίλου του πρωθυπουργού και του περιβάλλοντος του, ύστερα από την «διαρροή» και διακίνηση βιντεοσκοπημένου οπτικοακουστικού υλικού σε «ενδιαφερόμενα» μέρη από τους έχοντες επίσης «σχετικό» ενδιαφέρον πυροδοτήθηκαν και οξύνθηκαν εξελίξεις που προφανώς ούτως ή άλλως παρέμεναν υπό διευθέτηση όσον αφορά την διαχείριση των εξουσιαστικών υποθέσεων.

Μερικοί νοσταλγούν το παρελθόν όσον αφορά τους τρόπους διευθέτησης: «Στο σύστημα αυτό υπήρχε μια ισορροπία τρόμου και μια ιδιότυπη ομερτά. Όταν το σύστημα ξέφευγε, υπήρχαν πάντοτε οι «κορλεόνε» του παρασκηνίου, οι οποίοι κάθιζαν όλους τους εμπλεκόμενους σε ένα τραπέζι και τους εξηγούσαν κυνικά ότι ένας καβγάς διαρκείας θα τους τίναζε όλους στον αέρα. Η λογική είναι απλή: «είμαστε όλοι τόσο εκβιάσιμοι και ευάλωτοι που καλύτερα μην τραβήξει κανείς πιστόλι».[1]

«Φίλοι», λοιπόν, ανέκαθεν όσο τα φίδια, έτοιμοι να δώσουν ισχύ του.

Σύντροφοι/σσες και φίλοι/ες,

Η προσπάθεια, ώστε να μη «θάβεται» η ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ, στους πάγκους και τις αποθήκες των εφημεριδοπωλών και των διανομέων, συνεχίζεται. Πάνω σ' αυτό θέλουμε, για μια ακόμη φορά, να σας ευχαριστήσουμε για την έμπρακτη αλληλεγγύη σας.

Όσοι/ες θέλουν να μοιράσουν —χωρίς αντίτιμο— προηγούμενα φύλλα της ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ στην πόλη τους ή την περιοχή που δραστηριοποιούνται και ζουν ή έχουν κάποια ιδέα που συμβάλλει στη μορφή και την ύλη της, ας επικοινωνήσουν μαζί μας στο τηλέφωνο 6973799207 ή μέσω του email:diadromi@revolution.gr

Οι όποιες διαφοροποιήσεις, στις οποίες αναγκαστικά προχωρούσαν οι «έγκυροι», οι «άμεμπτοι», οι «λειτουργοί» του επαγγέλματος, ήταν αναγκαίες ως προφάσεις αφ' ενός και αφ' ετέρου προσέδιναν μεγαλύτερο κύρος αργότερα στην ούτως ή άλλως δεδομένη συνύπαρξη και συνλειτουργία με τους «κιτρινιστές». Και οι ελάχιστες εξαιρέσεις, όπως πάντα, δεν κάνουν τίποτα άλλο παρά να επιβεβαιώνουν τον κανόνα.

Η εξουσιαστική ομπρέλα, λοιπόν, τους χωρούσε και εξακολουθεί να τους χωρά όλους, τους «έμπιστους» και «εντιμότατους φίλους», εκδότες-»εκβιαστές» και «εκβιαζόμενους», ομοτράπεζους με τους πολιτικούς στο μεγάλο φαγοπότι, τις μεγάλες δουλειές.

Θα το ξαναπούμε. Για μιαν ακόμη φορά κάποιες ισορροπίες χάλασαν σε πολιτικό, οικονομικό επίπεδο όπως αυτά συμπλέκονται εδώ και δύο δεκαετίες με τα ΜΜΕ.

Κάποιοι φάνηκαν περισσότερο άπληστοι από κάποιους άλλους. Επιχειρηματίες εκδότες, νεόκοποι εκδότες-δημοσιογράφοι-επιχειρηματίες κυριολεκτικά από το πουθενά, και εδώ βρίσκεται μια από τις ομοιότητες με την περίπτωση Κοσκωτά, πήγαν να ανοιχτούν ακόμη περισσότερο, να κάνουν μια ακόμη μεγαλύτερη συμφωνία που χάλασε, για να ξεκινήσει μια άλλη που πιστώθηκε προφανώς με τα κάτι παραπάνω από 5 εκατομμύρια ευρώ που βρέθηκαν στον λογαριασμό του Αναστασιάδη.

Τα ονόματα και τα ιδιαίτερα συμφέροντα εναλλάσσονται σ' αυτές τις περιπτώσεις. Κοντομηνάς, Κόκκαλης, Λασκαρίδης, Αγγελόπουλοι, Μπόμπολας, Λαμπράκης, Λάτσης, Βαρδινογιάννηδες και λοιποί συγγενείς, εφοπλιστές, τραπεζίτες παλιά και νέα τζάκια δεν στήριζαν απλά και στηρίζουν τους διαχειριστές της εξουσίας «μικρούς» ή «μεγάλους», αλλά έχουν και σημαντικό και πολλές φορές καθοριστικό λόγο στις όποιες εξελίξεις.

Ούτε βέβαια αποτελεί κανενός είδους «σκάνδαλο» ότι όλα μηδενός εξαιρουμένου τα μεγαλοσυγκροτήματα των ΜΜΕ συνεχίζουν να επιχορηγούνται με τις κατάλληλες οικονομικές ενέσεις από την πλευρά του κράτους είτε βρίσκονται στα χέρια του ενός επιχειρηματία είτε του άλλου και πάντα, βέβαια, στον κατάλληλο για πολιτική αξιοποίηση χρόνο.

Όσο για την «σκανδαλολογία», ως εργαλείο διευθέτησης διαφορών και μάλιστα όταν οι διαχειριστές της εξουσίας δήλωναν εξ αρχής διαπρύσιοι πολέμιοι της διαφθοράς, έχει σίγουρα την ιδιαιτερότητά της και διάφορους τρόπους που συνδέονται με την ιστορία της κυριαρχίας.

Στην δεκαετία του 1970 το σκάνδαλο που σημάδεψε το πολιτικό σκηνικό στην Μ. Βρετανία ήταν η υπόθεση που κατέστρεψε την πολιτική σταδιοδρομία του Τζέρεμι Θορπ ηγέτη του Φιλελεύθερου κόμματος για μια δεκαετία. Ο Θορπ γιος βουλευτή του συντηρητικού κόμματος και εγγονός παλιού ηγέτη του Φιλελευθέρου κόμματος ολοκλήρωσε τις σπουδές του στην Οξφόρδη, εργάστηκε ως δικηγόρος για πολλά χρόνια ενώ μετά τον θάνατο της πρώτης του συζύ-

ισχύ του.

Τα λεγόμενα ερωτικά σκάνδαλα υπήρξαν ένα γνώρισμα της αμερικάνικης πολιτικής σκηνής για 200 χρόνια, αλλά παρ' όλα αυτά σε αρκετές περιπτώσεις «παράνομες» ερωτικές δραστηριότητες πολιτικών προσώπων δεν μετατράπηκαν σε «σκάνδαλα». Είναι χαρακτηριστικό ότι υπάρχει δικαστική εντολή για μη δημοσιοποίηση μέχρι το 2014 ερωτικών επιστολών του Γουόρεν Χάρντιγκ που εκλέχτηκε πρόεδρος το 1920. Η ίδια προστατευτικότητα περιέβαλλε σε παρόμοιες περιπτώσεις τόσο τον Φραγκλίνο Ρούζβελτ όσο και τον Ντουάιτ Αιζενχάεουρ. Την δεκαετία του 1960 οι φήμες και τα κουτσομπολιά έδιναν και έπαιρναν στους κύκλους των πολιτικών ελίτ της Ουάσιγκτον όσον αφορά τον Τζων Φίτζεραλντ Κέννεντυ, αλλά παρ' όλα αυτά τα «σκάνδαλα» που θα μπορούσαν να προκύψουν δεν ξέσπασαν ποτέ.

Σχεδόν τρεις δεκαετίες αργότερα ο Μπιλ Κλίντον δεν θα σταθεί τόσο «τυχερός». **Οι συνθήκες ήδη σταδιακά είχαν αλλάξει τόσο σε σχέση με τις νομικές ρυθμίσεις του εκάστοτε πολιτικού σκηνικού μετά την υπόθεση του Γουότεργκεϊτ και τη νέα δικαστική αρχή του ειδικού εισαγγελέα, όσο και με την επιβολή των νέων επιτρεπτών ή μη ορίων της «έκλυτης» συμπεριφοράς των πολιτικών προσώπων και του «ηθικού ελέγχου» στον οποίο υπόκεινται κάθε φορά.**

Είναι φανερό από τα παραπάνω παραδείγματα εκτός των άλλων ότι τα «σκάνδαλα» βγαίνουν στο προσκήνιο σε τέτοιο εξουσιαστικό επίπεδο με τρόπους που ορίζουν και διευθετούν πολύ σύντομα αν όχι από την αρχή οι μυστικές υπηρεσίες.[2]

Θα πρέπει να είναι ιδιαίτερα αφελής κάποιος για να παραγνωρίσει τον συγκεκριμένα παράγοντα, ο ρόλος του οποίου και στην τελευταία περίπτωση είναι ιδιαίτερα εμφανής.

Δεν πρόκειται λοιπόν για μια αδέξια και αμήχανη διαχείριση ενός συνηθισμένου κατ' άλλα σκανδάλου, ούτε για κάποια διόγκωση ενός «σκανδάλου» από κάποιους «τηλεκανίβαλους» δημοσιογράφους.

Απλά το διακύβευμα είναι σημαντικό όχι μόνο γιατί το «σκάνδαλο» φθάνει στην «έκθεση» του ίδιου του πρωθυπουργού και του «έμπιστου» περιβάλλοντος του, αλλά γιατί η «αποκάλυψη» του έρχεται να συνδιαχειριστεί ευρύτερες και σημαντικές για την εξουσία πολιτικές εξελίξεις.[3]

Γι' αυτό και γίνονται τόσο γελοίοι οι επαΐοντες που «ανακαλύπτουν» τον καιρό των διαπραγματεύσεων, των εκβιασμών και των συναλλαγών που έγιναν εκβιασμοί και των εκβιασμών που έγιναν συναλλαγή και πάλι από την αρχή.

Από κοντά και οι εξελίξεις για την κατασκευή «ομίλου» και προώθηση της «λύσης Βενιζέλου», οι «υποθέσεις εργασίας» περί νέων κομμάτων, τα «ρίγη συγκινήσεως» που διαπερνούν τους λογοκόπους του «δημόσιου προβληματισμού» λόγω της «κρίσης του δικομματισμού», στην ανάγκη ανταπόκρισης όλων στα ζητούμενα των μεσαίων στρωμά-

συνέχεια στη σελ. 4

συνέχεια από σελ. 3

των και στην υποστήριξη των «λαϊκών στρωμάτων» που δυσανασχετούν αμφότερα.....

Γι' αυτό όπως είπαμε και προηγουμένως μεγαλώνει και το κόστος που ξεκαθαρίσματος λογαριασμών.

Αυτό ακριβώς το κόστος προσπαθούν οι «νηφάλιοι» και οι «έγκυροι» να μειώσουν κοιτώντας «μπροστά», επιμένοντας ότι «η συναλλαγή και ο εκβιασμός δεν αποτελούν τον κανόνα στην ελληνική δημοσιογραφία», αφού «δεν αποτελούν καν συνηθισμένη πρακτική». Αυτό ακριβώς το κόστος επισημαίνουν οι «γνωστικοί» κρούοντας το κώδωνα της ανεξέλεγκτης απαξίωσης του «δημόσιου βίου».

«Ο κόσμος μάς λέει όλους απατεώνες», φωνάζουν, «θεωρεί την δημοσιογραφία και την πολιτική συγκοινωνούντες υπονόμους, μαζευτείτε λοιπόν και ρυθμίστε την κατάσταση γρήγορα».

Ελευθεροτυπία εναντίον Τριανταφυλλόπουλου και Αναστασιάδη, το MEGA εναντίον Αναστασιάδη, ο Χίος του STAR, την κρίσιμη στιγμή, ενάντίον Καμπουράκη του MEGA, ο Αναστασιάδης εναντίον ΔΟΛ και MEGA, η εφημερίδα Παρόν του Μάκη Κουρή (στην οποία έχει ΠΑΡΕΛΘΟΝ, ΠΑΡΟΝ ΚΑΙ ΜΕΛΛΟΝ η ΕΥΠ) εναντίον Αναστασιάδη και πάει λέγοντας.

Βέβαια οι «επιθέσεις» των «γνωστικών» στην «αποκαλυπτική» δημοσιογραφία, όχι μόνο δεν αναιρούν συμφωνίες, αλλά αντίθετα τις στηρίζουν.

Ορκίζονται στην αλήθεια όλες οι ύαινες και σπεύδουν να κομματιάσουν η μία την άλλη. Κήνσορες της αλήθειας, γελωτοποιοί της εξουσίας, «άτεγκτοι» λειτουργοί της εύρυθμης λειτουργίας του «συστήματος», που θυμούνται ότι η δικαιοσύνη έχει γίνει ένα μεγάλο πλυντήριο πολιτικών ευθυνών.

Το κομματικό ρουσφέτι πρέπει να τελειώσει φωνάζουν οι «σώφρονες» και οι «βαθιά προβληματισμένοι». Το «οικοδόμημα» σάπισε... και πρέπει να χτιστεί εκ θεμελίων... Η μεταπολίτευση «στέρεψε», συνεχίζουν, μαζί με τις δυνατότητες του δικομματισμού...

που έχει ούτε έναν ούτε δύο άλλα δώδεκα μυστικούς λογαριασμούς τα έσοδα των οποίων προέρχονται από φόρους, που εισπράττονται είτε άμεσα με την προσαύξηση ειδικών φόρων κατανάλωσης είτε έμμεσα με την επιβολή εισφορών στα χορηγούμενα από τις τράπεζες δάνεια!

Οι ειδικοί λογαριασμοί που σε κάθε περίπτωση επιδοτούν «ειδικά» κονδύλια στους δημόσιους υπαλλήλους, π.χ. στους εφοριακούς ή στους τελωνειακούς, αλλά και οργανώσεις κυβερνητικές και «μη», σωματεία κλπ.

Το θαύμα συνεχίζεται. Μαθαίνουμε ότι οι ιδιοκτήτες των ΜΜΕ έχουν την δυνατότητα, να διακινούν χωρίς παραστατικά το 2% του τζίρου τους. Θεσμισμένη λοιπόν από καιρού η διακίνηση «μαύρου χρήματος», απαραίτητη και αναπόσπαστη οικονομική λειτουργία...

Το ζήτημα, λοιπόν, δεν είναι κανενός είδους ψευτοδιαμάχη ανάμεσα στον πρώην σκιτσογράφο του Συγκροτήματος Λαμπράκη και πάλαι ποτέ λαϊκό ήρωα της δημοσιογραφίας και νυν μεγαλοσυνεκδοτη επιχειρηματία (Μάκη) και σ' έναν κακής διαλογής κομιστή άνοστων από την μια και ρατσιστικών ανεκδότων που φιλοξενούνταν δεόντως κάποτε στην τελευταία σελίδα της Ελευθεροτυπίας ως Μαύρη (και αράχνη) τρύπα και αργότερα μισθοδοτούμενο (Θέμο) από τον Κόκκαλη (που περιέργως κανείς δεν ανακατεύει αυτή την φορά...).

Ούτε μπορεί να ενδιαφέρει από κοινωνικής σκοπιάς αν είναι πολλοί ή λίγοι αυτοί που πλουτίσανε ασκώντας το «λειτούργημα» του δημοσιογράφου.

Η μετάθεση του κέντρου βάρους όσον αφορά τις εξελίξεις, η σύγχυση, η «διαμάχη» από πόσους εκτός από την ΕΥΠ είχε μονταριστεί το «επίμαχο» υλικό έχουν τόση σχέση με την πραγματικότητα όσο και η «απλή διαπάλη ιδεών» που συνεχίζεται στο Πασοκ μετά την πρόσφατη «νίκη» Γιωργάκη Παπανδρέου και την «συντριβή των εξωθεσμικών κύκλων είτε των ΜΜΕ είτε επιχειρηματιών» που προσπάθησαν να χειραγωγήσουν τις εξελίξεις. Ένας Πα-

ποκλοπών δεν δόθηκαν ούτε αντίγραφα της δικογραφίας στους πολιτικώς ενάγοντες προφανώς για λόγους «εθνικής ασφαλείας»;

Εν κατακλείδι.

Όσο η περίοδος της εν λόγω διευθέτησης επιμηκύνεται, το κόστος για τους συμμετέχοντες από την πλευρά της εξουσίας αυξάνει, η κοινωνική αξιοπιστία τους μηδενίζεται, και η «επομένη ημέρα» όσον αφορά τις δυνατότητες ανώδυνης σταθεροποίησης των κυριαρχικών βλέψεων γίνεται πιο δυσοίωνη.

Στη διαδικασία αυτή κάποια πρόσωπα θα «θυσιαστούν», κάποιοι θα «τιμωρηθούν» εικονικά, κάποιοι θα παροπλιστούν είτε ευκαιριακά είτε μονιμότερα.

Οι ασφαλιστικές δικλείδες παρ' όλα αυτά έχουν τεθεί στο πλευρό όλων και όπως πάντα έχουν το αριστερό επίχρισμα, τις ευαισθησίες στα κοινωνικά προβλήματα, το αγωνιστικό παρελθόν και φρεσκάρισμα κάθε νέας και δήθεν άφθαρτης πολιτικής ηγεσίας.

Στο ίδιο οπλοστάσιο για την αντιμετώπιση της «κρίσης» βρίσκεται τόσο η πριμοδότηση του ΛΑΟΣ, όσο και του ΣΥΝ που δήθεν αποτελούσε την περίοδο των φοιτητικών κινητοποιήσεων «φωλιά βίας» κατά τη ρήση του τότε υπουργού δημοσίας τάξης Πολύδωρα.

Οι συνιστώσες του συστήματος κυριαρχίας αντιλαμβάνονται την εύθραυστη κατάσταση που υπάρχει με την παραμικρή διατάραξη που γίνεται. Δεδομένης και της διαρκούσης ρευστότητας στο πολιτικό και κοινωνικό γίγνεσθαι όλα τα σενάρια δοκιμάζονται κι όλες οι εκδοχές «παίζουν».

Παλιές ιδέες, σκουριασμένα τεχνάσματα, κοντός ψαλμός αλληλούια.

Συσπείρωση Αναρχικών

---

1. **Καθημερινή**, Α. Παπαχελάς 13-1-2008, Ελλάδα μια χώρα χωρίς αρμούς.
2. Ο γνωστός κ. Γεωργακόπουλος πρώην αστυνομικός συνεχίζει να «ψαρεύει» την κατάλληλη στιγμή έγγραφα στα σκουπίδια ως πρόεδρος της Πρωτοβουλίας Πολιτών, σκουπίδια που φέρνει φυσικά στο «φως» για λογαριασμό της ΕΥΠ.

ΠΑΡΑΛΛΗΛΟΙ ΒΙΟΙ, ΔΡΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΝΤΙ-ΔΙΑΜΕΤΡΙΚΕΣ ΑΝΤΙ-ΔΡΑΣΕΙΣ

Στις αρχές **Οκτώβρη του 2007**, 50 άτομα, άντρες και γυναίκες ηλικίας 20-26 χρονών, επιτέθηκαν με μαχαίρια και λοστούς σε σπίτια πακιστανών στην περιοχή του Ρέντη ισοπεδώνοντας ό,τι έβρισκαν μπροστά τους. **Στα τέλη του ίδιου μήνα**, πραγματοποιείται συγκέντρωση κατοίκων και καταστηματαρχών στην πλατεία του Αγίου Σπυρίδωνα, στο Αιγάλεω. ΕΧΟΥΜΕ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΣΤΗΝ ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΜΑΣ ΤΩΝ ΣΠΙΤΙΩΝ ΚΑΙ ΠΕΡΙΟΥΣΙΩΝ ΜΑΣ έγραφε το πανώ της Κίνησης Πολιτών του Αγίου Σπυρίδωνα. Ζητούσαν να παρέμβει η αστυνομία για να «καθαρίσει» την περιοχή από τους ενοχλητικούς μετανάστες.

Απέναντι σ' αυτά τα ρατσιστικού χαρακτήρα φαινόμενα υπήρξε κινητοποίηση την Παρασκευή 9 Νοεμβρίου με την πραγματοποίηση μηχανοκίνητης πορείας, που ξεκίνησε από τον Ρέντη και κατέληξε στην πλατεία Αγίου Σπυρίδωνα στο Αιγάλεω. Η διοργάνωση έγινε από το Συντονιστικό Αθήνας Αναρχικών-Αντιεξουσιαστών για την Αλληλεγγύη στους Πρόσφυγες και τους Μετανάστες.

Μερικούς μήνες πριν...

Το Μάιο του 2007, υπήρξε πογκρόμ ενάντια σε τοξικοεξαρτημένους που βρίσκονταν στην πλατεία Εξαρχείων. Ξυλοδαρμοί με πρωτοφανή αγριότητα, εξευτελισμοί κάθε ύποπτου ως τοξικοεξαρτημένου και εκδίωξή τους.

Απέναντι σ' αυτό το γεγονός αναρχικές συλλογικότητες και σύντροφοι εναντιώθηκαν με κείμενα και από τη Συσπείρωση Αναρχικών και την Αυτόνομη Ομάδα ΑΠΕΞΩ πραγματοποιήθηκε διήμερο εκδηλώσεων στο Πολυτεχνείο και την πλατεία Εξαρχείων στις 14 και 15 Ιουνη.

Συνέχεια...

Την Παρασκευή 31 Νοεμβρίου, γίνεται εισβολή 25 περίπου φασιστοειδών σε σπίτι που κατοικούν πακιστανοί μετανάστες στο Αιγάλεω, ενώ έχει προηγηθεί επίθεση τρομοκρατικού περιεχομένου από τα ίδια άτομα. Με ρόπαλα και σιδερολοστούς τραυματίζουν σοβαρά πέντε απ' αυτούς, οι οποίοι οδηγούνται στο νοσοκομείο.

Ακολουθεί, **την Πέμπτη 6 Δεκεμβρίου**, συγκέντρωση αλληλεγγύης στην πλατεία Λέλας Καραγιάννη ύστερα απ' αυτά τα γεγονότα, μετά από κάλεσμα της πρωτοβουλίας αναρχικών Αιγάλεω. Στη συνέχεια πραγματοποιείται πορεία που μέσω της Ιεράς οδού καταλήγει στο σταθμό Μετρό του Αιγάλεω.

Στις 8 και 9 Γενάρη 2008, γίνεται από ορισμένα άτομα αιφνιδιαστική εκστρατεία ενάντια στους τοξικοεξαρτημένους της πλατείας Εξαρχείων. Σύντροφοι και συντρόφισσες από τη Συσπείρωση Αναρχικών και ορισμένοι ακόμα σύντροφοι αντιτάχθηκαν σε δύο περιπτώσεις ξυλοδαρμών τοξικοεξαρτημένων, ενώ έγινε γνωστό πως υπήρξε τουλάχιστον άλλη

Ορκίζονται στην αλήθεια όλες οι ύαινες και σπεύδουν να κομματιάσουν η μία την άλλη. Κήνσορες της αλήθειας, γελωτοποιοί της εξουσίας, «άτεγκτοι» λειτουργοί της εύρυθμης λειτουργίας του «συστήματος», που θυμούνται ότι η δικαιοσύνη έχει γίνει ένα μεγάλο πλυντήριο πολιτικών ευθυνών.

Το κομματικό ρουσφέτι πρέπει να τελειώσει φωνάζουν οι «σώφρονες» και οι «βαθιά προβληματισμένοι». Το «οικοδόμημα» σάπισε… και πρέπει να χτιστεί εκ θεμελίων… Η μεταπολίτευση «στέρεψε», συνεχίζουν, μαζί με τις δυνατότητες του δικομματισμού…

Ω, του θαύματος μαθαίνουμε όλοι, ότι είναι θεσμισμένοι οι ειδικοί λογαριασμοί και τα κρυφά ταμεία σε κάθε υπουργείο.

Μόνο το 2007 οι «δαπάνες», που έγιναν με την κάλυψη των περιβόητων ειδικών λογαριασμών, έφθασαν τα 4 δις ευρώ για το Υπουργείο Οικονομικών,

Ούτε μπορεί να ενδιαφέρει από κοινωνικής σκοπιάς αν είναι πολλοί ή λίγοι αυτοί που πλουτίσανε ασκώντας το «λειτούργημα» του δημοσιογράφου.

Η μετάθεση του κέντρου βάρους όσον αφορά τις εξελίξεις, η σύγχυση, η «διαμάχη» από πόσους εκτός από την ΕΥΠ είχε μονταριστεί το «επίμαχο» υλικό έχουν τόση σχέση με την πραγματικότητα όσο και η «απλή διαπάλη ιδεών» που συνεχίζεται στο Πασοκ μετά την πρόσφατη «νίκη» Γιωργάκη Παπανδρέου και την «συντριβή των εξωθεσμικών κύκλων είτε των ΜΜΕ είτε επιχειρηματιών» που προσπάθησαν να χειραγωγήσουν τις εξελίξεις. Ένας Παπανδρέου βαθιά προβληματισμένος κατ' άλλα από τις εξελίξεις, την «σήψη και την διαφθορά» προτείνει ένα δεκαετές πρόγραμμα καταπολέμησης της διαφθοράς.

Είναι για γέλια ή για κλάματα; Δύσκολο ν' αποφασίσει κανείς. Απλά το ένα χέρι νίβει το άλλο και τα δύο το πρόσωπο.[4]

Όσο για την δικαιοσύνη όπως πάντα αποδεικνύεται τόσο «τυφλή» όσο χρειάζεται για να επιταχύνει όταν χρειάζεται ή για να επιβραδύνει, άλλοτε, το «ανεξάρτητο» έργο της. Αλλά και για να ορίζει κατά τα «καλά και συμφέροντα» την νομιμότητα και την παρανομία, όπως στην περίπτωση χρησιμοποίησης ή μη ως απόδειξης υλικό που βγήκε την κατάλληλη στιγμή για να στηρίξει την μία ή την άλλη κλίκα.

Προστασία των εννόμων αγαθών και άλλες μπαρούφες; Η γενική δίωξη κατά παντός υπευθύνου ήρθε να μαζέψει τα λουριά και να σφραγίσει στόματα που τελευταία φάνηκε ότι δεν δυσκολεύονται να ανοίγουν.

Ακόμη και ίδιοι λένε ότι η δικαιοσύνη αναζητά την αλήθεια, αλλά όχι και πάση θυσία…[5]

Όσο για τις αναμενόμενες διώξεις για «παραβίαση απορρήτου τηλεφωνημάτων», «παραβίασης του νόμου περί ασέμνων και της προστασίας των προσωπικών δεδομένων» η υποκρισία πραγματικά ξεχειλίζει.

Αλλά ποιος θυμάται πλέον ότι στην γνωστή υπόθεση κατασκοπίας και υ-

… στο πολιτικό και κοινωνικό γίγνεσθαι όλα τα σενάρια δοκιμάζονται κι όλες οι εκδοχές «παίζουν».

Παλιές ιδέες, σκουριασμένα τεχνάσματα, κοντός ψαλμός αλληλούια.

Συσπείρωση Αναρχικών

---

1. **Καθημερινή**, Α. Παπαχελάς 13-1-2008, Ελλάδα μια χώρα χωρίς αρμούς.

2. Ο γνωστός κ. Γεωργακόπουλος πρώην αστυνομικός συνεχίζει να «ψαρεύει» την κατάλληλη στιγμή έγγραφα στα σκουπίδια ως πρόεδρος της Πρωτοβουλίας Πολιτών, σκουπίδια που φέρνει φυσικά στο «φως» για λογαριασμό της ΕΥΠ.

3. **Βήμα** 20-1-2008 Αντ. Καράκουσης, «Μπορούμε όμως να βεβαιώσουμε ότι την περασμένη Παρασκευή το Κοινοβούλιο δεν μιλούσε για τον κ. Παπανδρέου. Μονοπωλούσαν το ενδιαφέρον οι κ.κ. Καραμανλής και Αλαβάνος. Ο πρώτος για την αντοχή του και ο δεύτερος για τον λόγο και την τεκμηρίωσή του. Σε σημείο που πολλοί πια να αισθάνονται ότι ο μέχρι πρότινος «αρχηγός των ατάκτων» μεταμορφώνεται σε ηγέτη της αντιπολίτευσης, μείζονος και ελάσσονος».

4. **Βήμα** 27-1-2007, «Πληροφορίες αναφέρουν ότι το σχετικό μήνυμα-απειλή έχει διαβιβαστεί από τον Γραμματέα της Ν. Δημοκρατίας κ. Λευτέρη Ζαγορίτη σε εκπροσώπους του «ρεύματος» του κ. Βενιζέλου. Το κυβερνητικό σήμα αξιολογείται δεόντως καθώς θεωρείται βέβαιον ότι έχει μεταδοθεί μέσω άλλων διαύλων και στον κ. Παπανδρέου, ο οποίος προφανώς σε περίπτωση διεξαγωγής πρόωρων εκλογών θα έχει και αυτός, όπως και ο κ. Καραμανλής, τον μοχλό της «λίστας» στα χέρια του.

5. **Καθημερινή** 27-1-2008, Β. Χιώτης, «Η κυβέρνηση μέχρι πρότινος ανησυχούσε για το περιεχόμενο που θα μπορούσε να έχει η κατάθεση του συνηγόρου της κ. Εύης Τσέκου, καθώς έφθαναν στο Μέγαρο Μαξίμου πληροφορίες ότι θα προσπαθούσε να ακολουθήσει μια υπερασπιστική στρατηγική με εμπρηστικά στοιχεία. Φαίνεται όμως ότι η στρατηγική του αυτή αλλάζει μετά την απόφαση του εισαγγελέα να προαναγγείλει διώξεις για όποιον επιχειρήσει να αξιοποιήσει την διαδικασία για ίδιον όφελος».

στες στο Αιγάλεω, ενώ έχει προηγηθεί επίθεση τρομοκρατικού περιεχομένου από τα ίδια άτομα. Με ρόπαλα και σιδηρολοστούς τραυματίζουν σοβαρά πέντε απ' αυτούς, οι οποίοι οδηγούνται στο νοσοκομείο.

Ακολουθεί, **την Πέμπτη 6 Δεκεμβρίου**, συγκέντρωση αλληλεγγύης στην πλατεία Λέλας Καραγιάννη ύστερα απ' αυτά τα γεγονότα, μετά από κάλεσμα της πρωτοβουλίας αναρχικών Αιγάλεω. Στη συνέχεια πραγματοποιείται πορεία που μέσω της Ιεράς οδού καταλήγει στο σταθμό Μετρό του Αιγάλεω.

Στις 8 και 9 Γενάρη 2008, γίνεται από ορισμένα άτομα αιφνιδιαστική εκστρατεία ενάντια στους τοξικοεξαρτημένους της πλατείας Εξαρχείων. Σύντροφοι και συντρόφισσες από τη Συσπείρωση Αναρχικών και ορισμένοι ακόμα σύντροφοι αντιτάχθηκαν σε δύο περιπτώσεις ξυλοδαρμών τοξικοεξαρτημένων, ενώ έγινε γνωστό πως υπήρξε τουλάχιστον άλλη μία περίπτωση όπου ξυλοκοπήθηκε χρήστης, με αποτέλεσμα να μεταφερθεί με ασθενοφόρο στο νοσοκομείο ύστερα από κτυπήματα στο κεφάλι.

«Ποιος θα μας προστατεύσει», κραυγάζουν κάτοικοι του Αιγάλεω, «ποιος θα καθαρίσει τις πλατείες του μπαρουτάδικου και του Αγίου Σπυρίδωνα από τους ενοχλητικούς μετανάστες, που δεν αφήνουν τα παιδιά μας να παίξουν»; Τα ίδια επιχειρήματα προβάλλονται από τους απανταχού εγκάθετους του συστήματος μισαλλοδοξίας, αλλοτρίωσης κι εξανδραποδισμού της ανθρώπινης υπόστασης μέσα από στημένες κινητοποιήσεις σε διάφορες περιοχές της Αττικής και του υπόλοιπου ελλαδικού χώρου. «Υπάρχει εγκληματικότητα εξ αιτίας της ύπαρξης μεταναστών», ισχυρίζονται κάτοικοι. «Υπάρχει εγκληματικότητα, δεν μπορούν να παίξουν τα παιδιά μας στην πλατεία, κινδυνεύουν. Θα μας κολλήσουν αρρώστιες», ισχυρίζονται αυτοί που θέλουν να διώξουν τους χρήστες.

Μετανάστες, πρόσφυγες και τοξικοεξαρτημένοι. Βίοι παράλληλοι, καταστολή και διαχωρισμός. Και ο ρατσισμός ως υπέρτατη έκφραση του διαχωρισμού με βάση εγγενή ή επίκτητα χαρακτηριστικά γίνεται καθοριστικός παράγοντας σκέψης και δράσης.

Πρόσφυγες και μετανάστες. Χτυπημένοι από την κρατική βαρβαρότητα και τους πολέμους. Κυνηγημένοι από την μια άκρη της γης ως την άλλη και η εκμετάλλευση και άγρια καταπίεσή τους να επικρατούν.

Τοξικοεξαρτημένοι. «Μιάσματα», «άρρωστοι», κυνηγημένοι από την μια πλατεία στην άλλη, από την μια γωνιά της πόλης στην άλλη και η νάρκωση και η εξάρτηση καλά κρατούν.

Βίοι παράλληλοι. Ζωές χωρίς την στοιχειώδη δυνατότητα αυτοπροστασίας, έρμαια στις ορέξεις της κάθε εξουσιαστικής διάθεσης, σάρκες για κομμάτιασμα, άνθρωποι «αναλώσιμοι». Κτυπημένοι από την εξουσιαστική βαρβαρότητα τόσο οι μεν, πρόσφυγες σε άλλο τόπο, όσο και οι δε, πρόσφυγες στον τόπο που γεννήθηκαν. Ευάλωτοι και οι μεν και οι δε.

Σε μια εποχή που χαρακτηρίζεται από την ιδιαίτερη έμφαση που δίνουν οι κρατούντες στην ανάδειξη του ρατσισμού, ως κατ' εξοχήν μέσου για την καταστολή και το βάθεμα του διαχωρισμού ανάμεσα σε διάφορες ομάδες ανθρώπων, «η-

μεδαπών» και «αλλοδαπών», είναι πάρα πολύ σημαντικό το γεγονός πώς σε μια επίθεση με πέτρες και αυγά σε σπίτι όπου μένουν πακιστανοί στο Αιγάλεω μπόρεσαν να βρεθούν μετά τα μεσάνυχτα της Κυριακής 13 Γενάρη περίπου 80 αλληλέγγυοι σύντροφοι και συντρόφισσες.

Η θέση μας, η θέση των αναρχικών, είναι και θα παραμένει σταθερή και αμετακίνητη στο πλευρό των μεταναστών και όλων των κατατρεγμένων, χωρίς να επιδιώκουμε πολιτικά οφέλη και υπεραξίες, γιατί απλούστατα οι άνθρωποι δεν είναι εμπόρευμα που αποφέρει το οποιοδήποτε κέρδος, αλλά και χωρίς να ιεραρχούμε τους κατατρεγμένους ούτε να διαβαθμίζουμε την καταστολή. Πολύ σωστά, λοιπόν, αντιδρά κανείς με όρους κοινωνικού αγώνα και ανθρώπινης ευαισθησίας απέναντι στις επιθέσεις και τα δεινά που υφίστανται οι πρόσφυγες και οι μετανάστες. Όμως, αυτά δεν είναι δυνατόν να απουσιάζουν όταν οι μορφές καταστολής εμφανίζονται ως «ηπιότερες», γίνονται «από τα μέσα» και αφορούν ανθρώπους που έχουν πληγεί με τον πλέον βάναυσο τρόπο από της συνθήκες εξουσίας κι αλλοτρίωσης, όπως είναι οι χρήστες ναρκωτικών ουσιών.

Υπάρχουν κάποια ζητήματα που δεν μπορούν να συμπορευτούν με την αναρχική θεώρηση και στάση ζωής και κοινωνικής δράσης. Η καταστολή δεν μετριέται με το να υπάρχουν πολλά ή λίγα σπασμένα κεφάλια, ούτε με το αν δεν υπάρχουν καθόλου τραυματίες. Η αστυνομικές επιχειρήσεις «αρετής» και εκκαθάρισης της πλατείας Εξαρχείων και άλλων ανοικτών χώρων από τους χρήστες, εν όψει των ολυμπιακών αγώνων, δεν άνοιξαν ούτε μία μύτη.

Άλλωστε και στην περίπτωση των Πακιστανών οι πέτρες και τα αυγά ήταν "ηπιότερης μορφής" από την προηγούμενη επίθεση που τους έγινε. Αυτό όμως δεν σημαίνει πως δεν ήταν μια κατασταλτική, ρατσιστική και εν τέλει εξουσιαστική μορφή δράσης.

Για τους ίδιους λόγους η «ήπια καταστολή» ενάντια στους τοξικοεξαρτημένους της πλατείας Εξαρχείων δεν έχει ουσιαστική διαφορά.

Το έχουμε ξαναπεί. Ο αγώνας ενάντια στη νάρκωση και την εξάρτηση δεν γίνεται με τον διωγμό και με κατασταλτικά μέτρα αστυνομικού χαρακτήρα εναντίον των τοξικοεξαρτημένων, οι οποίοι όχι μόνο δεν είναι ο εχθρός, αλλά είναι μια πολυάριθμη ομάδα ταλαιπωρημένων ανθρώπων (περισσότερους από 100.000 υπολογίζονται ΜΟΝΟ οι χρήστες ηρωίνης πανελλαδικά) που έχουν πληγεί κι αυτοί όπως οι μετανάστες, όπως τόσες ακόμα ομάδες ανθρώπων από την άγρια κρατική καταστολή. Και είναι τοις πάσι γνωστό πως το πλήγμα είναι πολύ οδυνηρό, όταν γίνεται μέσω της νάρκωσης και της εξάρτησης από ουσίες, γι' αυτό και η αποσιώπηση και η μονόπλευρη αντιμετώπιση ενός τέτοιου ζητήματος έχει και σοβαρότατες επιπτώσεις, που επιδρούν στο σύνολο του κοινωνικού χώρου.

Η ποιοτική διαφορά του αγώνα ενάντια στην εξουσία και το κράτος, από άλλες μορφές δράσης, βρίσκεται στην αναζήτηση και την ανάδειξη εκείνων των μέσων που ανα-

ΓΙΑ ΤΗ ΜΟΝΑΔΑ ΤΟΥ ΟΚΑΝΑ ΣΤΗ ΣΤΑΥΡΟΥΠΟΛΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Είναι γνωστές οι προσπάθειες του κράτους, εδώ και πάρα πολλά χρόνια, να διαδώσει τη χρήση ναρκωτικών ουσιών, που, σε συνδυασμό με τις άφθονες πηγές αποχαύνωσης του σήμερα, αποσκοπούν στο να διατηρούν τις ανθρώπινες κοινωνίες σε καθεστώς υποταγής. Η διαιώνιση της κρατικής επιβολής διενεργείται με τα ανάλογα σε κάθε εποχή μέσα.

Η δημιουργία στρατιών αποχαυνωμένων ανθρώπων με τον πιο άμεσο τρόπο, δηλαδή τις ναρκωτικές ουσίες, χασίς, ηρωίνη, κοκαΐνη και χάπια, δεν έπαψε ποτέ να αποτελεί Νο 1 project των κρατικών υπηρεσιών, που τα διακινούν και ελέγχουν τη ροή τους, ειδικά προς τη νεολαία.

Δεν είναι λίγες οι φορές που έχουν έρθει στο "φως της δημοσιότητας" περιπτώσεις κρατικών λειτουργών που καλύπτουν ή συμμετέχουν οι ίδιοι στην τεράστια αυτή επιχείρηση νάρκωσης και εξάρτησης συνειδήσεων της κοινωνίας. Δικαστικοί, μπάτσοι, τελωνειακοί, επιχειρηματίες και μεγαλοπαράγοντες που προβάλλονται ως πρότυπα και ευυπόληπτοι πολίτες ευθύνονται για τον ψυχικό και σωματικό θάνατο εκατομμυρίων ανθρώπων στη γη.

Είναι γνωστή η εμπλοκή μυστικών υπηρεσιών των ΗΠΑ σε μυστικά πειράματα σε ολόκληρες περιοχές με τη διοχέτευση ναρκωτικών ουσιών, όπως και η μεθόδευση της καταστολής του κινήματος του Κόμματος των Μαύρων Πανθήρων με την ευρεία διάδοση της χρήσης ναρκωτικών.

Το σύγχρονο lifestyle και διάφορα μουσικά ρεύματα προωθούν εν αφθονία τη χρήση ναρκωτικών, ακόμη και την εμπορία τους σαν μέσο ανάδειξης

ζουν την αδιαφορία των κρατικών υπαλλήλων που πάντα τους εκμεταλλεύονται με πολλούς τρόπους.

Πρόσφατα στη Σταυρούπολη Θεσσαλονίκης κάποιοι κάτοικοι, αντιδρώντας στη λειτουργία μονάδας ΟΚΑΝΑ, που υπάρχει εκεί από το 1997, προέβησαν σε κάποιες εκδηλώσεις, ζητώντας την απομάκρυνση των εξαθλιωμένων ανθρώπων. Κάποιοι, άλλωστε, παλιότερα στα εγκαίνια της συγκεκριμένης μονάδας, είχαν «παρέμβει» με ρίψη αυγών στο συγκεκριμένο κτίριο. Πρόσφατα σε εκδήλωση του δήμου Σταυρούπολης στα τέλη Νοεμβρίου, ο δήμαρχος Σάββας Σερασίδης και άλλοι φορείς της πόλης ζητούσαν:

«- Ενδυνάμωση του ΙΖ' Α.Τ. Σταυρούπολης και δημιουργία της κινητής μονάδας άμεσης επέμβασης μέχρι τις 25 Δεκεμβρίου.

- Μεταφορά των ασθενών σε κατάλληλα διαμορφωμένο κτίριο στο εσωτερικό του ΨΝΘ μέχρι τις 25 Ιανουαρίου.

- Μέχρι τις 25 Απριλίου να υλοποιηθεί ένα σωστά σχεδιασμένο και επιστημονικά τεκμηριωμένο πρόγραμμα διασποράς των μονάδων του ΟΚΑΝΑ σε όλα τα νοσοκομεία του ΕΣΥ». (εφημερίδα Μακεδονία 4/12/07)

Το πρόβλημα βέβαια δε λύνεται με την ενδυνάμωση των χοιροστάσιων και την εκδίωξη των τοξικομανών. Ζώντας στην σημερινή κοινωνία και βιώνοντας την πραγματικότητα όπως αυτή έχει επιβληθεί πάνω στους ανθρώπους μέσω των κατασταλτικών μηχανισμών του κράτους και της αναπαραγωγής των κάθε λογής εξουσιαστικών-εκμεταλλευτικών σχέσεων και συμπεριφορών, το κράτος προσφέρει διεξό-

ποιούν κάποια εύπεπτα σλόγκαν του στυλ «παίζουν τα παιδιά μας εδώ». Λίγα χρόνια πριν, κάτοικοι της οδού Αναγεννήσεως είχαν καταλάβει το υπό ανέγερση κτίριο του ΟΚΑΝΑ για μήνες (χαρακτηριστική είναι η παρέμβαση του τηλε-μαϊντανού νομάρχη Παναγιώτη Ψωμιάδη που έσπευσε να υποστηρίξει τους κατοίκους), ενώ και παλιότερα υπήρχαν αντιδράσεις στη λειτουργία μονάδας ΟΚΑΝΑ στην περιοχή της λεωφόρου Στρατού. Σχετική με το θέμα είναι και η πρόσφατη αντίδραση κατοίκων του Ευόσμου ενάντια στη λειτουργία μονάδας για την υποστήριξη ατόμων με ψυχολογικά προβλήματα.

Δεν είναι άσχετη με την υπόθεση αυτή στην περιοχή της Σταυρούπολης και η δημιουργία εμπορικού κέντρου στην περιοχή, του οποίου το ίματζ προφανώς θα είχε πρόβλημα από την παρουσία κάποιων «ξένων» στοιχείων.

«Εάν τα παιδιά μας δεν βλέπουν τους εμπόρους ναρκωτικών σημαίνει ότι αυτοί δεν θα υπάρχουν; Σημαίνει ότι ο κίνδυνος θα σταματήσει να υφίσταται; Σημαίνει ότι αυτοί θα σταματήσουν να κάνουν τη δουλειά τους; Εάν αυτό δεν είναι προεκλογικός στρουθοκαμηλισμός τότε τι είναι; Μήπως είναι μια υπεύθυνη θέση δημοτικού άρχοντα; Υπάρχουν χιλιομετρικά κριτήρια στην υπόθεση των ναρκωτικών; Υπάρχουν μήπως ταξικά κριτήρια; Κατά την άποψη μου ούτε χιλιομετρικά κριτήρια υπάρχουν, ούτε ταξικά. Τα ναρκωτικά μας αφορούν όλους. Και αφορούν ακόμη περισσότερο εσάς λόγω της θεσμικής θέσης που διατηρείτε.

Κε Δήμαρχε και τις διοξίνες από τους

τικά μέτρα αστυνομικού χαρακτήρα ενάντιον των τοξικοεξαρτημένων, οι οποίοι όχι μόνο δεν είναι ο εχθρός, αλλά είναι μια πολυάριθμη ομάδα ταλαιπωρημένων ανθρώπων (περισσότερους από 100.000 υπολογίζονται ΜΟΝΟ οι χρήστες ηρωίνης πανελλαδικά) που έχουν πληγεί κι αυτοί όπως οι μετανάστες, όπως τόσες ακόμα ομάδες ανθρώπων από την άγρια κρατική καταστολή. Και είναι τοις πάσι γνωστό πως το πλήγμα είναι πολύ οδυνηρό, όταν γίνεται μέσω της νάρκωσης και της εξάρτησης από ουσίες, γι' αυτό και η αποσιώπηση και η μονόπλευρη αντιμετώπιση ενός τέτοιου ζητήματος έχει και σοβαρότατες επιπτώσεις, που επιδρούν στο σύνολο του κοινωνικού χώρου.

Η ποιοτική διαφορά του αγώνα ενάντια στην εξουσία και το κράτος, από άλλες μορφές δράσης, βρίσκεται στην αναζήτηση και την ανάδειξη εκείνων των μέσων που αναδεικνύουν και προβάλλουν τους όρους του κόσμου που θέλουμε να δημιουργήσουμε. Κι ένας κόσμος αλληλοκατανόησης, ελευθερίας, αλληλεγγύης, όπου η ανθρωπινότητα είναι ο καθοριστικός συντελεστής για μια αναρχική πραγματικότητα, δεν μπορεί να προέλθει με κατασταλτικά μέσα και μεθοδεύσεις, που κατάγονται ή αναπαράγουν την εξουσιαστική βαρβαρότητα.

Δεν «επιλέγουμε» την εύκολη λύση της καταστολής με την σκληρή ή την «ήπια» έκφρασή της. Αναζητούμε εκείνους τους τρόπους που προωθούν την λειτουργική σχέση ανάμεσα στους κατατρεγμένους από την εξουσιαστική θύελλα και τους υπόλοιπους ανθρώπους.

Δεν θέλουμε να επεκταθούμε στο ζήτημα αυτό αλλά χρειάζεται να επισημάνουμε πως το athens.indymedia.org κι αυτή τη φορά, όπως και την προηγούμενη, δεν στάθηκε στο ύψος που επέβαλαν οι περιστάσεις. Είναι κατανοητό πως ένα μέσο, όπως αυτό, μπορεί εύκολα να γίνει ένα εργαλείο κατασκευής γεγονότων. Ο «χειρισμός» των ειδήσεων και των απόψεων δεν συνάδει με την ελεύθερη και ελευθεριακή πληροφόρηση, όταν τείνει ή κατασκευάζει γεγονότα. Η μονόπλευρη προβολή των «ζήτω» και «μπράβο» για πρακτικές που είναι και στον πλέον αδαή αντιληπτές για την κατασταλτικότητά τους και η λογοκρισία σε ό,τι δεν συμβαδίζει με τις επιδιώξεις ορισμένων ατόμων είναι ζητήματα που χρειάζεται να απασχολήσουν σοβαρά τους ιθύνοντες μιας τέτοιου είδους «διαχείρισης».

Κλείνοντας θέλουμε να επισημάνουμε πως οι διάφορες πρακτικές, που αναπτύσσονται, δεν γίνονται αναρχικές και απελευθερωτικές επειδή τις κάνουν όσοι ονομάζονται ή είναι αναρχικοί. Ούτε μπορεί, απ' την άλλη, να υπάρχει αναρχικός λόγος με επιχειρήματα δανεισμένα από την εξουσιαστική ιδεολογία ή την πολιτική και λαϊκίστικη επιχειρηματολογία. Όπως και κείμενα με δανεισμένο αναρχικό λόγο δεν μπορεί να συνοδεύουν και να χρησιμοποιούνται για πρακτικές που μόνο σε αναρχικούς δεν ταιριάζουν. Και το σημαντικότερο είναι πως οι εξουσιαστικές και κατασταλτικές πρακτικές απεκδύουν τους ανθρώπους από την απελευθερωτική προοπτική και τους φέρνουν σε δρόμους που οδηγούν σε μια κατάσταση ίδια με αυτή που υπάρχει, αλλά με άλλη ονομασία...

Συσπείρωση Αναρχικών

για τον ψυχικό και σωματικό θάνατο εκατομμυρίων ανθρώπων στη γη.

Είναι γνωστή η εμπλοκή μυστικών υπηρεσιών των ΗΠΑ σε μυστικά πειράματα σε ολόκληρες περιοχές με τη διοχέτευση ναρκωτικών ουσιών, όπως και η μεθόδευση της καταστολής του κινήματος του Κόμματος των Μαύρων Πανθήρων με την ευρεία διάδοση της χρήσης ναρκωτικών.

Το σύγχρονο lifestyle και διάφορα μουσικά ρεύματα προωθούν εν αφθονία τη χρήση ναρκωτικών, ακόμη και την εμπορία τους σαν μέσο ανάδειξης και οικονομικής ευημερίας (βλέπε και στίχους πολλών ραπ συγκροτημάτων). Πολλά ινδάλματα της μουσικής και του κινηματογράφου αλλά και ριζοσπάστες ή αριστεροί βουλευτές, κάνουν δημόσιες δηλώσεις προτρέποντας στη χρήση ναρκωτικών. Οι εξουσιαστές, ενώ υποκρίνονται ότι καταπολεμούν τη διακίνηση, στην ουσία οργανώνουν και διοχετεύουν τεράστιες ποσότητες σε όλο τον πλανήτη. Μόνο η παραγωγή οπίου στο Αφγανιστάν αναμένεται να φτάσει στους 8.000 τόνους το 2008, κι αυτό φυσικά χάρη στην «ανθρωπιστική» ΝΑΤΟική επέμβαση, όσο κι αν προσπαθούν να πείσουν ότι πολεμούν τους εμπόρους ναρκωτικών. Άλλωστε τα κέρδη των εξουσιαστών απ' αυτή τη δουλειά είναι τεράστια, μαζί μ' αυτά από πορνεία και διακίνηση όπλων στην ουσία χρηματοδοτούν πλειάδα εξουσιαστικών καθαρμάτων ανά τον πλανήτη. Δεν θα μπορούσαν άλλωστε να διακινούνται τόσο μεγάλες ποσότητες από λιμάνια, δρόμους, σιδηρόδρομους και αεροδρόμια, χωρίς τη συνεργασία κρατικών υπαλλήλων.

Μια μερίδα των εξαρτημένων που συνήθως μαστίζονται και από οικονομική αδυναμία είναι οι ηρωινοεξαρτημένοι, που στην Ελλάδα επίσημα ξεπερνούν τις 80.000, ενώ σίγουρα είναι πολύ περισσότεροι. Πολλοί απ' αυτούς καταλήγουν στη φυλακή και μπαινοβγαίνουν, ενώ όσοι επιχειρούν να απεξαρτηθούν, πράγμα που ούτως ή άλλως είναι δύσκολο, αντιμετωπί*λα τα νοσοκομεία του ΕΣΥ*». (εφημερίδα Μακεδονία 4/12/07)

Το πρόβλημα βέβαια δε λύνεται με την ενδυνάμωση των χοιροστάσιων και την εκδίωξη των τοξικομανών. Ζώντας στην σημερινή κοινωνία και βιώνοντας την πραγματικότητα όπως αυτή έχει επιβληθεί πάνω στους ανθρώπους μέσω των κατασταλτικών μηχανισμών του κράτους και της αναπαραγωγής των κάθε λογής εξουσιαστικών-εκμεταλλευτικών σχέσεων και συμπεριφορών, το κράτος προσφέρει διεξόδους και τρόπους «εκτόνωσης» που, ως εκ «θαύματος», διαφημίζονται και προτείνονται ως πακέτα προσφοράς από τους εκμεταλλευτές προς τους εκμεταλλευόμενους (τυποποιημένη διασκέδαση, ναρκωτικά, lifestyle). Οι άνθρωποι που αγωνίζονται για την καταστροφή του κράτους και ό,τι αυτό αντιπροσωπεύει, αγωνίζονται και για την καταστροφή όλων των εξουσιαστικών-ιεραρχικών δομών που έχουν επιβληθεί και αναπαραχθεί με τον ένα ή τον άλλον τρόπο, γιατί αυτός είναι και αγώνας ενάντια στην νάρκωση και την εξάρτηση, με όποιο προσωπείο και αν εμφανίζονται κι επιβάλλονται.

Γι' αυτό και οι παρεμβάσεις αυτές κάποιων φορέων το μόνο που εξυπηρετούν είναι η αστυνομική αντιμετώπιση των τοξικομανών και η αναγνώριση του ρόλου της εγκληματικής επιστήμης. Μια επιστήμη που η ίδια δημιούργησε την ηρωίνη και τώρα πασάρει τη μεθαδόνη.

Δεν είναι άσχετο το ότι η μεγάλη μπατσοκρατία στη συγκεκριμένη περιοχή, σκοπεύει στη διατήρηση του καθεστώτος τρόμου, εξάρτησης και εξαθλίωσης κάποιων δεκάδων ηρωινοεξαρτημένων. Ανά πάσα στιγμή οι μπάτσοι τούς ελέγχουν, τούς συλλαμβάνουν για κατοχή μικροποσοτήτων (που πολλές φορές οι ίδιοι τοποθετούν στα ρούχα των εξαρτημένων).

Η συντηρητική αυτή αντίδραση από μεριάς κάποιων κατοίκων δεν είναι η πρώτη στην ευρύτερη περιοχή της Θεσσαλονίκης, που πάντα χρησιμο-*μαίνει ότι αυτοί θα σταματήσουν να κάνουν τη δουλειά τους; Εάν αυτό δεν είναι προεκλογικός στρουθοκαμηλισμός τότε τι είναι; Μήπως είναι μια υπεύθυνη θέση δημοτικού άρχοντα; Υπάρχουν χιλιομετρικά κριτήρια στην υπόθεση των ναρκωτικών; Υπάρχουν μήπως ταξικά κριτήρια; Κατά την άποψη μου ούτε χιλιομετρικά κριτήρια υπάρχουν, ούτε ταξικά. Τα ναρκωτικά μας αφορούν όλους. Και αφορούν ακόμη περισσότερο εσάς λόγω της θεσμικής θέσης που διατηρείτε.*

Κε Δήμαρχε και τις διοξίνες από τους Ταγαράδες δεν τις βλέπουμε αλλά είναι και αυτές επικίνδυνες».

(από σχόλιο σε μπλογκ του δήμου Σταυρούπολης)

Η θέση των αναρχικών και γενικότερα των ελεύθερα σκεπτόμενων ανθρώπων δεν μπορεί να είναι παρά ενάντια σε κάθε μορφή νάρκωσης. Οι αναρχικοί, ειδικότερα, πάντα ήταν και θα είναι στο πλευρό όλων των καταπιεσμένων. Σε καμία περίπτωση δεν μπορούν να τάσσονται με την πλευρά των συντηρητικών και ρατσιστικών αντιδράσεων σε βάρος εξαθλιωμένων ανθρώπων, όπως π.χ. οι επιθέσεις που δέχτηκαν τοξικοεξαρτημένοι στην περιοχή της πλατείας Εξαρχείων στην Αθήνα. Το εύπεπτο σύνθημα «ΕΞΩ Η ΠΡΕΖΑ ΑΠΟ ΤΑ ΕΞΑΡΧΕΙΑ» ή στη συγκεκριμένη περίπτωση «ΕΞΩ Ο ΟΚΑΝΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΤΑΥΡΟΥΠΟΛΗ» είναι παραπλανητικό και δεν αντανακλά κανένα αναρχικό χαρακτηριστικό, καθώς οι αναρχικοί και αντιεξουσιαστές αγωνίζονται συνολικά ενάντια στα ναρκωτικά κι όχι μόνο στο να μην έχουν παρουσία σε μια συγκεκριμένη πλατεία κάποιοι εξαθλιωμένοι άνθρωποι. Το «καθάρισμα» άλλωστε κάθε περιοχής του πλανήτη από κάθε είδους εξουσιαστικές καταστάσεις και ιδεολογίες ήταν και είναι το ζητούμενο για την πραγματοποίηση της πανανθρώπινης εξέγερσης...

Αναρχικός Πυρήνας
ΞΑΝΑ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ
και Σύντροφοι

Save Darfur

Οι 10 σημαντικότεροι λόγοι για να υποπτευθείς ότι η καμπάνια «Σώστε το Νταρφούρ» είναι μια αλήτικη δημοσιοσχεσίτικη πρωτοβουλία για να δικαιολογήσει την αμερικανική στρατιωτική παρέμβαση στην Αφρική

Η πολυδιαφημισμένη κλαψιάρικη ιστορία «Σώστε το Νταρφούρ» και «Σταματήστε τη γενοκτονία», έχει πάρει μεγάλες διαστάσεις στις ΗΠΑ μαζί με την προώθησή της στο Κογκρέσο και το Λευκό Οίκο. Κι όμως, η περίπτωση του Κονγκό, όπου υπάρχουν 10 ως 20 φορές περισσότεροι νεκροί αφρικανοί στην ίδια περίοδο, δεν βαφτίζεται γενοκτονία και περνάει σχεδόν απαρατήρητη. Το Σουδάν έχει τεράστιες ποσότητες πετρελαίου, μεγάλα αποθέματα ουρανίου και άλλων μετάλλων, σημαντικούς υδάτινους πόρους και μια στρατηγική θέση κοντά σε άλλες πηγές πετρελαίου και άλλων πόρων. Η ερώτηση που δεν γίνεται, είναι μήπως η ελίτ της εθνικής Ρεπουμπλικανικής και Δημοκρατικής εξωτερικής πολιτικής χρησιμοποιεί ισχυρισμούς περί γενοκτονίας και κάνει εκκλήσεις για «ανθρωπιστική παρέμβαση» για να ανοίξει το δρόμο για τους επόμενους πολέμους για πετρέλαιο και άλλους πόρους στην αφρικανική ήπειρο.

Η συστηματική κατασκευή και συντήρηση ψεύτικων εντυπώσεων στην υπηρεσία της αμερικανικής αυτοκρατορίας είναι βασική λειτουργία του επαγγέλματος των δημοσίων σχέσεων[1] και της βιομηχανίας των ΜΜΕ. Είτε είναι ψευδείς ειδήσεις για θαυματουργά ναρκωτικά και για το πώς τα τοξικά χημικά δεν βλάπτουν, είτε πουλημένοι[2] σχολιαστές και δημοσιογράφοι που γλείφουν οργανώσεις, όπως η No Child Left

πολεμήσουμε μετά εδώ». Ακόμα πιο πρόσφατα, οι βομβαρδισμοί και η κατοχή του Αφγανιστάν και του Ιράκ έχουν χαρακτηριστεί από κρατικούς αξιωματούχους ως απαραίτητοι για «να πιάσουν τον Μπιν Λάντεν» σαν εκδίκηση για τις επιθέσεις της 11ης Σεπτέμβρη, για να απομακρύνουν «τα πιο επικίνδυνα όπλα του κόσμου» από τα «πιο επικίνδυνα καθεστώτα του κόσμου»,

Νταρφούρ είναι γενοκτονία και τα 5.000.000 νεκροί Κονγκολέζοι δεν είναι, συνιστά γελοιότητα», σύμφωνα με την κονγκολέζα ακτιβίστρια Nita Evele. «Αυτό που έγινε και ακόμα γίνεται στο Κονγκό δεν είναι μια φυλετική διαμάχη ούτε ένας εμφύλιος. Είναι μια γενοκτονία με 5.000.000 νεκρούς, είκοσι φορές πάνω από το Νταρφούρ, που διεξήχθη για την αρπαγή των

λον θεωρούν το κονγκολέζικο μοντέλο σαν το ιδανικό για την κατάκτηση του αφρικανικού πλούτου με μίνιμουμ κόστος, χωρίς να νοιάζονται για την έγκριση από κανέναν ΟΗΕ.

4. Όλα γίνονται για το σουδανέζικο πετρέλαιο.

Το Σουδάν, και η περιοχή του Νταρφούρ ειδικότερα, «κάθονται» σε μια λίμνη πετρελαίου[9]. Αλλά τα σουδανικά αποθέματα δεν είναι εκμεταλλευόμενα, ούτε αντλούνται από την Exxon, τη Chevron και τη British Petroleum. Κινέζικες τράπεζες, πετρελαϊκές και κατασκευαστικές εταιρείες δίνουν τα δάνεια, αντλούν τις πηγές, φτιάχνουν τους αγωγούς για να διοχετεύσουν το σουδανέζικο πετρέλαιο εκεί που θέλουν, εμποδίζονται τα σχέδια των ΗΠΑ για τον έλεγχο των ενεργειακών αποθεμάτων του πλανήτη. Μια στρατιωτική επέμβαση θα έλυνε το πρόβλημα αυτό για τους σχεδιαστές της πολιτικής των ΗΠΑ.

5. Όλα γίνονται για το σουδανέζικο ουράνιο, το αραβικό κόμμι και άλλους φυσικούς πόρους.

Το ουράνιο είναι σημαντικό για τη βιομηχανία των πυρηνικών όπλων και βασικό καύσιμο των πυρηνικών αντιδραστήρων. Το Σουδάν κατέχει υψηλής ποιότητας αποθέματα ουρανίου[10]. Το αραβικό κόμμι είναι βασικό συστατικό σε φαρμακευτικά είδη, γλυκά και αναψυκτικά όπως η Coca-Cola και η Pepsi, και οι σουδανικές εξαγωγές αυτού του προϊόντος αντιστοιχούν στο 80% της παγκόσμιας παροχής[11].

Όταν σχεδιάστηκε το πλήρες εμπάργκο στο Σουδάν το 1997, τα λόμπυ των βιομηχανιών εξασφάλισαν μια εξαίρεση στο εμπάργκο για το κόμμι, για να διασφαλίσουν την επάρκεια σ' αυτό το πολύτιμο σουδανικό προϊόν. Αλλά μια στρατιωτική παρουσία εκεί είναι σίγουρα πιο ασφαλής εγγύηση για τη συνέχιση της ροής των φυσικών πόρων του Σουδάν, όπως κι αυτών του Κονγκό, προς τις ΗΠΑ και την ΕΕ.

6. Όλα γίνονται για τη στρατηγική θέση του Σουδάν.

Το Σουδάν βρίσκεται απέναντι από τη Σαουδική Αραβία και τα κράτη του Κόλπου, ό-

στική παρέμβαση» για να ανοίξει το δρόμο για τους επόμενους πολέμους για πετρέλαιο και άλλους πόρους στην αφρικανική ήπειρο.

Η συστηματική κατασκευή και συντήρηση ψεύτικων εντυπώσεων στην υπηρεσία της αμερικανικής αυτοκρατορίας είναι βασική λειτουργία του επαγγέλματος των δημοσίων σχέσεων[1] και της βιομηχανίας των ΜΜΕ. Είτε είναι ψευδείς ειδήσεις για θαυματουργά ναρκωτικά και για το πώς τα τοξικά χημικά δεν βλάπτουν, είτε πουλημένοι[2] σχολιαστές και δημοσιογράφοι που γλείφουν οργανώσεις, όπως η No Child Left Behind, είτε σταρ του Χόλυγουντ που συνηγορούν υπέρ της στρατιωτικής επέμβασης για να σωθούν τα ορφανά της Αφρικής, είτε η γλοιώδης προπαγάνδα μάρκετινγκ που φτάνει στα κολεγιόπαιδα, στους μπλόγκερ, σε εκκλησίες και ανυποψίαστους πολίτες, αξίζει να προσέξει κανείς την απάτη.

Ανάμεσα στις πιο πρόσφατες ψεύτικες καταστάσεις που πλασάρουν στον αμερικανικό λαό, είναι οι απλουστευτικές εικόνες της γενοκτονίας Μαύρων εναντίον Αράβων στο Νταρφούρ, και η προτεινόμενη λύση: μια στιβαρή αμερικανοκίνητη στρατιωτική παρέμβαση στο Δυτικό Σουδάν. Μια προσεκτικότερη έρευνα θα εστιάσει στο λόμπι «Σώστε το Νταρφούρ» και τη Συμμαχία Σώστε το Νταρφούρ, στους ιδρυτές τους, τη χρηματοδότησή τους, τις μεθόδους και τα κίνητρα, το κατά πόσο είναι αληθινά. Σ' αυτό το πλαίσιο της προέκτασης της έρευνας, παρουσιάζουμε εδώ δέκα λόγους για προβληματισμό τού κατά πόσον η καμπάνια Save Darfur είναι μια αλήτικη δημοσιοσχεσίτικη πρωτοβουλία για να δικαιολογήσει την επέμβαση των ΗΠΑ στην Αφρική.

1. Δε θα ήταν το πρώτο Μεγάλο Ψέμα που η κυβέρνηση των ΗΠΑ και τα ΜΜΕ θα έλεγαν για να δικαιολογήσουν ένα πόλεμο

Οι παλαιότεροι θυμούνται το περιστατικό του Κόλπου Τόνκιν[3], που προκάλεσε επίτηδες η αμερικανική κυβέρνηση για να δικαιολογήσει την έναρξη του πολέμου του Βιετνάμ. Το σκεπτικό γρήγορα πέτυχε λόγω της «ανάγκης» να στηριχτεί η εμβρυακή δημοκρατική «αντίσταση» στο νότιο Βιετνάμ, και η ακόμα χρήσιμη παραμύθα «ας τους πολεμήσουμε εκεί για να μη χρειαστεί να τους πολεμήσουμε μετά εδώ». Ακόμα πιο πρόσφατα, οι βομβαρδισμοί και η κατοχή του Αφγανιστάν και του Ιράκ έχουν χαρακτηριστεί από κρατικούς αξιωματούχους ως απαραίτητοι για «να πιάσουν τον Μπιν Λάντεν» σαν εκδίκηση για τις επιθέσεις της 11ης Σεπτέμβρη, για να απομακρύνουν «τα πιο επικίνδυνα όπλα του κόσμου» από τα «πιο επικίνδυνα καθεστώτα του κόσμου», για να βοηθήσουν τον «αγώνα για τη δημοκρατία στο Ιράκ» να σταθεί στα πόδια του, και κυρίως γιατί είναι και τώρα καλύτερο «να τους πολεμήσουμε εκεί για να μη χρειαστεί να τους πολεμήσουμε μετά εδώ».

2. Δεν θα ήταν και η πρώτη φορά που η κυβέρνηση των ΗΠΑ και η ελίτ των μίντια επικαλούνται την «αποτροπή της γενοκτονίας» για να παρέμβει στρατιωτικά σε μια πλούσια πετρελαϊκά περιοχή.

Η αμερικανική και ΝΑΤΟική επέμβαση το 1995 στην πρώην Γιουγκοσλαβία ήταν υποτιθέμενα μια «ειρηνευτική» επιχείρηση για να σταματήσει μια γενοκτονία. Το τελικό αποτέλεσμα αυτής της καμπάνιας είναι η Βάση Bondsteel[4], μια από τις μεγαλύτερες στρατιωτικές βάσεις στον πλανήτη (σημ.: βρίσκεται κοντά στο Ουρόσεβατς στο Κόσσοβο). Οι ΗΠΑ είναι πρακτικά η μόνη χώρα που διατηρεί στρατιωτικές βάσεις έξω από τα σύνορά της. Σε μερικές χιλιάδες στρέμματα, το Bondsteel προσφέρει στον αμερικανικό στρατό τη δυνατότητα να «καβατζώσει» μεγάλες ποσότητες εξοπλισμού και προμηθειών σε απόσταση βολής από τα πετρέλαια της Κασπίας, τις διαδρομές των αγωγών και ναυτιλιακά δρομολόγια που σχετίζονται με όλα αυτά. Πιστεύεται, επίσης, ευρέως ότι είναι ένα από τα μυστικά κέντρα βασανισμού και φυλάκισης των ΗΠΑ[5].

3. Αν η αποτροπή της γενοκτονίας στην Αφρική ήταν το ζητούμενο, τότε γιατί στο Νταρφούρ με 250.000 έως 400.000 νεκρούς, αντί για το Σουδάν με 5.000.000 νεκρούς;

«Η επισήμανση ότι οι 250.000 νεκροί του Νταρφούρ είναι γενοκτονία και τα 5.000.000 νεκροί Κονγκολέζοι δεν είναι, συνιστά γελοιότητα», σύμφωνα με την κονγκολέζα ακτιβίστρια Nita Evele. «Αυτό που έγινε και ακόμα γίνεται στο Κονγκό δεν είναι μια φυλετική διαμάχη ούτε ένας εμφύλιος. Είναι μια γενοκτονία με 5.000.000 νεκρούς, είκοσι φορές πάνω από το Νταρφούρ, που διεξήχθη για την αρπαγή των κονγκολέζικων φυσικών/μεταλλικών πόρων». Πάνω απ' όλα, η επιλεκτική και κυνική εφαρμογή του όρου «γενοκτονία» στο Σουδάν, όχι όμως στο Κονγκό όπου δέκα με είκοσι φορές περισσότεροι αφρικανοί δολοφονήθηκαν, αποκαλύπτει το βάθος της υποκρισίας γύρω από το κίνημα «Σώστε το Νταρφούρ». Στο Κονγκό, όπου οι τοπικοί γκάνγκστερ, συμμορίες, μισθοφόροι και πολέμαρχοι, μαζί με τους στρατούς που εισβάλλουν από την Ουγκάντα, τη Ρουάντα, το Μπουρούντι και την Ανγκόλα διεξάγουν σφαγές, ομαδικούς βιασμούς[6] και εκτοπισμούς πληθυσμών, σε βαθμό που ξεπερνάει ο,τιδήποτε έχει γίνει στο Σουδάν. Όλοι οι παίχτες συναγωνίζονται για να εγγυηθούν ότι θα συνεχιστεί απρόσκοπτα η εξόρυξη του πολύτιμου coltan [ή αλλιώς κολουμβίτης-ταντάλίτης (columbite-tantalite), που χρησιμοποιείται για την παρασκευή νιόβιου και ταντάλιου, (βλέπε και http://www.cellular-news.com/coltan) για τα Δυτικά κομπιούτερ και κινητά τηλέφωνα, η εξόρυξη ουρανίου για τους Δυτικούς αντιδραστήρες και τα πυρηνικά, μαζί με διαμάντια, χρυσό, χαλκό, ξυλεία και άλλα].

Ο πρώην πρέσβης του ΟΗΕ Andrew Young και ο George H.W. Bush βρίσκονται από κοινού στο διοικητικό συμβούλιο της Barrick Gold[7], μιας από τις μεγαλύτερες μεταλλευτικές εταιρείες που έχουν παρουσία στο πολύπαθο Κονγκό. Τα κέρδη της προέρχονται από τη βίαιη εξόρυξη[8] του κονγκολέζικου πλούτου που κυλάει στη Δύση, κι έτσι δεν μπορεί να γίνει καμία αναφορά σε «γενοκτονία» χωρίς αναφορά σ' αυτή την εταιρία. Για τους δικούς τους σκοπούς, οι σχεδιαστές της πολιτικής των ΗΠΑ μάλ-

στο Σουδάν το 1997, τα λόμπυ των βιομηχανιών εξασφάλισαν μια εξαίρεση στο εμπάργκο για το κόμμι, για να διασφαλίσουν την επάρκεια σ' αυτό το πολύτιμο σουδανικό προϊόν. Αλλά μια στρατιωτική παρουσία εκεί είναι σίγουρα πιο ασφαλής εγγύηση για τη συνέχιση της ροής των φυσικών πόρων του Σουδάν, όπως κι αυτών του Κονγκό, προς τις ΗΠΑ και την ΕΕ.

6. Όλα γίνονται για τη στρατηγική θέση του Σουδάν.

Το Σουδάν βρίσκεται απέναντι από τη Σαουδική Αραβία και τα κράτη του Κόλπου, όπου βρίσκονται τα άμεσα διαθέσιμα αποθέματα πετρελαίου για τα επόμενα χρόνια. Το Νταρφούρ συνορεύει με τη Λιβύη και το Τσαντ, που έχουν κι αυτές τεράστια αποθέματα πετρελαίου, σε απόσταση βολής από τη Δυτική και Κεντρική Αφρική, και η περιοχή αυτή είναι μια πιθανή διαδρομή για αγωγούς πετρελαίου. Ο Νείλος περνάει από το Σουδάν πριν φτάσει στην Αίγυπτο, και το νότιο Σουδάν έχει υδάτινους πόρους τοπικής σημασίας, επίσης. Με τη δημιουργία της AFRICOM, της νέας αμερικανικής διοίκησης για την αφρικανική ήπειρο, οι ΗΠΑ εξέφρασαν ανοιχτά την πρόθεσή τους να «πατήσουν πόδι» στρατηγικά στην αφρικανική ήπειρο. Με τη δημιουργία μόνιμων βάσεων στο Σουδάν, ο αμερικανικός στρατός θα μπορούσε να παίξει ρόλο στην πολιτική και οικονομική ζωή της Αφρικής για την επόμενη γενεά.

7. Οι υποστηρικτές και ιδρυτές του κινήματος Save Darfur είναι η καλά δικτυωμένη και χρηματοδοτούμενη ελίτ της εξωτερικής πολιτικής των ΗΠΑ. Σύμφωνα με ένα άρθρο της Washington Post[12] το καλοκαίρι του 2007, στο οποίο κρατάει το copyright...

«Η (Συμμαχία) Save Darfur δημιουργήθηκε το 2005 από δυο ομάδες που ασχολούνταν με τη γενοκτονία στη δυτική Αφρική - την Εβραιο-αμερικανική Παγκόσμια Υπηρεσία και το Αμερικανικό Μουσείο του Μνήμης του Ολοκαυτώματος...

... Η Συμμαχία έχει προσωπικό 30 ατόμων με ειδίκευση στην πολιτική και τις δημόσιες σχέσεις. Ο προϋπολογισμός της είχε περίπου ένα εκατομμύριο (δολάρια) το τελευταίο οικονομικό έτος...

... Η Save Darfur δεν λέει ακριβώς πόσα έχει ξοδέψει σε διαφημίσεις, που αυτή την εβδομάδα έχουν προσπαθήσει να δυσφημίσουν την Κίνα, που φιλοξενεί τους Ολυμπιακούς του 2008, για την υποστήριξή της προς το Σουδάν. Αλλά μια εκπρόσωπος της Συμμαχίας δήλωσε ότι το ποσό ανέρχεται σε εκατομμύρια δολάρια».

10. Η Blackwater και άλλες ιδιωτικές στρατιωτικές εταιρείες, οι ανεπίσημες ένοπλες πτέρυγες του Ρεπουμπλικανικού κόμματος και του Πενταγώνου, είναι πρόθυμες[14] να προσφέρουν τις υπηρεσίες τους[15] σαν μέρος της λύσης για την κρίση στο Νταρφούρ.

«Ο Κρις Τέιλορ, υπεύθυνος στρατηγικής για τη Blackwater,

λέει ότι η εταιρεία του έχει μια βάση δεδομένων χιλιάδων πρώην αστυνομικών και στρατιωτικών για αποστολές ασφαλείας. Δηλώνει ότι προσωπικό της Blackwater θα μπορούσε να προστατεύσει περιμετρικά τα χωριά του Νταρφούρ και τον καταυλισμό προσφύγων, ενισχύοντας και υποστηρίζοντας τις δυνάμεις του ΟΗΕ. Οι υπεύθυνοι της Blackwater λένε ότι δεν θα χρειαστούν πολλοί άνδρες για να αποκρούσουν τους Janjaweed, μια ομάδα που υποστηρίζεται από τη σουδανική κυβέρνηση και επιτίθεται στα χωριά».

Προφανώς η Blackwater δε χρειάζεται να έρθει στο Κονγκό, όπου η πείνα και ο υποσιτισμός, ο αφανισμός του πληθυσμού, οι μαζικοί βιασμοί και η έλλειψη σχολείων, νοσοκομείων και πολιτισμένων κοινωνιών, μέσα σε τεράστιες ζώνες όπου δεν υπάρχουν νόμοι, εκεί όπου μια μεταβαλλόμενη κάστα αφρικανών πληρεξούσιων (όπως ο γιος[16] του ελεεινού Idi Amin), κάτω από ένα πέπλο απόλυτης σιωπής στα ΜΜΕ, θέτει τις βάσεις για ένα ιδανικό επιχειρηματικό περιβάλλον για τη μετάγγιση του τεράστιου πλούτου αυτής της χώρας

Αν και η καμπάνια Save Darfur εφαρμόζει τεχνικές μάρκετινγκ που έχουν σαν στόχο κολεγιόπαιδα, ακόμα και μπλόγκερς, δεν έχει καμία σχέση με κινήματα λαϊκής απήχησης, όπως ήταν αυτό ενάντια στο Απαρτχάιντ και υπέρ των απελευθερωτικών κινημάτων στη νότια Αφρική, τη Ναμίμπια, την Ανγκόλα και τη Μοζαμβίκη πριν από μια γενιά. Συγχρωτιζόμενο με ευαγγελικούς Χριστιανούς που κηρύσσουν το επερχόμενο τέλος του κόσμου, με στοιχεία γνωστά για την αμέριστη υποστήριξή τους στην Ισραηλινή αδιαλλαξία στη Μέση Ανατολή, το κίνημα Save Darfur είναι καθαρά μια προπαγανδιστική καμπάνια που ξοδεύει εκατομμύρια δολάρια κάθε μήνα για να κατασκευάσει συναίνεση στην επέμβαση των ΗΠΑ στην Αφρική, κάτω από το μανδύα της αποτροπής μιας γενοκτονίας.

8. Κανένα μέρος από τα χρήματα που συγκεντρώνονται από τη «Συμμαχία Save Darfur», την εμπροσθοφυλακή του «Κινήματος Save Darfur», δεν πηγαίνει για να βοηθήσει τους α-

Σε ευχαριστούμε Cancer, που σάπισες τον πάτερ

(από αφίσα που κυκλοφόρησε πριν το θάνατο του Χριστόδουλου)

Η κυριαρχία μπόρεσε να εδραιωθεί με τον πολιτισμό. Όσα φανταχτερά κι επιστημονικά επιχειρήματα και αν επικαλούνται και υποστηρίζουν οι εξουσιαστές προκειμένου να προβάλλουν τον πολιτισμό σαν ένα επίτευγμα, στην πραγματικότητα ο πολιτισμός είναι κατασκεύασμά τους, προκειμένου να ενισχύσουν την διατήρηση των συνθηκών καταπίεσης, αλλοτρίωσης κι εκμετάλλευσης.

Οι όροι επιβίωσης που έχουν φτιάξει οι κυρίαρχοι, μέσα από τον πολιτισμό, είναι που έχουν προκαλέσει χιλιάδες ασθένειες κι επιδημικά φαινόμενα.

Κάποιες από αυτές τις ασθένειες είναι που πλήττουν κύρια τους σκλαβωμένους, καταπιεζόμενους κι εκμεταλλευόμενους, αφού οι κρατούντες και τα τσιράκια τους έχουν εξασφαλίσει για τους εαυτούς τους καλύτερες συνθήκες ζωής.

Εννοείται πως κάποιες απ' αυτές τις ασθένειες είναι σαν ατομικές βόμβες, αφού πλήττουν, χωρίς κανενός είδους διάκριση, πλούσιους και φτωχούς, εξουσιαστές και εξουσιαζόμενους. Ο καρκίνος, ένα κατ' εξοχήν προϊόν του πολιτισμού, δεν κάνει διακρίσεις και εννοείται πως δεν είναι δυνατόν να θεωρηθεί, σε καμία περίπτωση, ως τιμωρός των δυνατών, αφού σε τελική ανάλυση αυτούς που θερίζει είναι, στην πλειονότητα τους, οι φτωχοί και οι κατατρεγμένοι και λιγότερο εκείνοι που ευνοούν και διατηρούν τις συνθήκες για την ύπαρξη καρκίνων.

Οι ευχαριστίες προς μία ασθένεια, όσο κι αν θέλουν να εκφράσουν με ένα ορισμένο τρόπο τη εχθρότητα και ανταγωνιστικότητα που υπάρχει προς αυτόν ή αυτούς που έχουν πληγεί από αυτήν, εν τούτοις παραπέμπει σε άλλες εποχές, όπου ένα μέρος των καταπιεσμένων ανθρώπων ανέθετε το μέλλον και τις επιθυμίες του στη Μοίρα και σε διάφορους θεούς και δαίμονες.

Οι τιμωροί και οι εκδικητές, ή κατά το κοινώς λεγόμενο προστάτες και νταβατζήδες, δεν μπορεί να

λευθερωτικών κινημάτων στη νότια Αφρική, τη Ναμίμπια, την Αγκόλα και τη Μοζαμβίκη πριν από μια γενιά. Συγχρωτιζόμενο με ευαγγελικούς Χριστιανούς που κηρύσσουν το επερχόμενο τέλος του κόσμου, με στοιχεία γνωστά για την αμέριστη υποστήριξή τους στην Ισραηλινή αδιαλλαξία στη Μέση Ανατολή, το κίνημα Save Darfur είναι καθαρά μια προπαγανδιστική καμπάνια που ξοδεύει εκατομμύρια δολάρια κάθε μήνα για να κατασκευάσει συναίνεση στην επέμβαση των ΗΠΑ στην Αφρική, κάτω από το μανδύα της αποτροπής μιας γενοκτονίας.

8. Κανένα μέρος από τα χρήματα που συγκεντρώνονται από τη «Συμμαχία Save Darfur», την εμπροσθοφυλακή του «Κινήματος Save Darfur», δεν πηγαίνει για να βοηθήσει τους αφρικανούς στο Νταρφούρ, σύμφωνα με άρθρα των Washington Post και New York Times[13].

«Τα χρήματα που συγκεντρώνονται για το Save Darfur δεν πηγαίνουν για την ενίσχυση των θυμάτων και των οικογενειών τους. Αντίθετα, η Συμμαχία χρησιμοποιεί αυτά τα χρήματα για να ωθήσει τις κυβερνήσεις να προβούν σε συγκεκριμένες ενέργειες».

9. Οι παρτιζάνοι του Save Darfur στις ΗΠΑ δεν ενδιαφέρονται για πολιτικές διαπραγματεύσεις, όσον αφορά τον τερματισμό των συγκρούσεων στο Νταρφούρ.

Ο Πρόεδρος Μπους, ανοιχτά και επανειλημμένα, προσπάθησε να σαμποτάρει τις ειρηνευτικές διαπραγματεύσεις στο Νταρφούρ. Ακόμα και ανθρωπιστικές οργανώσεις έχουν κριτικάρει τις ΗΠΑ ότι θέτουν σε κίνδυνο τους εκπροσώπους αυτών των οργανώσεων που βρίσκονται εκεί και προτρέπουν τους αντάρτες να αρνηθούν τη συμμετοχή σε ειρηνευτικές συνομιλίες, με σκοπό τη ΝΑΤΟική και αμερικανική επέμβαση για λογαριασμό των ανταρτών.

Η κουστουμαρισμένη, ωμή και καλά χρηματοδοτούμενη καμπάνια για το Νταρφούρ, απλοϊκά χαρακτηρίζει τη σύγκρουση σαν φυλετική διαμάχη, στην οποία οι Άραβες, που έτσι κι αλλιώς δεν έχουν και την καλύτερη μεταχείριση στις ΗΠΑ, εξολοθρεύουν το μαύρο πληθυσμό στο Σουδάν. Στο φανταστικό κόσμο που δημιουργεί, οι διαπραγματεύσεις δεν χωράνε. Αλλά στην ουσία, πολλοί από τους «Άραβες» του Σουδάν, ακόμα και οι Janjiweed, είναι επίσης μαύροι. Σε κάθε περίπτωση, ήταν ένοπλοι και ωθήθηκαν από μια κυβέρνηση που έχει τη δύναμη να τους αφοπλίσει και να διαπραγματευτεί με καλή πίστη, αν το επιλέξει. Οι διαπραγματεύσεις δεν εγγυώνται ποτέ τίποτα, αλλά η άρνηση για συμμετοχή σε αυτές, όπως οι ΗΠΑ φαίνονται να προτρέπουν τους αντάρτες στο Νταρφούρ να πράξουν, και όπως συντρέχει από δίπλα και η δημοσιοσχεσίτικη καμπάνια Save Darfur, αποφεύγει κάθε δρόμο για πολιτική συμφωνία ανάμεσα στους Σουδανούς, ανοίγοντας το δρόμο για μια στρατιωτική επέμβαση από το ΝΑΤΟ και τις ΗΠΑ.

τον καταυλισμό προσφύγων, ενισχύοντας και υποστηρίζοντας τις δυνάμεις του ΟΗΕ. Οι υπεύθυνοι της Blackwater λένε ότι δεν θα χρειαστούν πολλοί άνδρες για να αποκρούσουν τους Janjaweed, μια ομάδα που υποστηρίζεται από τη σουδανική κυβέρνηση και επιτίθεται στα χωριά».

Προφανώς η Blackwater δε χρειάζεται να έρθει στο Κονγκό, όπου η πείνα και ο υποσιτισμός, ο αφανισμός του πληθυσμού, οι μαζικοί βιασμοί και η έλλειψη σχολείων, νοσοκομείων και πολιτισμένων κοινωνιών, μέσα σε τεράστιες ζώνες όπου δεν υπάρχουν νόμοι, εκεί όπου μια μεταβαλλόμενη κάστα αφρικανών πληρεξούσιων (όπως ο γιος[16] του ελεεινού Idi Amin), κάτω από ένα πέπλο απόλυτης σιωπής στα ΜΜΕ, θέτει τις βάσεις για ένα ιδανικό επιχειρηματικό περιβάλλον για τη μετάγγιση του τεράστιου πλούτου αυτής της χώρας με το μίνιμουμ κόστος.

Να είστε έτοιμοι να δείτε την υιοθέτηση του κονγκολέζικου μοντέλου σε τεράστιες περιοχές της Αφρικής, αυτές που οι σχεδιαστές της πολιτικής των ΗΠΑ αποκαλούν «ακυβέρνητες περιοχές»[17]. Μόνο μην περιμένετε να δείτε λεπτομέρειες στα βραδινά δελτία ειδήσεων, ή ν' ακούσετε κάτι από την Όπρα, το Τζορτζ Κλούνεϊ ή την Αντζελίνα Τζολί.

Πηγή: Black Agenda Report

Μετάφραση - Απόδοση: ΞΑΝΑ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ

---

1. http://www.prwatch.org/books/tsigfy.html
2. http://www.usatoday.com/news/washington/2005-01-06-williams-whitehouse_x.htm
3. http://www.hartford-hwp.com/archives/54/106.html
4. http://www.globalsecurity.org/military/facility/camp-bondsteel.htm
5. http://www.abc.net.au/cgi-bin/common/printfriendly.pl?http://www.abc.net.au/news/newsitems/200511/s1517535.htm
6. http://www.cnn.com/2007/WORLD/africa/07/30/congo.rape.reut/index.html
7. http://www.zmag.org/content/showarticle.cfm?ItemID=9832
8. http://www.zmag.org/content/showarticle.cfm?ItemID=9832
9. http://www.telegraph.co.uk/news/main.jhtml?xml=/news/2007/11/29/wsudan329.xml
10. http://uk.reuters.com/article/UK_SMALLCAPSRPT/idUKMCD44343720070804
11. http://www.american.edu/TED/gumarab.htm
12. http://www.overbrook.org/newsletter/06_07/pdfs/AJWS_Washington_Post.pdf
13. http://www.nytimes.com/2007/06/02/world/africa/02darfur.html?_r=1&pagewanted=print&oref=slogin
14. http://newssophisticate.blogspot.com/2007/08/has-blackwater-usa-entered-darfur.html
15. http://www.npr.org/templates/story/story.php?storyId=5433902
16. http://www.agrnews.org/?section=archives&cat_id=16&article_id=360
17. http://stinet.dtic.mil/oai/oai?&verb=getRecord&metadataPrefix=html&identifier=ADA470656

αφού σε τελική ανάλυση αυτούς που θερίζει είναι, στην πλειονότητα τους, οι φτωχοί και οι κατατρεγμένοι και λιγότερο εκείνοι που ευνοούν και διατηρούν τις συνθήκες για την ύπαρξη καρκίνων.

Οι ευχαριστίες προς μία ασθένεια, όσο κι αν θέλουν να εκφράσουν με ένα ορισμένο τρόπο την εχθρότητα και ανταγωνιστικότητα που υπάρχει προς αυτόν ή αυτούς που έχουν πληγεί από αυτήν, εν τούτοις παραπέμπει σε άλλες εποχές, όπου ένα μέρος των καταπιεσμένων ανθρώπων ανέθετε το μέλλον και τις επιθυμίες του στη Μοίρα και σε διάφορους θεούς και δαίμονες.

Οι τιμωροί και οι εκδικητές, ή κατά το κοινώς λεγόμενο προστάτες και νταβατζήδες, δεν μπορεί να γίνονται αποδεκτοί, αφού αποτελούν προϊόντα που διαιωνίζουν την εξάρτηση και την υποδούλωση των ανθρώπων. Πόσο μάλλον όταν αναδεικνύονται ως τιμωροί οι διάφορες ασθένειες που είναι κι αυτές γνήσια προϊόντα των συνθηκών εξαθλίωσης που έχουν επιβάλλει οι κρατούντες.

Η ανθρώπινη ανακούφιση και χαρά δεν είναι φυσιολογικό να προέρχονται από τον πόνο, ιδιαίτερα, μάλιστα, όταν αυτός προκαλείται από ασθένειες. Παρά το γεγονός πως ο πάτερ (Χριστόδουλος), για ένα κομμάτι της κοινωνίας, αντιπροσωπεύει έναν από τους πλέον απεχθείς εκφραστές της κυριαρχίας, λόγω της απόλυτης ταύτισής του με την ανελευθερία, την εξαπάτηση και την καταπίεση των ανθρώπων, δεν σημαίνει πως οι εχθροί του οφείλουν να απεμπολήσουν τον αυτοσεβασμό τους, προκειμένου να εκφράσουν μία θηριώδη ευχαρίστηση για το βασανιστικό του τέλος.

Πολεμάμε την ανελευθερία και τους εκφραστές της κυριαρχίας, ώστε να πάψουν να υπάρχουν αυτές οι συνθήκες που αυτοί έχουν κατασκευάσει. Δεν μας κάνει σε τίποτε καλύτερους, ούτε προοιωνίζει ένα διαφορετικό και καλύτερο κόσμο η εκδήλωση και αναπαραγωγή, με τους χειρότερους όρους, αυτών των καταστάσεων, που μόνο οι τραγωδοί της ανθρώπινης κτηνωδίας (οι κάθε είδους εξουσιαστές) μπορούν να καυχώνται πως δίδαξαν.

Αν μέσα στην απελπισία και την αγανάχτησή τους οι καταπιεσμένοι συνηθίζουν, μέσα στην αδυναμία, που νομίζουν πως βρίσκονται, να αναθέτουν ή να επικαλούνται «ανώτερες» δυνάμεις για να τιμωρήσουν τους καταπιεστές και γενικότερα αυτούς που θεωρούν εχθρούς τους, αυτό δεν σημαίνει πως υιοθετούμε άκριτα όλα τα «υποπροϊόντα».

Η χαιρεκακία δεν είναι αυτό που ταιριάζει στους αγωνιζόμενους για την πανανθρώπινη ελευθερία, για ένα κόσμο όπου τα βορβορώδη ένστικτα θα ανήκουν στο απώτερο παρελθόν.

Χερομάχος

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Συντρόφισσες και σύντροφοι,

Η καταγραφή ειδήσεων και γεγονότων αποτελεί σημαντικό μέσο για την ανάπτυξη του κοινωνικού αντικρατικού αγώνα και μια ουσιαστική παρακαταθήκη εμπειριών και μνήμης για τους ανθρώπους.
Η σοβαρότητα αυτού του ζητήματος μας κάνει να είμαστε ιδιαίτερα επίμονοι και προσεκτικοί. Παρ' όλα αυτά, είναι ενδεχόμενο να μας διαφύγει, είτε λόγω πίεσης χρόνου είτε για άλλους λόγους, ανεξάρτητους των θελήσεών μας, κάποιο γεγονός. Γι' αυτό, η συμβολή σας στην «αποκατάσταση» τέτοιων παραλείψεων είναι επιθυμητή και λειτουργική.

Η «ύλη» της εφημερίδας συνήθως «κλείνει» γύρω στις τελευταίες μέρες του κάθε μήνα για να προλάβουμε να την σελιδοποιήσουμε και να την πάμε τυπογραφείο. Έτσι, σύντροφοι-ες και φίλοι-ες, κάποιες φορές θα «λείπουν» τρέχουσες ειδήσεις τις οποίες θα βλέπετε να παρουσιάζονται τον... επόμενο μήνα. Γι' αυτό και σ' αυτή τη ΔΙΑΔΡΟΜΗ αρχίζουμε τις ειδήσεις - σχόλια - εκδηλώσεις από την

Τρίτη 25 Δεκεμβρίου
Πυρπολούνται με μολότοφ 10 οχήματα εταιρείας σεκιούριτι στον Κολωνό. Την ευθύνη αναλαμβάνουν οι «Επαναστατικές Ομάδες Επίθεσης».

ΜΑΓΚΡΕΜΠ
Η Αλ-Κάιντα στο Μαγκρέμπ αναλαμβάνει την ευθύνη για το θάνατο 4 μαυριτανών στρατιωτών.

Πέμπτη 27 Δεκεμβρίου
ΠΑΚΙΣΤΑΝ
Καθώς η πρώην πρωθυπουργός Μπεναζίρ Μπούτο αποχωρεί, μετά το τέλος προεκλογικής ομιλίας στο Ραβαλπίντι, ένοπλος που ακολουθεί την πυροβολεί στο κεφάλι και μια στο λαιμό. Ακολούθως ανατινάζεται μέσα στο πλήθος σκοτώνοντας πάνω από 28 άτομα και τραυματίζοντας πάνω από 100. Η φιλοδυτική πολιτικός πεθαίνει στο νοσοκομείο αργότερα, ενώ χιλιάδες κόσμου ξεχύνονται στους δρόμους σε διάφορες πόλεις και επιτίθενται σε μπάτσους και καταστήματα. Κατά τις συγκρούσεις σκοτώνονται 4 μπά-

ρία των ΜΑΤ έξω από τα γραφεία του ΠΑΣΟΚ, στην οδό Χαριλάου Τρικούπη, από ομάδα ατόμων. Πετάγονται πέτρες, μπουκάλια και άλλα αντικείμενα ενώ πυρπολούνται και δύο κάδοι απορριμμάτων. Άλλη επίθεση δέχεται διμοιρία των ΜΑΤ στην οδό Ακαδημίας, λίγες ώρες αργότερα. Δεν αναλαμβάνεται καμία ευθύνη.

ΒΕΡΟΙΑ
Από αναρχικούς και αντιεξουσιαστές πραγματοποιείται συγκέντρωση στην αγορά. σε ένδειξη αλληλεγγύης στον Βαγγέλη Μποτζατζή που βρίσκεται προφυλακισμένος από τις 29/11/07 κατηγορούμενος για εμπρηστικές ενέργειες και στους 3 διωκόμενους για την ίδια υπόθεση συντρόφους. Αναρτάται πανώ και μοιράζονται προκηρύξεις.

Παρασκευή 28 Δεκεμβρίου
ΠΑΚΙΣΤΑΝ
Αντάρτες σκοτώνουν μπάτσο στο Καράτσι.

Βάρκες που μεταφέρουν μετανά-

ζητούν την απομάκρυνση των ξένων δυνάμεων, και ειδικά του στρατού της Αιθιοπίας.

ΜΕΞΙΚΟ
Ο κυβερνήτης της πολιτείας Zacatecas δηλώνει ότι το 70% των μισθοφόρων σε Ιράκ και Αφγανιστάν είναι μαύροι και ισπανόφωνοι, από τους οποίους το 40% είναι μεξικανοί.

Κυριακή 30 Δεκεμβρίου
Επίθεση, με πέτρες και ξύλα, δέχεται τις πρώτες πρωινές ώρες διμοιρία των ΜΑΤ, που βρίσκεται απέναντι από την πύλη της οδού Στουρνάρη στο Πολυτεχνείο της Αθήνας. Η διμοιρία έχει εγκατασταθεί εκεί μετά από την απαγόρευση συναυλίας αλληλεγγύης στους φυλακισμένους.

Δευτέρα 31 Δεκεμβρίου
ΚΕΝΥΑ
Βίαιες συγκρούσεις ξεσπούν στο Ναϊρόμπι αλλά και άλλες πόλεις μετά την αμφισβητούμενη επανεκλογή του προέδρου Μουάι Κιμπάκι. Όπως αναφέρει το BBC, μεγάλος αριθμός αστυνομικών και παραστρατιωτικών δυνάμεων, τέθηκε σε επιφυλακή από την κυβέρνηση. Μέχρι στιγμής οι νεκροί υπολογίζεται ότι ξεπερνούν τους 120.

Ιανουάριος
Τρίτη 1 Ιανουαρίου
Εμπρησμός σε υποκατάστημα της Γενικής τράπεζας στην οδό Κυψέλης 75 στην Αθήνα, σε ένδειξη αλληλεγγύης στους αγωνιστές Μ. Τσουραπά και Χ. Κοντορεβυθάκη.

ΙΝΔΙΑ
Αντάρτες επιτίθενται με όπλα και χειροβομβίδες σε παραστρα-

τα στρατεύματα από την κοιλάδα Swat, απειλώντας με διεύρυνση των επιχειρήσεων σε όλη τη χώρα. Παρόμοιο τελεσίγραφο είχαν δώσει στις 15 Δεκέμβρη, αλλά το ανέβαλαν λόγω του θανάτου της Μπεναζίρ Μπούτο. Στο μεταξύ, στην περιοχή Laddah του νότιου Ουαζιριστάν αιχμαλωτίζονται 4 στρατιώτες του πακιστανικού στρατού.

ΤΣΕΤΣΕΝΙΑ
Σκοτώνονται σε ενέδρα 4 ρώσοι κατοχικοί κοντά στο Itum-Kali. Η επίθεση γίνεται με Καλάσνικοφ και αυτόματα και υπάρχουν τραυματίες και από τις δυο πλευρές. Μετά την επίθεση ρωσικά ελικόπτερα ρίχνουν πυραύλους σε πιθανά σημεία ,όπου μπορεί να βρίσκονταν οι μουτζαχεντίν κατά την αποχώρησή τους.

Πέμπτη 3 Ιανουαρίου
ΤΣΕΤΣΕΝΙΑ
Αντάρτες στήνουν ενέδρα σε ρωσικό στρατιωτικό τζιπ κοντά στην πόλη Shali. Σκοτώνεται ένας εισβολέας και τραυματίζονται άλλοι δύο.

ΚΟΥΡΔΙΣΤΑΝ
Παγιδευμένο αυτοκίνητο εκρήγνυται κατά τη διέλευση στρατιωτικού οχήματος στο Ντιγιάρμπακιρ της νοτιανατολικής Τουρκίας. Πέντε άτομα σκοτώνονται και 67 τραυματίζονται. Σε ανακοίνωση από την νομαρχία του Ντιγιάρμπακιρ αναφέρεται ότι ανάμεσα στους τραυματίες συμπεριλαμβάνονται 30 στρατιώτες.

Παρασκευή 4 Ιανουαρίου
Πεθαίνει σε ηλικία 100 χρονών ο αγωνιστής Γιάννης Ταμτάκος.

Σάββατο 5 Ιανουαρίου

χωματερής στη συνοικία Πιανούρα, στα περίχωρα της πόλης, όμως εξοργισμένοι κάτοικοι απέκλεισαν την πρόσβαση με συρματοπλέγματα και σωρούς σκουπιδιών.

Τρίτη 8 Ιανουαρίου
Συγκέντρωση αλληλεγγύης για τους 27 αγωνιστές της Πάρνηθας, που δικάζονται στις 10 Ιανουαρίου, γίνεται στα Προπύλαια του Πανεπιστημίου της Αθήνας. Μοιράζεται έντυπο υλικό, υπάρχει μικροφωνική απ' όπου ακούγονται κείμενα και γίνεται προβολή ταινίας από τις κινητοποιήσεις ενάντια στο Καζίνο και στην καταστροφή της Πάρνηθας.

ΣΡΙ ΛΑΝΚΑ
Βομβιστική επίθεση δέχεται το αυτοκίνητο του υπουργού Δημοσίων Έργων της Σρι Λάνκα ο οποίος τραυματίζεται θανάσιμα. Από την επίθεση, που όλα δείχνουν ότι είναι έργο της οργάνωσης «Τίγρεις τωνΤαμίλ», τραυματίζονται άλλα δέκα άτομα. Μόλις λίγες ημέρες πριν, η κυβέρνηση τερμάτισε επίσημα την ανακωχή με τους αντάρτες. Μία εβδομάδα πριν από τη νέα επίθεση, μειονοτικός βουλευτής των Ταμίλ έπεσε νεκρός από πυροβολισμό σε ναό ινδουιστών του Κολόμπο.

Τετάρτη 9 Ιανουαρίου
ΤΣΕΤΣΕΝΙΑ
Δολοφονείται αντάρτης από ειδικές δυνάμεις των μπάτσων στο Τζοκάρ.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Αναβάλλεται η δίκη των συλληφθέντων κατά τη διάρκεια των διαδηλώσεων και συγκρούσεων στη Θεσσαλονίκη το καλοκαίρι

τά το τέλος προεκλογικής ομιλίας στο Ραβαλπίντι, ένοπλος που ακολουθεί την πυροβολεί στο κεφάλι και μια στο λαιμό. Ακολούθως αναπνάζεται μέσα στο πλήθος σκοτώνοντας πάνω από 28 άτομα και τραυματίζοντας πάνω από 100. Η φιλοδυτική πολιτικός πεθαίνει στο νοσοκομείο αργότερα, ενώ χιλιάδες κόσμου ξεχύνονται στους δρόμους σε διάφορες πόλεις και επιτίθενται σε μπάτσους και καταστήματα. Κατά τις συγκρούσεις σκοτώνονται 4 μπάτσοι. Στο Καράτσι πυρπολούνται πάνω από 100 επιχειρήσεις, τράπεζες, βενζινάδικα, εργοστάσια και καταστήματα. Επιθέσεις γίνονται και σε αστυνομικά τμήματα. Οδοφράγματα στήνονται στις πόλεις Lyari, Liaquatabad, Nazimabad, Patel Para, Quaidabad, Gizri, Punjab Chowrangi, Shirin Jinnah Colony, Boat Basin, Memon Goth, Gadap Town, Bin Qasim Town, Bakrapiri, Jehangir Road, Mehmoodabad, Dalmia, Pehlwan Goth, Surjani Town, MA Jinnah Road, Lea Market, Malir Halt, Gulistan-e-Jauhar, National Highway, Sohrab Goth και στο δρόμο Abul Hasan Isphahani. Άγνωστος είναι ο αριθμός όσων ανθρώπων έχουν σκοτωθεί στους δρόμους. Η κυβέρνηση ανακοινώνει ότι για τρεις μέρες θα παραμείνουν κλειστές όλες οι κρατικές υπηρεσίες, σχολεία και επιχειρήσεις και θα σταματήσουν οι συγκοινωνίες.

ΙΝΓΚΟΥΣΕΤΙΑ
Αντάρτες στήνουν ενέδρα σε θωρακισμένο τζιπ UAZ, στο οποίο επιβαίνουν δύο ανώτεροι αξιωματικοί της FSB. Η επίθεση γίνεται κοντά στο χωριό Surhohi στην περιοχή Nazran και οι αξιωματικοί ξεψυχούν.

Πέμπτη 27 Δεκεμβρίου
ΑΘΗΝΑ
Επίθεση δέχεται, τη νύχτα, διμοιαλληλεγγύης στον Βαγγέλη Μποτζατζή που βρίσκεται προφυλακισμένος από τις 29/11/07 κατηγορούμενος για εμπρηστικές ενέργειες και στους 3 διωκόμενους για την ίδια υπόθεση συντρόφους. Αναρτάται πανώ και μοιράζονται προκηρύξεις.

Παρασκευή 28 Δεκεμβρίου
ΠΑΚΙΣΤΑΝ
Αντάρτες σκοτώνουν μπάτσο στο Καράτσι.

Βάρκες, που μεταφέρουν μετανάστες από τη Γεωργία, ανατρέπονται στον Έβρο, με αποτέλεσμα ένα νεκρό και άγνωστο αριθμό αγνοούμενων.

Σάββατο 29 Δεκεμβρίου
ΣΟΜΑΛΙΑ
Μαχητές της Ένωσης Ισλαμικών Δικαστηρίων, παίρνουν τον έλεγχο σε δύο πόλεις, τη Baladweyn και τη Guriel, οι οποίες έχουν στρατηγική σημασία στα νότια και κεντρικά της χώρας.

ΚΡΗΤΗ
Από επεισόδια σημαδεύεται η μεγάλη επιχείρηση της αστυνομίας, στις περιοχές των Ζωνιανών και του Φόδελε Ηρακλείου. Κατά τη διάρκεια ερευνών σε σπίτια του χωριού για τις ληστείες σε ΑΤΜ και χρηματαποστολές, κάτοικοι της περιοχής επιτίθενται με πέτρες, ξύλα και σιδηρολοστούς κατά των αστυνομικών. Τραυματίζονται ελαφρά δύο αστυνομικοί. Δύο από τα άτομα που επιτίθενται στους μπάτσους είναι συγγενείς υπόπτου που διέφυγε και συλλαμβάνονται με τις κατηγορίες της επίθεσης και ξυλοδαρμού αστυνομικών.

Κυριακή 30 Δεκεμβρίου
ΣΟΜΑΛΙΑ
Έξι άμαχοι σκοτώνονται στο Μογκαντίσου, όπου μαίνονται οι συγκρούσεις με τους αντάρτες που 120.

Ιανουάριος
Τρίτη 1 Ιανουαρίου
Εμπρησμός σε υποκατάστημα της Γενικής τράπεζας στην οδό Κυψέλης 75 στην Αθήνα, σε ένδειξη αλληλεγγύης στους αγωνιστές Μ. Τσουραπά και Χ. Κοντορεβυθάκη.

ΙΝΔΙΑ
Αντάρτες επιτίθενται με όπλα και χειροβομβίδες σε παραστρατιωτικό στρατόπεδο σε περιοχή στα βόρεια της χώρας και σκοτώνουν 8 μπάτσους.

ΣΟΥΔΑΝ
Σκοτώνεται αμερικανός αξιωματούχος της USAID και ο οδηγός του στο Χαρτούμ, κατά τη διάρκεια επίθεσης ανταρτών.

Τρίτη 1 Ιανουαρίου
ΚΕΝΥΑ
Συνεχίζονται οι συγκρούσεις, ενώ σε ένα από τα χειρότερα περιστατικά, περισσότεροι από 50 άνθρωποι καίγονται ζωντανοί μέσα σε εκκλησία στο Ελντόρετ, όπου έχουν καταφύγει για να προστατευθούν. Από την αρχή των συγκρούσεων μέχρι σήμερα 145 άνθρωποι έχουν σκοτωθεί και περισσότεροι από 33.000 έχουν μείνει άστεγοι. Στο Κιζούμου, την τρίτη μεγαλύτερη πόλη, έχει επιβληθεί απαγόρευση της κυκλοφορίας και η αστυνομία έχει εντολή να πυροβολεί όποιον δεν τη τηρεί. Σε άλλες περιοχές, οι άνθρωποι έχουν βγει στους δρόμους σε αναζήτηση τροφής, ενώ οι δυνάμεις ασφαλείας κυκλοφορούν πάνοπλες για να αποτρέψουν την «λεηλασία» καταστημάτων.

Τετάρτη 2 Ιανουαρίου
ΠΑΚΙΣΤΑΝ
Οι Ταλιμπάν δίνουν, μέσω εκπροσώπου τους, διορία 2 ημερών στην κυβέρνηση να αποσύρει όλα τικού οχήματος στο Ντιγιάρμπακιρ της νοτιανατολικής Τουρκίας. Πέντε άτομα σκοτώνονται και 67 τραυματίζονται. Σε ανακοίνωση από την νομαρχία του Ντιγιάρμπακιρ αναφέρεται ότι ανάμεσα στους τραυματίες συμπεριλαμβάνονται 30 στρατιώτες.

Παρασκευή 4 Ιανουαρίου
Πεθαίνει σε ηλικία 100 χρονών ο αγωνιστής Γιάννης Ταμτάκος.

Σάββατο 5 Ιανουαρίου
Εμπρησμός σε γραφεία της ΝΔ στα Πετράλωνα. Την ευθύνη αναλαμβάνουν οι «Αναρχικές Λυσσαλέες Ταξιαρχίες», αναφέροντας με τηλεφώνημα σε εφημερίδα ότι η επίθεση έγινε «ως ένδειξη αλληλεγγύης στους Μάριο Τσουραπά, Χρυσόστομο Κοντορεβυθάκη και Βαγγέλη Μποτζατζή και σε όλους τους ομήρους του κράτους».

ΠΑΚΙΣΤΑΝ
Δευτέρα 7 Ιανουαρίου
Μουτζαχεντίν παρκάρουν παγιδευμένο όχημα δίπλα σε στρατιωτική βάση στην Mingora στην κοιλάδα Swat και το ανατινάζουν με τηλεχειρισμό. Δέκα τουλάχιστον είναι οι νεκροί και άλλοι τόσοι οι τραυματίες στρατιωτικοί.

Δευτέρα 7 Ιανουαρίου
ΙΤΑΛΙΑ
Σοβαρά επεισόδια στη Νάπολη μεταξύ αστυνομίας και κατοίκων που έχουν αποκλείσει την πρόσβαση σε χωματερή της περιοχής. Στήνονται οδοφράγματα και οι συγκρούσεις είναι βίαιες ενώ αναφέρονται τραυματίες και μια σύλληψη. Χιλιάδες τόνοι σκουπιδιών έχουν συσσωρευτεί στους δρόμους, αφ' ότου διακόπηκε η αποκομιδή των απορριμμάτων, πριν από δύο εβδομάδες, λόγω υπερπληρότητας των χωματερών της περιοχής. Ως λύση προτάθηκε η επαναλειτουργία μιας παλιάς κρος από πυροβολισμό σε ναό ινδουιστών του Κολόμπο.

Τετάρτη 9 Ιανουαρίου
ΤΣΕΤΣΕΝΙΑ
Δολοφονείται αντάρτης από ειδικές δυνάμεις των μπάτσων στο Τζοκάρ.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Αναβάλλεται η δίκη των συλληφθέντων κατά τη διάρκεια των διαδηλώσεων και συγκρούσεων στη Θεσσαλονίκη το καλοκαίρι του 2003, κατά την διάρκεια της ευρωπαϊκής συνόδου.

Πέμπτη 10 Ιανουαρίου
ΠΑΚΙΣΤΑΝ
Επίθεση αυτοκτονίας σημειώνεται έξω από το Ανώτατο Δικαστήριο, στη Λαχώρη, λίγο πριν από προγραμματισμένη αντικυβερνητική διαδήλωση νομικών που πρόκειται να κατευθυνθεί σ' αυτό το σημείο. Σκοτώνονται τουλάχιστον 26 άτομα, στην πλειοψηφία τους μπάτσοι. Ο τοπικός αστυνομικός διευθυντής κάνει γνωστό ότι ο βομβιστής αυτοκτονίας έφτασε στο σημείο της έκρηξης με μοτοσικλέτα, την οποία άφησε κοντά στο οδόφραγμα που είχαν στήσει οι αστυνομικοί προτού κινηθεί προς το μέρος τους για να ανατιναχθεί.

Απαλλάσσονται από τις κατηγορίες οι 27 κατηγορούμενοι για τη συμβολική επίθεση στο Καζίνο της Πάρνηθας. Σε δύο επιβάλλεται ποινή 2 μηνών αναστολή, για απείθεια προς το δικαστήριο.

Παρασκευή 11 Ιανουαρίου
Συγκέντρωση στο Ίλιον ενάντια στις εμπρηστικές επιθέσεις εναντίον αυτοοργανωμένων χώρων διοργανώνει ο Θερσίτης. Την επόμενη μέρα γίνεται συζήτηση, για το ίδιο θέμα, στο χώρο του Θερσίτη.

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Εκδήλωση-συζήτηση με «συντρόφους από Γαλλία» γίνεται στη «Φάμπρικα Υφανέτ».

Επίθεση δέχεται διμοιρία των ΜΑΤ που σταθμεύει στα γραφεία του ΠΑΣΟΚ με διάφορα αντικείμενα και ένα φλεγόμενο μοτοποδήλατο. Την ευθύνη αναλαμβάνουν οι «Αυτόνομοι Πυρήνες» ζητώντας την απελευθέρωση του Ν. Κουνταρδά.

Σάββατο 12 Ιανουαρίου
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Επίθεση από νεοναζιστές δέχεται σύντροφος στο κέντρο της πόλης.

Κυριακή 13 Ιανουαρίου
ΑΘΗΝΑ
Εμπρησμός σε όχημα της εταιρείας «3Κ Τεχνική», που ήταν σταθμευμένο στην οδό Αγίας Λαύρας 86, στα Πατήσια. Η ευθύνη αναλαμβάνεται με τηλεφώνημα σε εφημερίδα, στο οποίο αναφέρεται ότι η επίθεση στην 3Κ Τεχνική που αναλαμβάνει έργα στις φυλακές ήταν «πράξη αλληλεγγύης στον Β. Μποτζατζή και στους τρεις καταζητούμενους αναρχικούς».

Δευτέρα 14 Ιανουαρίου
ΚΑΥΚΑΣΟΣ
Έκρηξη με στόχο αξιωματικούς του τμήματος εγκληματολογικών ερευνών γίνεται στο Νταγκεστάν, την ώρα που μπαίνουν σε όχημα VAZ-2110 και απομακρύνονται από ένα κατάστημα. Στη Τζοκάρ της Ισκερίας ξεσπούν συμπλοκές ανάμεσα σε μουτζαχεντίν και μπάτσους, που κρατάνε έξι ώρες. Στην Ινγκουσετία γίνεται επίθεση μουτζαχεντίν εναντίον μπάτσων, με αποτέλεσμα να σκοτωθεί ένας μπάτσος και άλλος ένας να τραυματιστεί. Ένοπλη συμπλοκή στην περιοχή Malgobek της Ινγκουσετίας, κατά την οποία σκοτώνεται συγγενής τοπικού πολιτικού.

Τρίτη 15 Ιανουαρίου
ΛΙΒΑΝΟΣ
Σημειώνεται βομβιστική επίθεση με στόχο αυτοκίνητο της αμερικανικής πρεσβείας στη Βηρυτό. Σκοτώνονται 4 άτομα, μεταξύ των οποίων και υπάλληλος της πρεσβείας.

Καταλήψεις-παρεμβάσεις αλληλεγγύης και αντιπληροφόρησης γίνονται σε Αθήνα, Θεσσαλονίκη, Ηράκλειο, Χανιά, Πάτρα, Κόρινθο, Λάρισα, Γιάννενα, Κοζάνη, Ηγουμενίτσα, Λαμία και Μυτιλήνη, όπου μεταδίδονται ηχογραφημένα μηνύματα και αναρτώνται πανώ ενάντια στις φυλακές.

Τετάρτη 16 Ιανουαρίου
Γίνεται παρέμβαση - αντιπληροφόρησης, για τις συνθήκες κράτησης στις ελληνικές φυλακές, στην Φιλοσοφική και προβολή-συζήτηση στο Μαθηματικό Αθήνας. Οι εκδηλώσεις διοργανώνονται από το Αυτοδιαχειριζόμενο Στέκι Σχολής Θετικών Επιστημών και το Αυτοδιαχειριζόμενο Στέκι Φιλοσοφικής.

ΚΡΗΤΗ
Απαγάγεται ο Μ.Κ., που δηλώνει ότι ανήκει στον αντιεξουσιαστικό χώρο, από ασφαλήτες που του φοράνε κουκούλα και τον οδηγούν σε άγνωστη περιοχή, όπου και τον ανακρίνουν.
Σε κείμενο τού αναφέρει:
«Τη Δευτέρα 14/1/2008 ώρα 12:00 το μεσημέρι και ενώ επέστρεφα στην οικία μου έπεσα θύμα απαγωγής από ένοπλους κουκουλο-

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ Μ. ΤΣΟΥΡΑΠΑ ΚΑΙ Χ. ΚΟΝΤΟΡΕΒΥΘΑΚΗ, ΣΤΟΥΣ ΟΜΗΡΟΥΣ ΚΑΙ ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΥΣ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΠΟΥ ΒΡΙΣΚΟΝΤΑΙ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙ ΑΝΤΙΚΡΑΤΙΚΗ ΤΟΥΣ ΔΡΑΣΗ

ΣΤΟΝ Β. ΜΠΟΤΖΑΤΖΗ
ΚΑΙ Σ' ΟΣΟΥΣ ΔΙΩΚΟΝΤΑΙ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΙΔΙΑ ΥΠΟΘΕΣΗ

ΤΟ ΠΑΘΟΣ ΓΙΑ ΤΗ ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΓΚΡΕΜΙΖΕΙ ΚΡΑΤΗ ΚΑΙ ΚΕΛΙΑ

Ομάδα ατόμων προκαλεί φθορές σε 2 καταστήματα τραπεζών στις οδούς Ομήρου και Τζωρτζ στο κέντρο της Αθήνας. Στο Αλτερ ανέφεραν για στην Εθνική τράπεζα και στην τράπεζα Αττικής στην οδό Ομήρου και στην τράπεζα Πειραιώς στην Κάνιγγος. Πετάγονται τρυκ αλληλεγγύης στον Γ. Δημητράκη.

ΚΕΝΥΑ
Επτά ακόμα διαδηλωτές σκοτώνονται στη διάρκεια διαδηλώσεων.

ΠΑΚΙΣΤΑΝ
Εκατοντάδες μουτζαχεντίν επιτίθενται σε πακιστανικό οχυρό του στρατού κοντά στα σύνορα με το Αφγανιστάν. Μετά από πολύωρες μάχες, με νεκρούς κι απ' τις 2 πλευρές, καταλαμβάνουν το οχυρό και απαλλοτριώνουν όλο τον οπλισμό.

ΚΑΥΚΑΣΟΣ
ΕΜΜΕ Καπνικαρέας γίνεται με θέμα: «Η φωνή των κρατουμένων, η σιωπή της κοινωνίας και των Μ.Μ.Ε.» γίνεται από την πρωτοβουλία από το στέκι ΕΜΜΕ.

ΚΑΥΚΑΣΟΣ
Επίθεση με πυροβολισμούς σε όχημα των ειδικών δυνάμεων στην πόλη Nalchik.

Σάββατο 19 Ιανουαρίου
ΚΕΝΥΑ
Νέες συγκρούσεις σημειώνονται, όπου σκοτώνονται 5 άτομα, μεταξύ των οποίων 3 μπάτσοι.

ΕΛΒΕΤΙΑ
Στη Βέρνη, γίνεται **διαδήλωση** κατά της παγκοσμιοποίησης και γίνονται επιθέσεις στους μπάτσους, οι οποίοι απαντούν με δακρυγόνα.

ΚΑΥΚΑΣΟΣ
Επίθεση με ρουκέτες δέχεται το σπίτι του δημάρχου του Karabulak στην Ινγκουσετία.

Κυριακή 20 Ιανουαρίου
Επίθεση με μολότοφ γίνεται σε

πείες αυτοκινήτων στο Χαλάνδρι, την Αργυρούπολη και την Κηφισιά στην Αττική και σε 4 τράπεζες στις περιοχές Πατήσια, Ν. Φιλαδέλφεια, Αιγάλεω και Δάφνη. Νωρίτερα έχουν προηγηθεί εμπρησμοί σε τράπεζα στο Περιστέρι (ανακαλύφθηκε ο μηχανισμός πριν ενεργοποιηθεί) και σε όχημα της ΔΕΗ στον Κεραμικό.
Στη **Θεσσαλονίκη** γίνεται εμπρησμός σε αυτοκίνητο της ΔΕΗ που ήταν παρκαρισμένο στην οδό Πέτρου Συνδίκα. Την ίδια περίπου ώρα γίνεται εμπρηστική επίθεση σε μηχάνημα της τράπεζας Millenium στην οδό Μπότσαρη στη Θεσσαλονίκη. Την ευθύνη για το σύνολο των επιθέσεων αναλαμβάνει η «Συνωμοσία των Πυρήνων της Φωτιάς Θεσσαλονίκης-Αθήνας» σε ένδειξη αλληλεγγύης στον Β. Μποτσατζή και στους τρεις που καταζητούνται κατηγορούμενοι για την ίδια υπόθεση.

ΚΑΥΚΑΣΟΣ
Μαίνονται οι μάχες στα χωριά Nikikhat και Marzoy-Mokhk ανάμεσα στους μουτζαχεντίν και τους

Δευτέρα 14 Ιανουαρίου
ΚΑΥΚΑΣΟΣ
Έκρηξη με στόχο αξιωματικούς του τμήματος εγκληματολογικών ερευνών γίνεται στο Νταγκεστάν, την ώρα που μπαίνουν σε όχημα VAZ-2110 και απομακρύνονται α-

ΚΡΗΤΗ
Απαγάγεται ο Μ.Κ., που δηλώνει ότι ανήκει στον αντιεξουσιαστικό χώρο, από ασφαλήτες που του φοράνε κουκούλα και τον οδηγούν σε άγνωστη περιοχή, όπου και τον ανακρίνουν.
Σε κείμενο του αναφέρει:
«Τη Δευτέρα 14/1/2008 ώρα 12:00 το μεσημέρι και ενώ επέστρεφα στην οικία μου έπεσα θύμα απαγωγής από ένοπλους κουκουλοφόρους. Τα γεγονότα εξελίχθηκαν ως εξής:
Καθώς έβγαινα από το αυτοκίνητο μου, σταματάει ένα τζιπ μάρκας BMW, τύπου X5. Από μέσα βγήκαν 2 άτομα (κουκουλοφόροι) και αφού με ακινητοποίησαν δια της βίας, με οδήγησαν στο εσωτερικό του παραπάνω οχήματος όπου ένα τρίτο άτομο μου φόρεσε κουκούλα. Έπειτα, πάντα ακινητοποιημένος (3 άτομα είχαν καθίσει επάνω μου), το όχημα με μετέφερε (μετά από 20 περίπου λεπτά) σε άγνωστο χώρο. Κατά την διάρκεια της διαδρομής ο ήχος από ασύρματο και η εμφάνιση των ατόμων, που είχα δει, με έκαναν να υποψιαστώ ότι πρόκειται για αστυνομικούς. Στο χώρο αυτό (υπόγειο) μου τοποθετήθηκαν χειροπέδες, δίχως να μου έχει δηλωθεί η ιδιότητα τους και χωρίς να μου έχει γνωστοποιηθεί ο λόγος της κράτησης μου, ακινητοποιήθηκα εκ νέου σε μια καρέκλα.
Μετά από κάποια ώρα και αφού μου διευκρινίστηκε ότι δεν κατηγορούμαι για κάτι αλλά ότι πρόκειται για μια «φιλική κουβέντα» ακολούθησε ένα είδος ανάκρισης, από 3 διαφορετικούς άντρες διαδοχικά, από τους οποίους ερωτήθηκα σχετικά με κάποια άγνωστα σε έμενα άτομα.
Οι αναφορές από μεριάς τους του τύπου: «τι τα θέλετε τα όπλα»; «πού ετοιμάζεστε να χτυπήσετε»; «είστε μικροί, θα μεγαλώσετε και θα σας περάσει» εκτός από την έκπληξη μου, διότι καμία σχέση δεν έχω με τα παραπάνω, με έκανα να συμπεράνω ότι σκοπός της επιχείρησης ήταν η τρομοκράτηση μου προσωπικά και ο περαιτέρω εκφοβισμός του αναρχικού-αντιεξουσιαστικού χώρου στον όποιο και κινούμαι.
Κατόπιν μου ξανακάλυψαν το πρόσωπο και με μετέφεραν και με εγκατέλειψαν (ώρα 16:00 περίπου) στην εθνική οδό Ηρακλείου - Λασιθίου στο ύψος του ΚΤΕΟ.
Συμπερασματικά, δεν μπορώ να κατανοήσω γιατί, σε περίπτωση που ήταν αστυνομικοί, δεν προέβησαν σε νόμιμη διαδικασία. Δηλαδή να με καλέσουν επίσημα και να ανακριθώ δια όλα αυτά που ειπώθηκαν στην δήθεν φιλική κουβέντα.
Ο λόγος που καταγγέλλω το γεγονός αυτό είναι για λόγους αυτοπροστασίας καθώς και για να γνωστοποιήσω στον καθένα τις μεθόδους που χρησιμοποίησαν άγνωστοι σε μένα μηχανισμοί προκειμένου να με τρομοκρατήσουν».

ροφόρησης, για τις συνθήκες κράτησης στις ελληνικές φυλακές, στην Φιλοσοφική και προβολή-συζήτηση στο Μαθηματικό Αθήνας. Οι εκδηλώσεις διοργανώνονται από το Αυτοδιαχειριζόμενο Στέκι Σχολής Θετικών Επιστημών

Επτά ακόμα διαδηλωτές σκοτώνονται στη διάρκεια διαδηλώσεων.

ΠΑΚΙΣΤΑΝ
Εκατοντάδες μουτζαχεντίν επιτίθενται σε πακιστανικό οχυρό του στρατού κοντά στα σύνορα με το Αφγανιστάν. Μετά από πολύωρες μάχες, με νεκρούς κι απ' τις 2 πλευρές, καταλαμβάνουν το οχυρό και απαλλοτριώνουν όλο τον οπλισμό.

ΚΑΥΚΑΣΟΣ
Επίθεση δέχονται τρομοκράτες των ρωσικών ειδικών δυνάμεων στην περιοχή Vedeno Gorge της Ιτσκερίας.

ΠΑΚΙΣΤΑΝ
Βόμβα με στόχο περίπολο των μπάτσων εκρήγνυται στην κοιλάδα Swat.

Πέμπτη 17 Ιανουαρίου
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Εκδήλωση, για την υποθαλάσσια αρτηρία, διοργανώνεται στο Πολυτεχνείο του ΑΠΘ από τους «Πειρατές της παραλιακής».

Προβολή - Συζήτηση για τις συνθήκες κράτησης στις φυλακές γίνεται στην ΑΣΟΕΕ που διοργανώνει το αυτοδιαχειριζόμενο Στέκι στη Σχολή.

ΚΕΝΥΑ
Δύο άτομα σκοτώνονται στις βίαιες διαδηλώσεις που έχουν ξεσπάσει εδώ και αρκετές μέρες, με αφορμή την αμφιλεγόμενη επανεκλογή του προέδρου Κιμπάκι στις 27/12.

ΚΑΥΚΑΣΟΣ
Επίθεση με πυροβολισμούς στο σπίτι του προέδρου της φιλορωσικής κυβέρνησης της Ινγκουσετίας.

Παρασκευή 18 Ιανουαρίου
Προβολή και Συζήτηση στα

ΕΛΒΕΤΙΑ
Στη Βέρνη, γίνεται **διαδήλωση** κατά της παγκοσμιοποίησης και γίνονται επιθέσεις στους μπάτσους, οι οποίοι απαντούν με δακρυγόνα.

ΚΑΥΚΑΣΟΣ
Επίθεση με ρουκέτες δέχεται το σπίτι του δημάρχου του Karabulak στην Ινγκουσετία.

Κυριακή 20 Ιανουαρίου
Επίθεση με μολότοφ γίνεται σε υποκατάστημα της τράπεζας Eurobank στα Πετράλωνα. Οι «Πυρήνες Εμπρηστικής Αλληλεγγύης» αναλαμβάνουν την ευθύνη για την ενέργεια σε ένδειξη αλληλεγγύης στον φυλακισμένο Β. Μποτζατζή κατηγορούμενο για 3 εμπρησμούς σε κρατικούς-οικονομικούς στόχους και στους τρείς καταζητούμενους για την ίδια υπόθεση

Πυρπολείται το αυτοκίνητο του επίτιμου πρόξενου της Χιλή, στο Χαλάνδρι. Την ευθύνη αναλαμβάνει η «Μαχόμενη Αλληλεγγύη», με τηλεφώνημα σε εφημερίδα σε ένδειξη αλληλεγγύης στον αγώνα των ιθαγενών της Χιλής Mapuche.

ΠΑΚΙΣΤΑΝ
Επίθεση σε στρατιωτικό φυλάκιο πραγματοποιούν μουτζαχεντίν στο χωριό Ladha του νότιου Ουαζιριστάν. Αργότερα ο στρατός αντεπιτίθεται δολοφονώντας 11 αμάχους.

ΙΝΓΚΟΥΣΕΤΙΑ
Επιθέσεις με πυροβολισμούς σε θέσεις του ρωσικού στρατού, στο αστυνομικό τμήμα, στο ταχυδρομείο και σε σινεμά της πόλης Nazran.

Δευτέρα 21 Ιανουαρίου
Εμπρησμός σε 3 αντιπροσω-

μηχάνημα της τράπεζας Millenium στην οδό Μπότσαρη στη Θεσσαλονίκη. Την ευθύνη για το σύνολο των επιθέσεων αναλαμβάνει η «Συνωμοσία των Πυρήνων της Φωτιάς Θεσσαλονίκης-Αθήνας» σε ένδειξη αλληλεγγύης στον Β. Μποτσατζή και στους τρεις που καταζητούνται κατηγορούμενοι για την ίδια υπόθεση.

ΚΑΥΚΑΣΟΣ
Μαίνονται οι μάχες στα χωριά Nikikhat και Marzoy-Mokhk ανάμεσα στους μουτζαχεντίν και τους κατοχικούς, οι οποίο υφίστανται βαριές απώλειες τις τελευταίες 4 ημέρες.

Τρίτη 22 Ιανουαρίου
Πραγματοποιείται στο Πάντειο προβολή και συζήτηση με θέμα: Η γένεση της φυλακής και το ιδεολόγημα του εγκλεισμού με αφορμή τις πρόσφατες εξεγέρσεις στις φυλακές». Η εκδήλωση διοργανώνεται από το Αντιεξουσιαστικό Στέκι Παντείου.

Σε απεργία πείνας και την άρνηση λήψης των αντιρετροϊκών φαρμάκων βρίσκονται οι κρατούμενοι με AIDS του Νοσοκομείου Κρατουμένων των Φυλακών Κορυδαλλού. μεταξύ άλλων ζητούν να σταματήσουν οι απελάσεις αλλοδαπών οροθετικών κρατουμένων, που δεν μπορούν να συνεχίσουν τη θεραπεία στη χώρα τους λόγω έλλειψης των συγκεκριμένων φαρμάκων, να ανοίξει το προαύλιό τους που παραμένει κλειστό κ.ά.

Να είστε όλοι και όλες καλά

Κύκλος Σύνταξης

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ · ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ · ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ

Η νέα εξέλιξη στον αποκλεισμό που επιβάλλουν οι κατοχικοί, να διακόψουν την παροχή πετρελαίου που τροφοδοτεί το μοναδικό εργοστάσιο παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας στη Γάζα, προετοιμάζει και νέα γενοκτονία... Το ρεύμα κόπηκε την Κυριακή 20 Γενάρη, απειλώντας με άμεσο θάνατο εκατοντάδες ασθενείς, μεταξύ των οποίων 450 νεφροπαθείς, και νεογέννητα, και σε αργό θάνατο το 80% του πληθυσμού. Την ίδια στιγμή 15 φορτηγά με τρόφιμα περιμένουν να πάνε στη Γάζα αλλά μπλοκάρονται κι αυτά λόγω του αντιανθρώπινου μίσους των κατοχικών.

28/12: Η Ισλαμική Τζιχάντ αναλαμβάνει την ευθύνη για το θάνατο 2 εποίκων στη Δυτική Όχθη.
30/12: Δολοφονείται εν ψυχρώ από κατοχικούς 24χρονο μέλος των Ταξιαρχιών Qassam.
31/12: Συμμορίες της Φατάχ δολοφονούν 4 καταυλισμό Breij, κατά τη διάρκεια επιδρομής. Σ' αυτήν, οι κατοχικοί δέχονται επίθεση με 4 αντιαρματικές ρουκέτες από τις Ταξιαρχίες Qassam, με άγνωστες απώλειες. Σε άλλο περιστατικό δολοφονούνται 3 παλαιστίνιοι και τραυματίζονται πάνω από 45. Στην ίδια περιοχή γίνεται άλλη επίθεση από τις Ταξιαρχίες Qassam με 12 ρουκέτες και τραυματίζονται αρκετοί κατοχικοί. Σε άλλη ανακοίνωσή τους οι Ταξιαρχίες Qassam αναφέρουν ότι ελεύθεροι σκοπευτές τους εξόντωσαν 3 ισραηλινούς στρατιώτες κατά τη διάρκεια της επιχείρησης αναχαίτισης της επιδρομής στο Breij. Δύο ρουκέτες Κατιούσα εκτοξεύονται από το Λίβανο στο βόρειο Ισραήλ και καταλήγουν σε δρόμο της περιοχής Σλόμι, μια ημέρα πριν την επίσκεψη Μπους στο Ισραήλ. Ο ισραηλινός στρατός αρνείται το γεγονός, λέγοντας ότι πρόκειται για παλιά ρουκέτα που έσκασε.
8/1: Μπάτσοι του Αμπάς παραδίδουν στους κατοχικούς 2 ηγέτες της Χαμάς, τον Φάρατζ Ρουμάνα και τον Χουσεΐν Αμπού Κουέικ, οι οποίοι έχουν φυλακιστεί και στο παρελθόν σε ισραηλινές φυλακές.
9/1: Ένας παλαιστίνιος σκοτώνεται και τραυματίζονται άλλοι 4, σε επιδρομή κατοχικών στη Γάζα.
12/1: Τα ξημερώματα γίνεται επίθεση ενόπλων στο αμερικανικό διεθνές σχολείο στη Μπέιτ Λαχία και προξενούν μεγάλες φθορές αφού απαλλοτριώνουν κομπιούτερ και εξοπλισμό και πυρπολούν λεωφορεία. Την ευθύνη αναλαμβάνουν ο «Στρατός των Πιστών - Αλ Κάιντα στην Παλαιστίνη». Αξιωματούχοι της Χαμάς καταδικάζουν την επίθεση λέγοντας ότι «δεν είναι τρόπος διαμαρτυρίας ενάντια στην επίσκεψη Μπους». Το ίδιο σχολείο είχε γίνει στόχος επίθεσης με ρουκέτα πριν από μια εβδομάδα, λίγο πριν την επίσκεψη Μπους στο Ισραήλ. Δύο μέλη της ασφάλειας της Χαμάς σκοτώνονται από έκρηξη βόμβας σε δρόμο στην κεντρική Λωρίδα της Γάζας και ένας άλλος βρίσκεται νεκρός, μετά από πυροβολισμό. Τρεις παλαιστίνιοι σκοτώνονται κατά τη διάρκεια αεροπορικής επιδρομής στον καταυλισμό Shati, δυτικά της Γάζας, καταυλισμό Τζαμπαλίγια. Άλλοι δύο μαχητές σκοτώνονται το βράδυ σε αεροπορική επιδρομή στη Γάζα, ενώ τραυματίζεται και ένας περαστικός.
21/1: Συλλαμβάνονται 20 παλαιστίνιοι στη Ράφα, κατά τη διάρκεια ολιγόωρης επιδρομής. Οι Ταξιαρχίες Qassam εκτοξεύουν πύραυλο Qassam στο Sderot. Αργά το βράδυ γίνεται επίθεση με ρουκέτα εναντίον του Sderot και από τις Ταξιαρχίες Nasser Salahuddin. Ένα μέλος των Ταξιαρχιών Quds δολοφονείται από κατοχικούς ανατολικά της Tulkarem, ενώ ένα μέλος των Ταξιαρχιών Mujahideen υποκύπτει στον τραυματισμό του πριν από 5 μέρες.
22/1: Την ώρα που αίρεται μερικά ο αποκλεισμός της τροφοδοσίας πετρελαίου, οι κατοχικοί απαγάγουν 14 παλαιστίνιους σε διάφορες περιοχές της Ναμπλούς. Διαδήλωση εκατοντάδων γυναικών, παιδιών και ασθενών παλαιστινίων πραγματοποιείται στη Ράφα, με αίτημα το άνοιγμα του περάσματος. Πολλοί επιχειρούν να περάσουν αλλά αντιμετωπίζονται με αντλίες νερού και πυροβολισμούς στον αέρα από τους αιγύπτιους μπάτσους. Οι Ταξιαρχίες Qassam αναλαμβάνουν την ευθύνη για: την επίθεση με αυτόματα όπλα εναντίον περιπόλου ανατολικά της Qarara στην περιφέρεια της Khan Younis, την επίθεση με 3 όλμους εναντίον κατοχικής θέσης στο Nahal Oz, και για την επίθεση με 5 όλμους σε κατοχική περίπολο ανατολικά της Jabalia.
23/1: Ένα μέλος των Ταξιαρχιών Qassam σκοτώνεται στη διάρκεια συμπλοκών με κατοχικούς στη Λωρίδα της Γάζας που εισβάλλουν από το πέρασμα Soufa. Άλλοι 4 παλαιστίνιοι τραυματίζονται. Χιλιάδες παλαιστίνιοι περνούν στην Αίγυπτο, μετά από σειρά εκρήξεων που άνοιξε ρήγματα

ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ

Ο ΝΑΤΟικός διοικητής δηλώνει ότι η παραγωγή οπίου στο Αφγανιστάν για το 2008 αναμένεται να αυξηθεί. Μέσα στο 2007 παρήχθησαν, σύμφωνα με επίσημα στοιχεία, πάνω από 8.200 τόνοι οπίου.
Η χρονιά που πέρασε, όμως, ήταν και η πλέον αιματηρή από τότε που ανατράπηκαν οι Ταλιμπάν, το 2001. Πάνω από 6.000 άτομα σκοτώθηκαν, πολλοί είναι και οι σκοτωμένοι αντάρτες, περίπου 1.000 είναι οι νεκροί άμαχοι και 1.000 περίπου αφγανοί στρατιώτες-υπηρέτες των κατοχικών δυνάμεων εξοντώθηκαν μαζί με 220 αλλοδαπούς.

***

26/12: Το βράδυ αντάρτες επιτίθενται στο αρχηγείο της περιφέρειας Doaba (Noristan). Προξενούνται μεγάλες ζημιές στο κτίριο και σε 2 οχήματα και σκοτώνονται 6 μπάτσοι, καθώς και άλλοι 6 στην επαρχία Uruzgan.
28/12: Επίθεση γίνεται σε αστυνομικό όχημα στο δρόμο Kabul-Jalal Abad στην περιοχή Sorkhan (Laghman). Ξεσπά μάχη για μισή ώρα, κατά την οποία υπάρχουν

28/12: Η Ισλαμική Τζιχάντ αναλαμβάνει την ευθύνη για το θάνατο 2 εποίκων στη Δυτική Όχθη.
30/12: Δολοφονείται εν ψυχρώ από κατοχικούς 24χρονο μέλος των Ταξιαρχιών Qassam.
31/12: Συμμορίες της Φατάχ δολοφονούν 4 παλαιστινίους στη Λωρίδα της Γάζας, μετά από ομιλία του Αμπάς στη Δυτική Όχθη, με αφορμή επέτειο για τα γενέθλια της Φατάχ. Στην αναταραχή που ξεσπά μετά τις δολοφονίες γίνονται αρκετές συλλήψεις από τις δυνάμεις της Χαμάς. Νεκρή βρίσκεται μια προσκυνήτρια που περίμενε να περάσει από την Αίγυπτο, οι αρχές της οποίας μπλοκάρουν το πέρασμα χιλιάδων προσκυνητών στη Λωρίδα της Γάζας.
3/1: Σκοτώνονται 5 παλαιστίνιοι από αεροπορική επίθεση στη νότια Λωρίδα. Βομβαρδίζεται από τους κατοχικούς κτίριο στο οποίο διαμένουν μέλη της Ισλαμικής Τζιχάντ.
5/1: Εκτοξεύονται 33 όλμοι από τις Ταξιαρχίες Qassam σε κατοχικούς γύρω από την ανατολική Λωρίδα της Γάζας. Οι Ταξιαρχίες Nasser Salahuddin εκτοξεύουν 8 ρουκέτες στο Sderot με αποτέλεσμα να τραυματιστούν 8 έποικοι. Αργότερα και μέχρι το πρωί της άλλης μέρας, ο ισραηλινός στρατός σφυροκοπά την περιοχή με αποτέλεσμα να βρουν το θάνατο 2 μαχητές και ένας ακόμη παλαιστίνιος.
6/1: Ο πρωθυπουργός του Ισραήλ Ολμέρ διατάζει τον υπουργό πολέμου Ehud Barak να κλιμακώσει τις επιθέσεις στη Λωρίδα της Γάζας, σε αντίποινα για τον πύραυλο που έπεσε στο Ashkelon. Η Χαμάς καταγγέλλει τις νέες συλλήψεις υποστηρικτών της στη Δυτική Όχθη, μεταξύ άλλων στη Ραμάλα, Τουλκαρέμ, Βηθλεέμ και Τζενίν, που έχουν πραγματοποιηθεί σε πογκρόμ σε διάφορες περιοχές από μπάτσους που επέβαιναν σε δεκάδες θωρακισμένα οχήματα. Δολοφονείται 17χρονος παλαιστίνιος από κατοχικούς κοντά στον ευθύνη αναλαμβάνουν ο «Στρατός των Ισλαμιστών - Αλ Κάιντα στην Παλαιστίνη». Αξιωματούχοι της Χαμάς καταδικάζουν την επίθεση λέγοντας ότι «δεν είναι τρόπος διαμαρτυρίας ενάντια στην επίσκεψη Μπους». Το ίδιο σχολείο είχε γίνει στόχος επίθεσης με ρουκέτα πριν από μια εβδομάδα, λίγο πριν την επίσκεψη Μπους στο Ισραήλ. Δύο μέλη της ασφάλειας της Χαμάς σκοτώνονται από έκρηξη βόμβας σε δρόμο στην κεντρική Λωρίδα της Γάζας και ένας άλλος βρίσκεται νεκρός, μετά από πυροβολισμό. Τρεις παλαιστίνιοι σκοτώνονται κατά τη διάρκεια αεροπορικής επιδρομής στον καταυλισμό Shati, δυτικά της Γάζας.
13/1: Ο επικεφαλής των υπηρεσιών κατασκοπείας του Ισραήλ Yuval Diskin δηλώνει υπερηφανευόμενος ότι ο κατοχικός στρατός έχει σκοτώσει πάνω από 1000 παλαιστίνιους στη Λωρίδα της Γάζας τα τελευταία 2 χρόνια. Σύμφωνα με τον ίδιο, οι πιο πολλοί ήταν αντάρτες που αντιστοιχούν στο 5% του συνολικού αριθμού ανταρτών.
15/1: Δεκαεννιά παλαιστίνιοι σκοτώνονται σε επιδρομές των κατοχικών στη Λωρίδα της Γάζας και άλλοι 17 τραυματίζονται. Στο κιμπούτς Είν Χασλόσα στο Ισραήλ, ένα άτομο δέχεται πυρά από τη Λωρίδα της Γάζας και σκοτώνεται.
16/1: Δύο παλαιστίνιοι σκοτώνονται όταν ισραηλινή ρουκέτα πλήττει το αυτοκίνητό τους στη Λωρίδα της Γάζας.
17/1: Σκοτώνονται δύο μαχητές της Ισλαμικής Τζιχάντ, μια γυναίκα με το παιδί της και άλλα 2 άτομα σε επιδρομή των κατοχικών στη Λωρίδα της Γάζας.
18/1: Σκοτώνεται ένας παλαιστίνιος και τραυματίζονται άλλοι δύο από ρίψη ρουκέτας από τους κατοχικούς στα βόρεια της Λωρίδας της Γάζας. Μέλος των Ταξιαρχιών των Μαρτύρων του Αλ-Ακσά δολοφονείται από μεταμφιεσμένους κατοχικούς στον καταυλισμό Μπαλάτα.
19/1: Σκοτώνονται 2 μέλη της Χαμάς σε αεροπορική επιδρομή στα βόρεια της Λωρίδας της Γάζας.
20/1: Το υπουργείο εσωτερικών αποκαλύπτει σχέδια για τη δολοφονία του Χανίγια, καθώς και για βομβιστικές επιθέσεις εναντίον προσκυνητών και απαγωγές μελών της Χαμάς. Ένας παλαιστίνιος σκοτώνεται και άλλοι δύο τραυματίζονται κατά τη διάρκεια επίθεσης των κατοχικών στον κασκοτώνεται στη διάρκεια συμπλοκών με κατοχικούς στη Λωρίδα της Γάζας που εισβάλλουν από το πέρασμα Soufa. Άλλοι 4 παλαιστίνιοι τραυματίζονται. Χιλιάδες παλαιστίνιοι περνούν στην Αίγυπτο, μετά από σειρά εκρήξεων που άνοιξε ρήγματα

στο τείχος που χωρίζει το πέρασμα της Ράφα από την Αίγυπτο. Η Χαμάς εδώ και μερικές μέρες ζητάει το άνοιγμα του συγκεκριμένου περάσματος μετά τα αλλεπάλληλα προβλήματα που έχει δημιουργήσει η διακοπή της ηλεκτροδότησης. Στη Beit Hanun κατοχικοί εμποδίζουν αποστολή με φάρμακα να περάσει στη Λωρίδα. Δικαστήριο της ΠΑ καταδικάζει 2 παλαιστίνιους, τους Ali Dandanes και Omar Taha, σε φυλάκιση 15 ετών (!) για την αντίστασή τους σε εισβολή κατοχικών πριν από 2 εβδομάδες στο Al-Khalil πριν από ένα μήνα, κατά την οποία είχαν σκοτωθεί 2 κατοχικοί.

24/1: Απαγάγεται η ακτιβίστρια των ανθρωπίνων δικαιωμάτων Ahlam Jawher, 30 ετών, καθώς έμπαινε στη Ναμπλούς.

νοί στρατιώτες-υπηρέτες των κατοχικών δυνάμεων εξοντώθηκαν μαζί με 220 αλλοδαπούς.

***

26/12: Το βράδυ αντάρτες επιτίθενται στο αρχηγείο της περιφέρειας Doaba (Noristan). Προξενούνται μεγάλες ζημιές στο κτίριο και σε 2 οχήματα και σκοτώνονται 6 μπάτσοι, καθώς και άλλοι 6 στην επαρχία Uruzgan.
28/12: Επίθεση γίνεται σε αστυνομικό όχημα στο δρόμο Kabul-Jalal Abad στην περιοχή Sorkhan (Laghman). Ξεσπά μάχη για μισή ώρα, κατά την οποία υπάρχουν άγνωστες απώλειες για τους μπάτσους, ενώ οι μουτζαχεντίν επιστρέφουν στη βάση τους. ●Ανατινάζεται αφγανικό στρατιωτικό όχημα στην επαρχία Helmand και ένα κατοχικό στη Nangarahr. ●Σκοτώνονται 6 μπάτσοι στην επαρχία Wardak. ●Ανατινάζεται αφγανικό στρατιωτικό όχημα στην επαρχία Helmand.
31/12: Επίθεση σε αμερικανικό κομβόι στην επαρχία Ghazni, κατά την οποία πυρπολούνται 2 οχήματα ανεφοδιασμού. ●Εκτοξεύονται όλμοι στην αμερικανική βάση στην επαρχία Kunar. ●Βαριές απώλειες για τους βρετανούς μισθοφόρους τρομοκράτες σημειώνονται στην επαρχία Helmand. ●Ανατινάζεται αφγανικό στρατιωτικό όχημα στην επαρχία Paktia. ●Περισσότεροι από 10 μπάτσοι σκοτώνονται στο Mewand (Kandahar). ●Καταστρέφεται ένα κατοχικό τανκ στην επαρχία Ghazni.
1/1: Η πρωτοχρονιά μπαίνει με νέες απώλειες για τους μισθοφόρους τρομοκράτες: Στην επαρχία Khost ανατινάζεται ένα ΝΑΤΟικό όχημα και 2 οχήματα του αφγανικού στρατού. ●Καταστρέφονται 5 οχήματα ανεφοδιασμού τού αμερικανικού στρατού στην επαρχία Paktia. ●Ισοπεδώνονται 5 φυλάκια των μπάτσων στην επαρχία Badghis. ●Βαριές απώλειες υφίστανται οι κατοχικοί στην επαρχία Helmand. ●Επίθεση δέχεται κατοχικό όχημα στο Shabrghan. ●Στην επαρχία Zhari γίνεται εισβολή βρετανών τρομοκρατών στο χωριό Kala Shamer, στο σπίτι ενός ηλικιωμένου, όπου δολοφονούνται 3 άτομα και άλλοι τραυματίζονται.
2/1: Σκοτώνονται 6 μπάτσοι στην επαρχία

Helmand. ●Ανατινάζεται αφγανικό στρατιωτικό όχημα στην Kandahar. ●Σκοτώνονται 5 μπάτσοι και ο διοικητής τους στην επαρχία Kanduz. ●Πεθαίνει 68χρονος κρατούμενους στο Γκουαντανάμο. ●Τηλεχειριζόμενες νάρκες εκρήγνυνται στο πέρασμα αφγανικού στρατιωτικού οχήματος με αποτέλεσμα να καταστραφεί ολοσχερώς και να σκοτωθούν όλοι οι επιβαίνοντες. ●Σκοτώνονται 6 μπάτσοι στην επαρχία Helmand. ●Επίθεση με ελαφρά και βαρέα όπλα γίνεται στο αρχηγείο της περιφέρειας Khaki Saped. Η μάχη κρατάει περίπου μισή ώρα, οι μπάτσοι διαφεύγουν και το κτίριο πυρπολείται, αφού απαλλοτριώνεται όλος ο οπλισμός. ●Επίθεση με όλμους σε αμερικανικές βάσεις στο Sarkano και στην πρωτεύουσα της επαρχίας Kunar.

3/1: Επίθεση αυτοκτονίας εναντίον ινδικού κομβόι γίνεται στην επαρχία Nemroz, κατά την οποία σκοτώνονται κάποιοι ινδοί κατοχικοί και 10 αφγανοί στρατιώτες, ενώ τραυματίζονται και 10 μπάτσοι. ●Πυρπολείται όχημα των αμερικανών που μετέφερε τρόφιμα σε βάση τους. ●Ανατινάζεται όχημα του στρατού στην Kandahar.

4/1: Νάρκες στην άκρη του δρόμου ανατινάζονται στο πέρασμα αμερικανών με αποτέλεσμα 5 απ' αυτούς να αποχαιρετίσουν τα επίγεια. ●Ανατινάζονται ένα αφγανικό και ένα ΝΑΤΟικό στρατιωτικό όχημα στην επαρχία Helmand και σκοτώνονται 8 κατοχικοί. ●Μουτζαχεντίν πυροδοτούν τηλεχειριζόμενη νάρκη εναντίον βρετανικού τανκ στην περιοχή Shorki, με αποτέλεσμα όλοι οι επιβαίνοντες να σκοτωθούν. Τα πτώματα των τρομοκρατών μεταφέρονται αργότερα με ελικόπτερα από τους συναδέλφους τους.

5/1: Πρωί-πρωί και στην περιοχή Bazdara της περιφέρειας Nahrin (Laghman) οι μπάτσοι επιχειρούν να εισβάλλουν σε βάσεις των μουτζαχεντίν, αλλά τα βρίσκουν δύσκολα καθώς αναγκάζονται να αποχωρήσουν με 14 λιγότερους.

6/1: Επίθεση με όλμους διεξάγουν οι μουτζαχεντίν εναντίον κατοχικών στην περιφέρεια Chamtal (Balkh), προξενώντας μεγάλες ζημιές, με άγνωστες απώλειες σε έμψυχο υλικό. ●Ανατινάζεται αμερικανικό τανκ στην επαρχία Khost, στην περιοχή Tala. Σκοτώνονται 4 αμερικανοί τρομοκράτες. ●Στην επαρχία Uruzgan ανατινάζεται με νάρκες τανκ του ολλανδικού στρατού και σκοτώνονται όλοι οι επιβαίνοντες. ●Σκοτώνεται ο διοικητής των μπάτσων Karem Khan στο χωριό Zarghon (επαρχία Helmand), όταν εκρήγνυται νάρκη που καταστρέφει το όχημα στο οποίο επέβαινε. Μαζί του φεύγουν άλλοι 5 μπάτσοι και 6 τραυματίζονται. ●Επί-

12/1: Σκοτώνονται 2 ολλανδοί μισθοφόροι τρομοκράτες στην επαρχία Uruzgan. Σύμφωνα με τις κατοχικές δυνάμεις, ο θάνατός τους προκλήθηκε από φίλια πυρά.

14/1: Έκρηξη σημειώνεται στο 5 αστέρων ξενοδοχείο Serena στην Καμπούλ. Τέσσερις μουτζαχεντίν εισβάλλουν σ' αυτό το άντρο κατοχικών και πρακτόρων πυροβολώντας με καλάσνικοφ. Αφού έχουν αποχωρήσει οι άλλοι τρεις, ο τέταρτος πυροδοτεί τα εκρηκτικά με τα οποία ήταν ζωσμένος. Μεταξύ άλλων σκοτώνονται και υπήκοοι των ΗΠΑ, της Νορβηγίας και των ΗΑΕ (Ηνωμένων Αραβικών Εμιράτων).

15/1: Ένας καναδός κατοχικός σκοτώνεται από έκρηξη νάρκης. ●Ανατινάζονται 3 αφγανικά στρατιωτικά οχήματα στο δρόμο Kabul-Jalal Abad. ●Επίθεση γίνεται σε αμερικανικό κομβόι στην επαρχία Uruzgan. ●Σκοτώνεται ο αναπληρωτής διοικητής της επαρχίας Uruzgan. ●Τέσσερις μπάτσοι εκτελούνται στη Baghlan. Ανατινάζεται αμερικανικό τανκ στην Kandahar.

16/1: Ανατινάζονται τρία βρετανικά άρματα στην επαρχία Helmand και άλλα τρία καναδικά στην επαρχία Kandahar. ●Οι ΗΠΑ ανακοινώνουν μεγάλη συμφωνία για οπλικά συστήματα ύψους 20 δισ. δολαρίων με τη Σαουδική Αραβία και άλλες χώρες του Κόλπου.

17/1: Τραυματίζονται 7 καναδοί κατοχικοί από έκρηξη βόμβας εναντίον άρματος στα βόρεια της χώρας. ●Ο αμερικανός υπουργός άμυνας δηλώνει ότι αμφιβάλλει κατά πόσο οι συμμαχικές δυνάμεις ξέρουν να αντιμετωπίζουν ανταρτοπόλεμο. ●Επίθεση με όλμους γίνεται σε αμερικανική βάση στην επαρχία Kunar.

18/1: Εκτελείται κατάσκοπος των κατοχικών στη Musa Kala. ●Ανατινάζονται 2 βρετανικά άρματα στην επαρχία Helmand. ●Επίθεση με όλμους γίνεται στο αεροδρόμιο Bagram.

21/1: Ενέδρα στήνουν οι αντάρτες σε κομβόι αμερικανών που μετέφεραν τρόφιμα και στρατιωτικό εξοπλισμό σε βάσεις στην περιοχή Pazki της περιφέρειας Bala bolock (Farah). ●Σκοτώνονται 8 επιβαίνοντες και 4 τραυματίζονται, ενώ απαλλοτριώνονται 7 οχήματα με τον εξοπλισμό και πυρπολούνται άλλα 4. Στην ίδια επαρχία, στην περιφέρεια Shewan, σκοτώνεται ο Naim Khan, διοικητής του αφγανικού στρατού. ●Αντάρτες καταρρίπτουν ελικόπτερο Σινούκ στην περιοχή Chalil Metra (Kapisa). Σκοτώνονται 7 κατοχικοί και απαλλοτριώνεται όλος ο εξοπλισμός.

22/1: Μουτζαχεντίν επιτίθενται σε κομβόι αμερικανών στο χωριό Shen Ghar (Uruzgan). Στην πολύωρη μάχη που ακολουθεί καταστρέφονται 4 άρματα και οι κατοχικοί υφίστανται βαριές απώλειες.

ΙΡΑΚ

24-12 - Επαρχία Αλ-Ανμπάρ. Ραμάντι. Αντάρτες επιτίθενται, με ρουκετοβόλα RPG-7, σε 2 αμερικανικά φορτηγά που μεταφέρουν εφόδια στην κοινή με τους ιρακινούς βάση της Χαμπανίγια. Τα φορτηγά πυρπολούνται και καταστρέφονται ολοσχερώς, ενώ οι οδηγοί τους σκοτώνονται.

25-12 - Επαρχία Αλ-Ανμπάρ. Βόμβα σκάει στο πέρασμα αμερικανικής περιπόλου 7 οχημάτων χάμβι στην περιοχή της Ας-Σακλαβίγια, 17χλμ. βόρεια της Φαλούτζα. Καταστρέφεται ένα χάμβι και τραυματίζονται 3 κατοχικοί στρατιώτες.

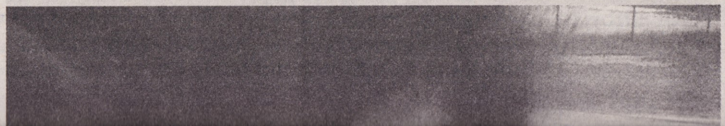
- Επαρχία Νίνγια. Αλ-Μοζίλ. Η αυτοκινητοπομπή του κυβερνήτη της επαρχίας, Ντουραΐντ Μουχάμαντ Κασμουλάχ, δέχεται βομβιστική επίθεση, ενώ περνά από τη συνοικία ας-Σουρτά, στην περιοχή αλ-Γκαμπάτ, για να μοιράσει χριστουγεννιάτικα δώρα στην τοπική χριστιανική κοινότητα. Η έκρηξη τραυματίζει έναν από τους

- Οι αμερικανικές κατοχικές δυνάμεις ανακοινώνουν το χαμό 2 μισθοφόρων τους και τον τραυματισμό άλλων 3 κατά τη διάρκεια επιχείρησης στην επαρχία **Νίνγια.**

- Βαγδάτη. Βόμβα εκρήγνυται τη στιγμή που περνά αμερικανική περίπολος. Καταστρέφεται ένα όχημα χάμβι, ενώ δεν υπάρχουν πληροφορίες για άλλες απώλειες γιατί οι κατοχικοί αποκλείουν την περιοχή.

27-12 - Επαρχία Σαλάχ αντ-Ντιν. Σουλεϊμάν Μπακ. Κομβόι του ιρακινού στρατού δέχεται επίθεση ανταρτών νότια του Τουζ Κουρματού. Τραυματίζονται 2 στρατιώτες, ενώ άλλοι 3 «αγνοούνται».

29-12 - Επαρχία Αλ-Ανμπάρ. Ακασάτ. Αντάρτες επιτίθενται σε ιρακινούς μπάτσους κοντά στα σύνορα με τη Συρία. Η μάχη διαρκεί περίπου μια ώρα. Σκοτώνονται ένας αντάρτης και 2 μπάτσοι, ενώ τραυματίζεται και

σκούν δύσκολα καθώς αναγκάζονται να αποχωρή-σουν με 14 λιγότερους.

6/1: Επίθεση με όλμους διεξάγουν οι μουτζαχεντίν ε-ναντίον κατοχικών στην περιφέρεια Chamtal (Balkh), προξενώντας μεγάλες ζημιές, με άγνωστες απώλειες σε έμψυχο υλικό. ●Ανατινάζεται αμερικανικό τανκ στην επαρχία Khost, στην περιοχή Tala. Σκοτώνονται 4 αμερικανοί τρομοκράτες. ●Στην επαρχία Uruzgan ανατινάζεται με νάρκες τανκ του ολλανδικού στρατού και σκοτώνονται όλοι οι επιβαίνοντες. ●Σκοτώνεται ο διοικητής των μπάτσων Karem Khan στο χωριό Zarg-hon (επαρχία Helmand), όταν εκρήγνυται νάρκη που καταστρέφει το όχημα στο οποίο επέβαινε. Μαζί του φεύγουν άλλοι 5 μπάτσοι και 6 τραυματίζονται. ●Επί-θεση με όλμους γίνεται στο αεροδρόμιο Bagram. Με-γάλη φωτιά φαίνεται να ξεσπάει, περαιτέρω απώλειες είναι άγνωστες.

7/1: Πρωινή επίθεση αυτοκτονίας του μουτζαχεντίν Abdul Rahman, εναντίον της συνοριοφυλακής στην περιφέρεια Boldak (Kanda-har), κατά την οποία κατα-στρέφεται ένα όχημα και σκοτώνονται 6 συνοριοφύ-λακες. ●Σε ενέδρα στην περιοχή Elman (Balkh) κατα-στρέφεται ένα όχημα των μπάτσων και σκοτώνονται 2, ενώ 4 τραυματίζονται.

8/1: Ανατινάζεται με νάρκες όχημα του αφγανικού στρατού που περιπολούσε στην περιοχή Bachgan της επαρχίας Kapisa. Σκοτώνονται και οι 5 επιβαίνοντες.

9/1: Επίθεση γίνεται σε οχήματα των μπάτσων στο πα-ζάρι Shewan της περιφέρειας Balblok (επαρχία Farah). Σκοτώνονται 2 μπάτσοι και 3 τραυματίζονται, ενώ απαλλοτριώνεται οπλισμός. ●Ανατινάζεται όχημα του αφγανικού στρατού που περιπολούσε στην περιο-χή Sarki (επ. Paktia) και σκοτώνονται οι 6 επιβαίνο-ντες. ●Ανατινάζεται αμερικανικό τανκ με νάρκες, που ήταν τοποθετημένες στην άκρη ενός δρόμου, στην περιοχή Sarband (επ. Nargarhar) και σκοτώνονται ό-λοι οι μισθοφόροι που επιβαίνουν σ' αυτό. ●Επίθεση εναντίον μπάτσων γίνεται στην περιοχή Kali Merza της πόλης Kandahar, κατά την οποία σκοτώνονται 4 μπά-τσοι και άλλοι 4 τραυματίζονται, ενώ όλος ο οπλισμός απαλλοτριώνεται.

10/1: Ο υπουργός άμυνας των ΗΠΑ Robert Gates δη-λώνει ότι οι ΗΠΑ σκέφτονται να στείλουν άλλους 3000 πεζοναύτες για να ενισχύσουν τις δυνάμεις των ήδη ε-γκατεστημένων 26.000 αμερικανών και συνολικά 40.000 ΝΑΤΟικών. ●Ανατινάζεται τανκ με αμερικα-νούς τρομοκράτες στην περιοχή Baghki (επ. Kanda-har). Σκοτώνονται 8 μισθοφόροι, τα πτώματα των ο-ποίων μεταφέρονται με ελικόπτερο αργότερα.

11/1: Ανατινάζεται το όχημα του διοικητή των μπάτσων στην περιφέρεια Ghulam Ali Khan (Helmand). Σκοτώ-νονται οι 4 επιβαίνοντες μπάτσοι.

νών που μετέφεραν τρόφιμα και στρατιωτικό εξοπλι-σμό σε βάσεις στην περιοχή Pazki της περιφέρειας Bala bolock (Farah). ●Σκοτώνονται 8 επιβαίνοντες και 4 τραυματίζονται, ενώ απαλλοτριώνονται 7 οχήματα με τον εξοπλισμό και πυρπολούνται άλλα 4. Στην ίδια επαρχία, στην περιφέρεια Shewan, σκοτώνεται ο Naim Khan, διοικητής του αφγανικού στρατού. ●Α-ντάρτες καταρρίπτουν ελικόπτερο Σινούκ στην περιο-χή Chalil Metra (Kapisa). Σκοτώνονται 7 κατοχικοί και απαλλοτριώνεται όλος ο εξοπλισμός.

22/1: Μουτζαχεντίν επιτίθενται σε κομβόι αμερικανών στο χωριό Shen Ghar (Uruzgan). Στην πολύωρη μάχη που ακολουθεί καταστρέφονται 4 άρματα και οι κατο-χικοί υφίστανται βαριές απώλειες.

23/1: Επίθεση αυτοκτονίας γίνεται σε εστιατόριο στην πόλη Khost. ●Επίθεση σε κομβόι μπάτσων στην περι-φέρεια Mewand (Kandahar). ●Καταστρέφονται 2 οχή-ματα και σκοτώνονται 6 μπάτσοι, ενώ απαλλοτριώνε-ται όλος ο οπλισμός. ●Ανατινάζεται καναδικό όχημα με νάρκες που πήγαινε σε βάση κατοχικών στην πε-ριοχή Zangabad (Kandahar). Οι 4 επιβαίνοντες τραυ-ματίζονται βαριά και κάποιοι από αυτούς πεθαίνουν. Στην ίδια περιοχή ανατινάζεται και ένα καναδικό τανκ. ●Επίθεση γίνεται σε αμερικανική περίπολο στην πε-ριοχή Pashed (Kunar). Σκοτώνονται 3 αμερικανοί. ● Σκοτώνεται διοικητής του αφγανικού στρατού στην περιφέρεια Shewan.

24/1: Πρωινή ενέδρα στήνεται στον μπάτσο Qasem Khan την ώρα που πήγαινε σπίτι του. Ο μπάτσος σκο-τώνεται και τα όπλα του απαλλοτριώνονται. ●Ενέδρα στήνεται σε δύο αμερικανικά άρματα στην περιφέρεια Sarka-no (Kunar). Τα άρματα καταστρέφονται ολο-σχερώς και σκοτώνονται όλοι οι αμερικανοί τρομο-κράτες. ●Στις 3.30 το μεσημέρι πραγματοποιείται επί-θεση αυτοκτονίας στο αρχηγείο της επαρχίας Helmand. Στόχος είναι ο διοικητής ο οποίος δεν βρί-σκεται εκείνη την ώρα στο γραφείο του, και αντ' αυ-τού σκοτώνονται 8 μπάτσοι, κάποιοι άλλοι τραυματί-ζονται ενώ το κτίριο παθαίνει σοβαρές ζημιές. ●Επί-θεση γίνεται με 6 όλμους σε αμερικανική βάση στην ε-παρχία Farah. Οι απώλειες είναι άγνωστες. ●Ανατινά-ζεται αμερικανικό τανκ με τηλεχειριζόμενη νάρκη, την ώρα που περιπολεί στην περιοχή Wachno (Kunar). Σκοτώνονται και οι 8 επιβαίνοντες ενώ το τανκ διαλύ-εται κυριολεκτικά. ●Αντάρτες πραγματοποιούν επι-δρομή στην αμερικανική βάση στην περιοχή Kala Bazaar. Η μάχη διαρκεί μια ώρα. Καταστρέφονται κά-ποια στρατιωτικά οχήματα, ενώ οι απώλειες είναι ά-γνωστες. ●Σε ενέδρα εναντίον αμερικανικού κομβόι στην επαρχία Kunar πυρπολούνται 2 οχήματα μετα-φοράς υλικού ενώ οι μπάτσοι που το συνοδεύουν δια-φεύγουν.

τη της επαρχίας, Ντουραΐντ Μουχάμαντ Κασμουλάχ, δέχε-ται βομβιστική επίθεση, ενώ περνά από τη συνοικία ας-Σουρτά, στην περιοχή αλ-Γκα-μπάτ, για να μοιράσει χριστου-γεννιάτικα δώρα στην τοπική χριστιανική κοινότητα. Η έκρη-ξη τραυματίζει έναν από τους

ακολουθητές του κυβερνήτη, καθώς και τον οδηγό του θωρα-κισμένου αυτοκινήτου του, ο ί-διος όμως τη γλυτώνει.

26-12 - Επαρχία Αλ-Ανμπάρ. Αθ-Θαρθάρ. Αντάρτες εκτοξεύουν 4 βαρέα βλήματα των 120χιλ. ε-ναντίον της τοπικής αμερικανι-κής βάσης. Προκαλούνται υλι-κές ζημιές σε οχήματα.

- Επαρχία Νίνγια. Αλ-Χαντάρ. Τις πρωινές ώρες, αντάρτες κα-ταρρίπτουν, με καλάσνικοφ, μη επανδρωμένο αμερικανικό κα-τασκοπευτικό αεροπλάνο.

- Επαρχία Σαλάχ αντ-Ντιν. Μπα-ϊτζί. Αντάρτες βάλλουν με βλή-ματα όλμου εναντίον θέσης των αμερικανικών κατοχικών δυνά-μεων και πετυχαίνουν ένα βυ-τιοφόρο γεμάτο βενζίνη. Σκο-τώνεται ένας κατοχικός στρα-τιώτης και τραυματίζονται κά-μποσοι ακόμη.

ούνται».

29-12 - Επαρχία Αλ-Ανμπάρ. Α-κασάτ. Αντάρτες επιτίθενται σε ιρακινούς μπάτσους κοντά στα σύνορα με τη Συρία. Η μάχη διαρκεί περίπου μια ώρα. Σκο-τώνονται ένας αντάρτης και 2 μπάτσοι, ενώ τραυματίζεται και άλλος ένας μπάτσος.

- Ας-Σακλαβίγια. Αντάρτες, μέ-λη της οργάνωσης **Γιαΐς αλ-Μουτζαχεντίν,** εκτοξεύουν 5 βα-ρέα βλήματα των 120χιλ. εναντί-ον της αμερικανικής βάσης της πόλης, 17χλμ. βόρεια της **Φα-λούτζα.**

- Επαρχία Σαλάχ αντ-Ντιν. Τι-κρίτ. Αντάρτες επιτίθενται στην αυτοκινητοπομπή του συνταγ-ματάρχη Λατίφ Γιασίν, διευθυ-ντή της υπηρεσίας διαβατηρίων της πόλης. Τραυματίζεται ο ί-διος, ενώ σκοτώνεται ένας από τους μπιστικούς του.

- Αντ-Νταούρ. Οι αμερικανικές κατοχικές δυνάμεις μαζί με τους συνεργάτες τους ιρακι-νούς πραγματοποιούν αποκλει-σμό της πόλης, μετά τον αβά-σταχτο χαμό ενός μισθοφόρου τους το πρωί.

συνέχεια στη σελ. 12

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΙΡΑΚ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΙΡΑΚ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΙΡΑΚ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΙΡΑΚ

συνέχεια από τη σελ. 11

- **Επαρχία Νίνγια. Αλ-Μοζίλ.** Αντάρτες ανοίγουν πυρ εναντίον ιρακινών μπάτσων στην περιοχή αντ-Νταρκαζλίγια, σκοτώνοντας 3 από δαύτους.

30-12 - Επαρχία Βασόρας. Βασόρα. Ο αρχηγός της αστυνομίας της πόλης επιβιώνει από δύο βομβιστικές επιθέσεις εναντίον του, μέσα στην ίδια μέρα. Στην πρώτη, δύο βόμβες εκρήγνυνται στο πέρασμα της αυτοκινητοπομπής του και τραυματίζεται ένας σωματοφύλακάς του, ενώ καταστρέφεται ένα όχημα της πομπής. Στην δεύτερη, σκάνε δύο εκρηκτικοί μηχανισμοί στο πέρασμά του, χωρίς δυστυχώς να προκαλέσουν ζημιά.

31-12 - Επαρχία Σαλάχ αντ-Ντιν. Αλ-Μουσαχάντα. Αντάρτης ενεργοποιεί τα εκρηκτικά που έχει στο φορτηγό, που οδηγεί σε σημείο ελέγχου ιρακινών μπάτσων του «συμβουλίου αφύπνισης της επαρχίας», παίρνοντας μαζί του 6 από δαύτους, ενώ τραυματίζονται και επτά περαστικοί.

- **Επαρχία Ντιγιάλα. Κανακίν.** Βόμβα σκάει στο πέρασμα περιπόλου ιρακινών συνοριοφυλάκων, κοντά στο Μανταλί, στα σύνορα με το Ιράν. Σκοτώνονται ένας αξιωματικός και ένας δημοτικός σύμβουλος, ενώ τραυματίζονται 5 ακόμη συμμορίτες συνεργάτες των κατοχικών, μεταξύ τους και άλλος ένας δημοτικός σύμβουλος.
- **Αλ-Μικνταντίγια.** Αντάρτες ανοίγουν πυρ εναντίον ένοπλης ιρακινής ομάδας «λαϊκής επιτροπής», σκοτώνοντας 2 και τραυματίζοντας άλλους 3. Οι συνεργάτες των κατοχικών απαντούν στα πυρά σκοτώνοντας έναν αντάρτη.

1-1 - Επαρχία Βασόρας. Βασόρα. Αντάρτες εκτοξεύουν 3 βλήματα όλμου εναντίον της βρετανικής βάσης της πόλης.

2-1 - Βαγδάτη. Βόμβα σκάει στο πέρασμα αμερικανικής περιπόλου στην περιοχή αλ-Χουσεϊνίγια. Καταστρέφεται ένα όχημα χάμβι. Οι κατοχικοί αποκλείουν την περιοχή και έτσι δεν υπάρχει πληροφόρηση για άλλες απώλειες.

- **Επαρχία Ντιγιάλα. Μπακούμπα.** Αντάρτισστην επαρχία **Ντιγιάλα** το τελευταίο 24ωρο.
- **Επαρχία Σαλάχ αντ-Ντιν. Αλ-Μουσαχάντα.** Αντάρτες παγιδεύουν με 2 βόμβες το αυτοκίνητο του μπάτσου αξιωματικού Αντνάν Καΐς Φαουζί, υπεύθυνου σε σημείο ελέγχου. Οι βόμβες εκρήγνυνται λίγο πριν φτάσει εκεί. Ο μπάτσος σκοτώνεται ακαριαία.
- **Επαρχία Μαϊσάν. Αλ-Αμάρα.** Δεξαμενή αερίου εκρήγνυται δίπλα σε σημείο ελέγχου στα βόρεια της πόλης, τσουρουφλίζοντας δύο μπάτσους.
- **Επαρχία Βασόρας. Βασόρα.** Στο γλυκοχάραμα, η βρετανική βάση που βρίσκεται στο διεθνή αερολιμένα της πόλης δέχεται επίθεση με πυραύλους κατιούσα.

5-1 - Επαρχία αλ-Ανμπάρ. Αθ-Θαρθάρ. Α-

ντάρτες βομβαρδίζουν την κοινή αμερικανοϊρακινή βάση της πόλης, βόρεια του Ραμάντι.

- **Βαγδάτη.** Τρία βλήματα όλμου δέχεται το αρχηγείο των μπάτσων στη συνοικία **αλ-Αζαμίγια**, τραυματίζοντας 3 από δαύτους.
- **Επαρχία Μπαμπίλ. Χίλλα.** Τέσσερα βλήματα όλμου προσγειώνονται στο τοπικό αμερικανικό προξενείο.
- **Επαρχία αλ-Ανμπάρ. Φαλούτζα.** Η κατειλλημένη αμερικανική βάση «αλ-Μαζρά» δέχεται βίαιη επίθεση με πυραύλους αργά το απόγευμα. Τουλάχιστον πέντε ισχυρές εκρήξεις ακούγονται από τις εγκαταστάσεις.

6-1 - Επαρχία Σαλάχ αντ-Ντιν. Τικρίτ. Αντάρτες εκτοξεύουν 2 διατρητικά βλήματα εναντίον οχημάτων αμερικανικής περιπόλου στην οδό αλ-Βασά, στο ανατολικό τμήμα της πόλης, ακινητοποιώντας ένα όχημά τους. Α-

9-1 - Επαρχία αλ-Ανμπάρ. Χαμπανίγια. Αντάρτες εκτοξεύουν 2 πυραύλους Grad εναντίον της κοινής αμερικανοϊρακινής βάσης της πόλης.

- Οι αμερικανικές κατοχικές δυνάμεις ανακοινώνουν ότι έχασαν 6 από τα καθάρματά τους σε παγιδευμένο με εκρηκτικά κτίριο κάπου στην επαρχία **Ντιγιάλα**. Επίσης, ανακοινώνουν ότι έχασαν άλλους 3 στην επαρχία **Σαλάχ αντ-Ντιν**, μετά από επαφή τους με την ιρακινή αντίσταση.
- **Επαρχία Σαλάχ αντ-Ντιν. Μπάλαντ.** Αντάρτες καταρρίπτουν μη επανδρωμένο αμερικανικό κατασκοπευτικό αεροπλάνο στα νότια της πόλης.

10-1 - Βαγδάτη. Βόμβα σκοτώνει 2 αμερικανούς στρατιώτες και τραυματίζει 1, μέλη περιπόλου, στη συνοικία **αλ-Μπουνούκ**. Το όχημά τους καταστρέφεται. Σε άλλο σημείο της πρωτεύουσας, στην περιοχή **ας-Σαντούν**, βόμβα εκρήγνυται σε αυτοκίνητο. Μόλις μαζεύεται μπατσότουρμο σκάει και δεύτερη βόμβα, αυτή τη φορά σκοτώνοντας 3 και τραυματίζοντας άλλους 11, όλοι τους μπάτσοι.

- **Επαρχία ατ-Ταμίμ. Κιρκούκ.** Βόμβα σκάει στο πέρασμα ιρακινής στρατιωτικής περιπόλου, σκοτώνοντας 2 συνεργάτες των κατοχικών και τραυματίζοντας έναν αξιωματικό.

11-1 - Επαρχία αλ-Ανμπάρ. Φαλούτζα. Βλήματα όλμου δέχεται η αμερικανική βάση «Farm» ή αλ-Μαζρά που βρίσκεται 5χλμ. ανατολικά της πόλης.

- **Χαμπανίγια.** Τέσσερα βαρέα βλήματα των 120 χιλ. προσγειώνονται στην κοινή αμερικανοϊρακινή βάση της πόλης.
- **Επαρχία Σαλάχ αντ-Ντιν. Τικρίτ.** Μπαράζ βλημάτων όλμου δέχεται η αμερικανική βάση που βρίσκεται κοντά στην πόλη, προκαλώντας σίγουρα σοβαρές υλικές ζημιές.

13-1 - Επαρχία ατ-Ταμίμ. Αντ-Ντιμπς. Μπαράζ βλημάτων όλμου δέχεται το αμερικανικό στρατόπεδο της περιοχής τις απογευματινές ώρες.

14-1 - Επαρχία αλ-Ανμπάρ. Αντάρτες εκτοξεύουν πύραυλο κατιούσα εναντίον της αμε-

αλ-Αγιάθ. Σκοτώνονται 2 μπάτσοι, ενώ τραυματίζονται ελαφρά και τέσσερεις αντάρτες.

18-1 - Επαρχία Ντιγιάλα. Μπούριτζ. Δύο ιρακινοί μπάτσοι σκοτώνονται και άλλοι 2 τραυματίζονται κατά τη διάρκεια έρευνας σπιτιού που είναι παγιδευμένο με εκρηκτικά.

- **Επαρχία Βασόρας. Βασόρα.** Πύραυλοι κατιούσα και βλήματα όλμου προσγειώνονται στο αρχηγείο των βρετανικών κατοχικών δυνάμεων που βρίσκεται στο διεθνές αεροδρόμιο της πόλης.

19-1 - Επαρχία αλ-Ανμπάρ. Ανά. Βόμβα εκρήγνυται τη στιγμή που περνά αμερικανική μονάδα με μεγάλο αριθμό οχημάτων. Καταστρέφεται τουλάχιστον ένα θωρακισμένο όχημα Bradley.

- **Ραμάντι.** Δύο αντάρτες ενεργοποιούν τα εκρηκτικά με τα οποία είναι ζωσμένοι μπροστά στο αστυνομικό τμήμα του αλ-Μπου Ουμπάιντ, παίρνοντας μαζί τους τουλάχιστον 6 και τραυματίζοντας άλλους 13, από τους οποίους οι 5 είναι σε σοβαρή κατάσταση και οι 2 είναι αξιωματικοί. Συλλαμβάνεται ένα τρίτος αντάρτης που δεν καταφέρνει να ενεργοποιήσει τα εκρηκτικά του.
- **Βαγδάτη.** Η οργάνωση Στρατός των Μουσουλμάνων ανακοινώνει ότι μέλη της βομβάρδισαν την αμερικανική στρατιωτική βάση στη βόρεια συνοικία **ατ-Τατζί**, με πυραύλους Grad. Επίσης, μέλη της βομβάρδισαν την αμερικανική βάση Anaconda κοντά στο Γιαθρίμπ της επαρχίας **Σαλαχ αντ-Ντιν**, επίσης με πυραύλους Grad.

21-1 - Επαρχία αλ-Ανμπάρ. Χαντίθα. Αντάρτες εκτοξεύουν πύραυλο εναντίον της αμερικανικής βάσης της πόλης.

- **Ανά.** Ελεύθερος σκοπευτής πυροβολεί και σκοτώνει ακαριαία αμερικανό στρατιώτη στην είσοδο της πόλης.
- **Φαλούτζα.** Αντάρτες επιτίθενται σε ιρακινούς μπάτσους κοντά σε παραπόταμο του ποταμού Τίγρη και σκοτώνουν 4 από δαύτους.
- **Επαρχία Σαλάχ αντ-Ντιν. Μπαϊτζί.** Αντάρτης ενεργοποιεί τα εκρηκτικά με τα οποία είναι ζωσμένος σε μνημόσυνο συγγενή του Αχμάντ Αμπντάλλα, αναπληρωτή κυβερνήτη της

ντας άλλους 3. Οι συνεργάτες των κατοχικών απαντούν στα πυρά σκοτώνοντας έναν αντάρτη.

1-1 - Επαρχία Βασόρας. Βασόρα. Αντάρτες εκτοξεύουν 3 βλήματα όλμου εναντίον της βρετανικής βάσης της πόλης.

2-1 - Βαγδάτη. Βόμβα σκάει στο πέρασμα αμερικανικής περιπόλου στην περιοχή αλ-Χουσεϊνίγια. Καταστρέφεται ένα όχημα χάμβι. Οι κατοχικοί αποκλείουν την περιοχή και έτσι δεν υπάρχει πληροφόρηση για άλλες απώλειες.
- Επαρχία Ντιγιάλα. Μπακούμπα. Αντάρτισσα ζωσμένη με εκρηκτικά ανατινάζεται σε σημείο ελέγχου ιρακινών μπάτσων του «συμβουλίου αφύπνισης της επαρχίας», στην περιοχή Μπακούμπα αλ-Τζαντίντα, και παίρνει μαζί της 10, ενώ τραυματίζονται και άλλοι 17, στην πλειοψηφία τους μπάτσοι.
- Επαρχία Νίνγια. Αλ-Μοζίλ. Κατά τη διάρκεια συμπλοκής ανταρτών και ιρακινής περιπόλου στην ανατολική συνοικία **αλ-Μιθάκ**, σκοτώνεται ένας μπάτσος λοχαγός και τραυματίζονται άλλοι 2 μπάτσοι.
- Βαγδάτη. Πεζή αμερικανική περίπολος πέφτει σε βόμβα στη νότια περιοχή **αζ-Ζαμπαρανίγια**. Σκοτώνεται ο πρώτος κατοχικός στρατιώτης για το νέο έτος.

3-1 - Επαρχία Αλ-Ανμπάρ. Χαμπανίγια. Αντάρτες επιτίθενται σε κομβόι φορτηγών που μεταφέρουν εφόδια για τις αμερικανικές κατοχικές δυνάμεις. Πυρπολούνται δυο φορτηγά και προκαλούνται σοβαρές ζημιές σε άλλα τρία.
- Βαγδάτη. Βόμβα καταστρέφει θωρακισμένο αμερικανικό όχημα στην βορειοανατολική περιοχή **αν-Νουαρίγια**.
- Επαρχία Σαλάχ αντ-Ντιν. Τικρίτ. Αντάρτες επιτίθενται σε ιρακινούς μπάτσους στην περιοχή ας-Σαλάμ, σκοτώνοντας το διοικητή της περιοχής και τραυματίζοντας άλλους 3 αξιωματικούς.
- Επαρχία Νίνγια. Αλ-Μοζίλ. Βλήμα όλμου σκάει **ανάμεσα** σε ιρακινούς μπάτσους στη **συνοικία Άνταν**, σκοτώνοντας 3 από δαύτους και **τραυματίζοντας** άλλους 4.

4-1 - Βαγδάτη. Βόμβα σκάει στο πέρασμα **θωρακισμένου** αμερικανικού οχήματος περιπόλου στην οδό Παλαιστίνη της ανατολικής πρωτεύουσας, καταστρέφοντάς το.
- Οι αμερικανικές κατοχικές δυνάμεις ανακοινώνουν το χαμό άλλων 2 παλικαριών τους
- Επαρχία Μπαμπίλ. Χίλλα. Τέσσερα βλήματα όλμου προσγειώνονται στο τοπικό αμερικανικό προξενείο.
- Επαρχία αλ-Ανμπάρ. Φαλούτζα. Η κατειλλημένη αμερικανική βάση «αλ-Μαζρά» δέχεται βίαιη επίθεση με πυραύλους αργά το απόγευμα. Τουλάχιστον πέντε ισχυρές εκρήξεις ακούγονται από τις εγκαταστάσεις.

6-1 - Επαρχία Σαλάχ αντ-Ντιν. Τικρίτ. Αντάρτες εκτοξεύουν 2 διατρητικά βλήματα εναντίον οχημάτων αμερικανικής περιπόλου στην οδό αλ-Βασά, στο ανατολικό τμήμα της πόλης, ακινητοποιώντας ένα όχημά τους. Ακολουθεί μάχη. Σε άλλο σημείο, στην πόλη αντ-Ντοούρ, αμερικανική περίπολος πέφτει σε βόμβα και σε ενέδρα ανταρτών και λαμβάνει τα δέοντα...
- Επαρχία ατ-Ταμίμ. Κιρκούκ. Βόμβα εκρήγνυται στο πέρασμα περιπόλου ιρακινών μπάτσων από τη νότια «συνοικία 90». Καταστρέφεται το όχημά τους, ενώ τραυματίζονται σοβαρά 3 από τους 5 επιβαίνοντες.
- Επαρχία Νίνγια. Αλ-Μοζίλ. Αντάρτες επιτίθενται με ελαφρά όπλα στο αστυνομικό τμήμα της συνοικίας αλ-Τζιντά, σκοτώνοντας 1 μπάτσο και τραυματίζοντας άλλους 3. Εξ άλλου, 30χλμ. βορειοανατολικά, τεράστια πυρκαγιά καταστρέφει εντελώς τα διυλιστήρια πετρελαίου της Μπασίκα.

7-1 - Επαρχία αλ-Ανμπάρ. Αλ-Μπαγκντάντι. Βόμβα σκάει δίπλα σε σημείο ελέγχου ιρακινών μπάτσων. Σκοτώνονται 4 συνεργάτες των κατοχικών και τραυματίζονται άλλοι 3.
- Επαρχία Σαλάχ αντ-Ντιν. Ας-Σαρουκάτ. Αμερικανική περίπολος πέφτει σε βόμβα. Καταστρέφεται ένα χάμβι και τραυματίζονται αρκετοί κατοχικοί στρατιώτες.
- Τικρίτ. Αντάρτης ελεύθερος σκοπευτής πυροβολεί και «απελευθερώνει» ακαριαία δύο αμερικανούς στρατιώτες, μέλη πεζής περιπολίας, στη συνοικία **αζ-Ζουχούρ**.

8-1 - Βαγδάτη. Αντάρτες γαζώνουν το αυτοκίνητο του Μοχάμεντ Κατί, αξιωματικού της αστυνομίας που δούλευε στο υπουργείο εσωτερικών και τον σκοτώνουν επί τόπου. Σε άλλο σημείο της πρωτεύουσας, αντάρτες πυροβολούν και εκτελούν τον υποδιευθυντή της εφορίας της αλ-Μανσούρ, κοντά στο σπίτι του στη συνοικία **Νταραγκ**. Τέλος, βόμβα σκοτώνει τον πρόεδρο της δυτικής συνοικίας αλ-Γιαρμούκ, Σαλίχ Μανσούρ, τη στιγμή που περνά με το αυτοκίνητό του.
120 χιλ. προσγειώνονται στην κοινή αμερικανοϊρακινή βάση της πόλης.
- Επαρχία Σαλάχ αντ-Ντιν. Τικρίτ. Μπαράζ βλημάτων όλμου δέχεται η αμερικανική βάση που βρίσκεται κοντά στην πόλη, προκαλώντας σίγουρα σοβαρές υλικές ζημιές.

13-1 - Επαρχία ατ-Ταμίμ. Αντ-Ντιμπς. Μπαράζ βλημάτων όλμου δέχεται το αμερικανικό στρατόπεδο της περιοχής τις απογευματινές ώρες.

14-1 - Επαρχία αλ-Ανμπάρ. Αντάρτες εκτοξεύουν πύραυλο κατιούσα εναντίον της αμερικανικής βάσης της περιοχής.
- Ραμάντι. Αμερικανική περίπολος πέφτει σε βόμβα. Καταστρέφεται ένα χάμβι, ενώ δεν υπάρχουν άλλες πληροφορίες, καθώς οι κατοχικοί αποκλείουν την περιοχή για να μην δίνουν πληροφορίες για τις απώλειές τους.
- Βαγδάτη. Αντάρτες πυροβολούν και εκτελούν τον δικαστή Αμίρ Τζαουντάτ αν-Ναγίμπ, έξω από το σπίτι του.
- Επαρχία Ντιγιάλα. Μπούχριτζ. Επτά μπάτσοι, συνεργάτες των κατοχικών δυνάμεων, σκοτώνονται ενώ προσπαθούν να ερευνήσουν σπίτι, το οποίο είναι παγιδευμένο με εκρηκτικά...

15-1 - Επαρχία Αλ-Ανμπάρ. Αθ-Θαρθάρ. Αντάρτες εκτοξεύουν 2 πυραύλους Grad εναντίον της τοπικής αμερικανικής βάσης.

16-1 - Βαγδάτη. Οι αμερικανικές κατοχικές δυνάμεις ανακοινώνουν την απώλεια 3 ακόμη παλικαριών τους και τον τραυματισμό άλλων δύο, μετά από επαφή με την ιρακινή αντίσταση...
Να σημειωθεί ότι μέσα στο μήνα οι κατοχικές δυνάμεις έχουν απωλέσει 19 μισθοφόρους τους.
- Επαρχία Σαλάχ αντ-Ντιν. Σουλεϊμάν Μπακ. Αντάρτης-καμικάζι οδηγεί το γεμάτο εκρηκτικά αυτοκίνητο του εναντίον του αυτοκινητοπομπής του διευθυντή της αστυνομίας της πόλης, Ταλίμπ Μοχάμεντ Μουσταφά, τραυματίζοντας τον ίδιο και 3 ακόμη συνοδούς του.

17-1 - Επαρχία αλ-Ανμπάρ. Χαντίθα. Τέσσερα ισχυρά βλήματα προσγειώνονται στην αμερικανική βάση της πόλης τις απογευματινές ώρες.
- Επαρχία Σαλάχ αντ-Ντιν. Ας-Σαρουκάτ. Αντάρτες επιτίθενται σε μπάτσους στο χωριό
21-1 - Επαρχία αλ-Ανμπάρ. Χαντίθα. Αντάρτες εκτοξεύουν πύραυλο εναντίον της αμερικανικής βάσης της πόλης.
- Ανά. Ελεύθερος σκοπευτής πυροβολεί και σκοτώνει ακαριαία αμερικανό στρατιώτη στην είσοδο της πόλης.
- Φαλούτζα. Αντάρτες επιτίθενται σε ιρακινούς μπάτσους κοντά σε παραπόταμο του ποταμού Τίγρη και σκοτώνουν 4 από δαύτους.
- Επαρχία Σαλάχ αντ-Ντιν. Μπαϊτζί. Αντάρτης ενεργοποιεί τα εκρηκτικά με τα οποία είναι ζωσμένος σε μνημόσυνο συγγενή του Αχμάντ Αμπντάλλα, αναπληρωτή κυβερνήτη της επαρχίας, στο χωριό **αλ-Χουγιάτζ**, και παίρνει μαζί του 17, ενώ τραυματίζονται και άλλοι 20, μεταξύ τους και ο συντάγματάρχης Χασάν Αχμάντ, διευθυντής της επαρχιακής αστυνομίας.

22-1 - Βαγδάτη. Αμερικανικό ελικόπτερο Απάτσι καταρρίπτεται από πυρά ανταρτών, στην περιοχή **αν-Ναμπάι** της βόρειας πρωτεύουσας.
- Ας-Σαρουκάτ. Βόμβα σκοτώνει τον αντισυνταγματάρχη Καλίλ αρ-Ραμλ, συνοδό του αστυνομικού διευθυντή της επαρχίας **Σαλάχ αντ-Ντιν**, ενώ τραυματίζεται σοβαρά και ένας σωματοφύλακας του Ραμλ.

23-1 - Βαγδάτη. Αντάρτες επιτίθενται σε κομβόι οχημάτων του ιρακινού στρατού. Σκοτώνονται 3 συνεργάτες των κατοχικών δυνάμεων και τραυματίζονται άλλοι 2. Αλλού στην πρωτεύουσα, αντάρτες επιτίθενται σε σημείο ελέγχου και σκοτώνουν 8 ιρακινούς στρατιώτες, ενώ τραυματίζονται και άλλοι 2.
- Επαρχία Σαλάχ αντ-Ντιν. Σαμάρα. Αντάρτες απαλλοτριώνουν αρκετά φορτηγά με καύσιμα που έχουν προορισμό αμερικανικές βάσεις και μαζί απαγάγουν και τους 7 οδηγούς τους.

Η αντίσταση των ιθαγενών MAPUCHE συνεχίζεται...

Έχει περάσει πολύς καιρός από τότε που ασχοληθήκαμε αναλυτικά με τους ιθαγενείς Mapuche, που κατοικούν στις γεωγραφικές περιοχές Χιλής και Αργεντινής. Οι εξελίξεις, όμως, στην διαρκή απαίτηση για αυτονομία και η εντεινόμενη κρατική καταστολή επιβάλλουν την περαιτέρω ενασχόλησή μας με τους αγώνες των συγκεκριμένων ανθρώπων. Οι Ισπανοί, που εγκαταστάθηκαν στην Χιλή το 1540, δεν κατόρθωσαν ποτέ να επιβάλλουν ολοκληρωτικά την εξουσία τους στους Mapuche, ενώ πουθενά αλλού στην αμερικάνικη ήπειρο δεν αντιμετώπισαν τέτοια αντίσταση. Η, επί τρεις αιώνες, σκληρή αντίσταση, τους επέτρεψε να είναι ο μοναδικός ιθαγενής λαός της Αμερικής που διατήρησε την ανεξαρτησία του. Οργανωμένοι σε ένα σύστημα φυλών δεν εκτέθηκαν, παρ' όλ' αυτά, σε κινδύνους που είναι σύμφυτοι με τα πυδιάνων της φυλής. Είναι φανερή η προσπάθεια που γίνεται ώστε οι Mapuche να μην οργανωθούν σύμφωνα με τα παραδοσιακά τους κοινωνικά μοντέλα, αλλά με μοντέλα δυτικά και ξένα προς αυτούς.

στική εκμετάλλευση. Το 1991 η κρατική εταιρία διαχείρισης της περιοχής (που είχε δημιουργηθεί υποτίθεται για να μεταβιβάσει την περιοχή στους Mapuche) πούλησε έναντι 50 εκατ. δολαρίων 900 χιλιάδες εκτάρια στη Benetton που την εκμεταλλεύεται για την προμήθεια πρώτων υλών (κτηνοτροφία). Η μαζική επιστροφή των ιθαγενών στην πάτρια γη πανικοβάλλει τις αρχές που προσπαθούν με κάθε τρόπο να ανακόψουν την επιθυμία πολλών Mapuche για επαναοικειοποίηση των εδαφών τους.

Η τελευταία κλιμακούμενη ένταση αρχίζει ουσιαστικά στις 13 Σεπτέμβρη 2007 όταν τα Ηνωμένα Έθνη υιοθετούν ψήφισμα υπέρ των Δικαιωμάτων των Ιθαγενών Πληθυσμών της Χιλής (δικαίωμα στην αυτοδιάθεση των περιοχών καθώς και τον σεβασμό και την ανάπτυξη της κουλτούρας τους). Τον επόμενο μήνα πέντε μαχητές Mapuche ξεκινούν απεργία πείνας ενώ βρίσκονται φυλακισμένοι εδώ και 10 χρόνια, καταδικασμένοι βάσει αντιτρομοκρατικού νόμου του Πινοσέτ.

Η απεργία πείνας συνεχίζεται από την Πατρίσια Τρονκόσο Ρόμπλες (από την 10 Οκτώβρη 2007), η οποία απαιτεί την άμεση απελευθέρωση των αγωνιστών κρατουμένων και την αποστρατικοποίηση της περιοχής των Mapuche. Παράλληλα

κρού Κατρίλεο αρνούνται να παραδώσουν το σώμα του στις δυνάμεις καταστολής και τις χιλιανές αρχές, δηλαδή στους δολοφόνους του. Μόλις έγινε γνωστή η δολοφονία, συγκρούσεις ξέσπασαν σε διάφορες περιοχές της Χιλής, στήθηκαν οδοφράγματα και έγινε χρήση κοκτέιλ μολότοφ. Παράλληλα, πυρπολούνται δασικές εκτάσεις που ανήκουν σε εταιρείες εκμετάλλευσης που λυμαίνονται την περιοχή. Μεταξύ των συλληφθέντων συγκαταλέγονται η μάνα, η αδελφή και η φίλη του δολοφονημένου Mapuche. Ενώ ταυτόχρονα ένοπλα τάγματα μπουκάρουν με τη βία σε σπίτια, βιαιοπραγώντας και καταστρέφοντας, φανερώνοντας στη μετα-Πινοσέτ εποχή το δημοκρατικό πρόσωπο της εξουσίας. Αλλά, όπως σημειώνει και η απεργός πείνας Πατρίσια Τρονκόσο Ρόμπλες*: «Όσο υπάρχουν καλάμια, θα γεννιούνται καλάμια. Αν ένα πέσει, δέκα θα σηκωθούν».

Ο αγώνας συνεχίζεται...

Αναρχικός Πυρήνας Χαλκίδας

*** από τη Δευτέρα 21 Γενάρη, οι αρχές άρχισαν να της παρέχουν ενδοφλέβια σίτιση και καταπραϋντικά μετά την καθηλωσή της (δέσιμο) στο κρεβάτι της, απο**

συνεχίζεται...

επί τρεις αιώνες, σκληρή αντίσταση, τους επέτρεψε να είναι ο μοναδικός ιθαγενής λαός της Αμερικής που διατήρησε την ανεξαρτησία του. Οργανωμένοι σε ένα σύστημα φυλών δεν εκτέθηκαν, παρ' όλ' αυτά, σε κινδύνους που είναι σύμφυτοι με τα πυ

ραμιδοειδή συστήματα οργάνωσης, όπως των Ίνκας και των Αζτέκων. Η ισπανική βασιλεία αναγκάστηκε να αναγνωρίσει μια μορφή αυτονομίας στα εδάφη που ζούσαν οι Mapuche, ενώ και αργότερα με την ανεξαρτησία της Χιλής από την Ισπανία συνεχίστηκαν οι συγκρούσεις, αυτή τη φορά, εναντίον των νέων κατακτητών. Μεταξύ της πολεμικής σύγκρουσης 1860-1881 αφανίστηκε το 20% του πληθυσμού των Mapuche, ενώ το χιλιάνικο κράτος κατέλαβε το 90% των περιοχών νοτίως του ποταμού Μπίο-Μπίο. Την ίδια περίοδο γίνονται γνωστές οι αναρχικές και σοσιαλιστικές απόψεις με την δη-

Αυτό που διαφοροποιεί τον αγώνα των συγκεκριμένων ιθαγενών από άλλα εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα είναι η απουσία διεκδίκησης εξουσίας και κρατικής οντότητας. Στόχος του δεν είναι η κατασκευή ενός κράτους Mapuche αλλά η επιστροφή αυτών που τους ανήκουν συλλογικά.

Κατά τη δεκαετία του '90 αναπτύχθηκε έντονα ο αγώνας τους τόσο στη Χιλή, που περνούσε από τη δικτατορία του Πινοσέτ στη «δημοκρατία», όσο και στην Αργεντινή με την δημιουργία διαφόρων ομάδων διεκδίκησης. Η εξουσία προσπάθησε με την εφαρμογή προγραμμάτων ανάπτυξης να χρυσώσει το χάπι, χωρίς ό-

χιλιάδες εκτάρια στη Benetton που την εκμεταλλεύεται για την προμήθεια πρώτων υλών (κτηνοτροφία). Η μαζική επιστροφή των ιθαγενών στην πάτρια γη πανικοβάλλει τις αρχές που προσπαθούν με κάθε τρόπο να ανακόψουν την επιθυμία πολλών Mapuche για επαναοικειοποίηση των εδαφών τους.

Η τελευταία κλιμακούμενη ένταση αρχίζει ουσιαστικά στις 13 Σεπτέμβρη 2007 όταν τα Ηνωμένα Έθνη υιοθετούν ψήφισμα υπέρ των Δικαιωμάτων των Ιθαγενών Πληθυσμών της Χιλής (δικαίωμα στην αυτοδιάθεση των περιοχών καθώς και τον σεβασμό και την ανάπτυξη της κουλτούρας τους). Τον επόμενο μήνα πέντε μαχητές Mapuche ξεκινούν απεργία πείνας ενώ βρίσκονται φυλακισμένοι εδώ και 10 χρόνια, καταδικασμένοι βάσει αντιτρομοκρατικού νόμου του Πινοσέτ.

Η απεργία πείνας συνεχίζεται από την Πατρίσια Τρονκόσο Ρόμπλες (από την 10 Οκτώβρη 2007), η οποία απαιτεί την άμεση απελευθέρωση των αγωνιστών κρατουμένων και την αποστρατικοποίηση της περιοχής των Mapuche. Παράλληλα με τις απεργίες πείνας πραγματοποιήθηκαν πολλές εκδηλώσεις αλληλεγγύης στους αγωνιστές κρατούμενους, όχι μόνο στη Χιλή αλλά και αλλού. Σε μια απ' αυτές δολοφονήθηκε ο 20χρονος φοιτητής Μαπούτσε Ματίας Κατρίλεο στην επαρχία Vilcun, όταν οι μπάτσοι πυροβόλησαν άτομα που βρίσκονταν σε υπό ανακατάληψη κτήμα. Οι συγγενείς του νε-

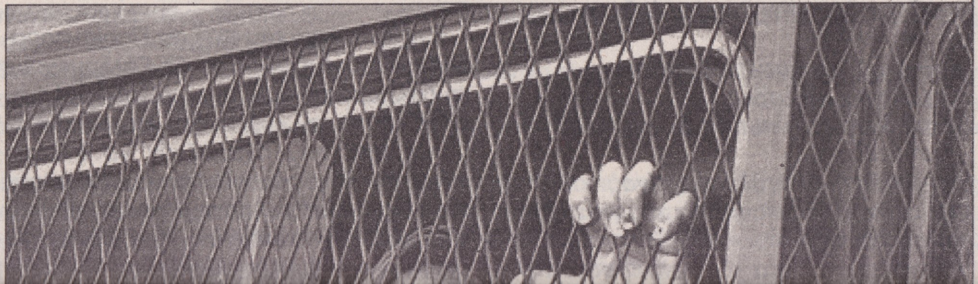
λής, στήθηκαν οδοφράγματα και έγινε χρήση κοκτέιλ μολότοφ. Παράλληλα, πυρπολούνται δασικές εκτάσεις που ανήκουν σε εταιρείες εκμετάλλευσης που λυμαίνονται την περιοχή. Μεταξύ των συλληφθέντων συγκαταλέγονται η μάνα, η αδελφή και η φίλη του δολοφονημένου Mapuche. Ενώ ταυτόχρονα ένοπλα τάγματα μπουκάρουν με τη βία σε σπίτια, βιαιοπραγώντας και καταστρέφοντας, φανερώνοντας στη μετα-Πινοσέτ εποχή το δημοκρατικό πρόσωπο της εξουσίας. Αλλά, όπως σημειώνει και η απεργός πείνας Πατρίσια Τρονκόσο Ρόμπλες*: «Όσο υπάρχουν καλάμια, θα γεννιούνται καλάμια. Αν ένα πέσει, δέκα θα σηκωθούν».

Ο αγώνας συνεχίζεται...

Αναρχικός Πυρήνας Χαλκίδας

*** από τη Δευτέρα 21 Γενάρη, οι αρχές άρχισαν να της παρέχουν ενδοφλέβια σίτιση και καταπραϋντικά μετά την καθήλωσή της (δέσιμο) στο κρεβάτι της, στο νοσοκομείο του Chillan.**

Μία εβδομάδα μετά, τη Δευτέρα 28 Γενάρη, σταμάτησε την απεργία πείνας έχοντας φτάσει στην 110 ημέρα και έχοντας λάβει την διαβεβαίωση ότι στους επόμενους μήνες θα αποφυλακιστεί η ίδια όσο και δύο ακόμη σύντροφοί της.

ραμιδοειδή συστήματα οργάνωσης, όπως των Ίνκας και των Αζτέκων. Η ισπανική βασιλεία αναγκάστηκε να αναγνωρίσει μια μορφή αυτονομίας στα εδάφη που ζούσαν οι Mapuche, ενώ και αργότερα με την ανεξαρτησία της Χιλής από την Ισπανία συνεχίστηκαν οι συγκρούσεις, αυτή τη φορά, εναντίον των νέων κατακτητών. Μεταξύ της πολεμικής σύγκρουσης 1860-1881 αφανίστηκε το 20% του πληθυσμού των Mapuche, ενώ το χιλιάνικο κράτος κατέλαβε το 90% των περιοχών νοτίως του ποταμού Μπίο-Μπίο. Την ίδια περίοδο γίνονται γνωστές οι αναρχικές και σοσιαλιστικές απόψεις με την δημιουργία ομάδων και οργανώσεων ασκώντας επιρροή σε αρκετούς ινδιάνους Mapuche.

Το χιλιανό κράτος, με μια σειρά νόμων —ιδιαίτερα σκληρών κατά την περίοδο Πινοσέτ— αρνείται την κοινοτική ιδιαιτερότητα των Mapuche, προσπαθώντας να τους αφανίσει ως ξεχωριστή ενότητα και υποχρεώνοντάς τους να αφομοιωθούν μέσα στη μάζα των χιλιανών πολιτών. Σήμερα, η γη που κατέχουν είναι ελάχιστη (περίπου 400 εκτάρια από τα 3,5 εκατ) και δεν τους αναγνωρίζεται σαν συλλογική ιδιοκτησία εδαφών της φυλής τους, αλλά σαν ατομικές ιδιοκτησίες ιν-

Αυτό που διαφοροποιεί τον αγώνα των συγκεκριμένων ιθαγενών από άλλα εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα είναι η απουσία διεκδίκησης εξουσίας και κρατικής οντότητας. Στόχος του δεν είναι η κατασκευή ενός κράτους Mapuche αλλά η επιστροφή αυτών που τους ανήκουν συλλογικά.

Κατά τη δεκαετία του '90 αναπτύχθηκε έντονα ο αγώνας τους τόσο στη Χιλή, που περνούσε από τη δικτατορία του Πινοσέτ στη «δημοκρατία», όσο και στην Αργεντινή με την δημιουργία διαφόρων ομάδων διεκδίκησης. Η εξουσία προσπάθησε με την εφαρμογή προγραμμάτων ανάπτυξης να χρυσώσει το χάπι, χωρίς όμως να τα καταφέρει. Οι συγκρούσεις είναι πολύ συχνές, τόσο στις περιοχές των Mapuche, που κυριολεκτικά αστυνομοκρατούνται, όσο και σε άλλες πόλεις. Μπροστά στην εντεινόμενη καταστολή, οι Mapuche πραγματοποιούν δυναμικότερες ενέργειες, όπως κάψιμο κτημάτων καταπατητών και την δημιουργία ομάδων με στοιχεία αντάρτικου πόλεων, όπως οι «Ejercito guarillero del pueblo patria libre» και «Κοινότητες Mapuche σε σύγκρουση». Στη γη των Mapuche έχουν αγοράσει τεράστιες εκτάσεις μεγάλες εταιρίες και επιχειρηματίες όπως π.χ. η Benetton, για κτηνοτροφική, υλοτομική και τουρι-

Πληθυσμών της Χιλής (δικαίωμα στην αυτοδιάθεση των περιοχών καθώς και τον σεβασμό και την ανάπτυξη της κουλτούρας τους). Τον επόμενο μήνα πέντε μαχητές Mapuche ξεκινούν απεργία πείνας ενώ βρίσκονται φυλακισμένοι εδώ και 10 χρόνια, καταδικασμένοι βάσει αντιτρομοκρατικού νόμου του Πινοσέτ.

Η απεργία πείνας συνεχίζεται από την Πατρίσια Τρονκόσο Ρόμπλες (από την 10 Οκτώβρη 2007), η οποία απαιτεί την άμεση απελευθέρωση των αγωνιστών κρατουμένων και την αποστρατικοποίηση της περιοχής των Mapuche. Παράλληλα με τις απεργίες πείνας πραγματοποιήθηκαν πολλές εκδηλώσεις αλληλεγγύης στους αγωνιστές κρατούμενους, όχι μόνο στη Χιλή αλλά και αλλού. Σε μια απ' αυτές δολοφονήθηκε ο 20χρονος φοιτητής Μαπούτσε Ματίας Κατρίλεο στην επαρχία Vilcun, όταν οι μπάτσοι πυροβόλησαν άτομα που βρίσκονταν σε υπό ανακατάληψη κτήμα. Οι συγγενείς του νε-

Αλλά, όπως σημειώνει και η απεργός πείνας Πατρίσια Τρονκόσο Ρόμπλες*: «Όσο υπάρχουν καλάμια, θα γεννιούνται καλάμια. Αν ένα πέσει, δέκα θα σηκωθούν».

Ο αγώνας συνεχίζεται...

Αναρχικός Πυρήνας Χαλκίδας

*** από τη Δευτέρα 21 Γενάρη, οι αρχές άρχισαν να της παρέχουν ενδοφλέβια σίτιση και καταπραΰντικά μετά την καθήλωσή της (δέσιμο) στο κρεβάτι της, στο νοσοκομείο του Chillan.**

Μία εβδομάδα μετά, τη Δευτέρα 28 Γενάρη, σταμάτησε την απεργία πείνας έχοντας φτάσει στην 110 ημέρα και έχοντας λάβει την διαβεβαίωση ότι στους επόμενους μήνες θα αποφυλακιστεί η ίδια όσο και δύο ακόμη σύντροφοί της.

ΛΟΥΙΖ ΜΙΣΕΛ
Η ΚΟΚΚΙΝΗ ΠΑΡΘΕΝΑ

Η Λουίζ Μισέλ γεννήθηκε στις 29 Μαΐου του 1830. Είναι κόρη μιας υπηρέτριας της Marianne Michel και ενός πυργοδεσπότη, του Etienne Charles Demahis. Μεγάλωσε με τη μητέρα της και τους γονείς του πατέρα της. Στα παιδικά της χρόνια, το αγαπημένο της παιχνίδι είναι να «ανεβαίνει στο ικρίωμα» μαζί με τον εξάδελφο της και «πριν πεθάνει» να βγάζει λόγο στον λαό για την ελευθερία. Η αγάπη και η κατανόηση που έδειχνε στους καταπιεσμένους, σε ανθρώπους και ζώα εκδηλώθηκε από νωρίς. Η ευαισθησία και η συμπόνια της προς όσους υποφέρουν μεγάλωνε όσο μεγάλωνε κι αυτή. Αυτό μαζί με το ένστικτο της εξέγερσης ενάντια στις κοινωνικές ανισότητες, την οδήγησε στο δρόμο της αναρχίας.

Έφηβη, στέλνει τους πρώτους της στίχους στον Βίκτωρα Ουγκώ, που της απαντά ενθαρρύνοντάς την. Θα διατηρήσει αλληλογραφία μαζί της για είκοσι ολόκληρα χρόνια.

Τον Ιανουάριο του 1853, είκοσι δύο ετών πλέον, διορίζεται δασκάλα στο Audelancourt. Επιλέγει ένα ιδιωτικό σχολείο για να μην αναγκασθεί να δώσει όρκο στον Αυτοκράτορα. Κατά τη διάρκεια της διδασκαλίας της εκεί συνέχεια ονειρεύεται να πάει στο Παρίσι. Αισθάνεται ότι μόνο εκεί μπορούν οι άνθρωποι να πολεμήσουν την αυτοκρατορία.

Αφιερώνεται σ' ένα σύστημα διδασκαλίας που στηρίζεται στην παρατήρηση της Φύσης. Κάτι σχεδόν πρωτοφανές για την εποχή εκείνη και που (μαζί με τις πολιτικές της αντιπαραθέσεις) έχει ως αποτέλεσμα να την καταγγείλουν οι ζηλόφθονες συναδέλφισσές της. Πηγαίνει στο Παρίσι τρία δρα, και τράβηξα μες στη ζωή, μαζί με τον χυδαίο όχλο, χωρίς να χαρίσω σκλάβους στους Καίσαρες». Αυτή η ανεξαρτησία είναι ίσως που (σε μια εποχή που ήταν αδιανόητη για μια γυναίκα και πολύ περισσότερο για μια γυναίκα του λαού) θα της δώσει το προσωνύμιο Κόκκινη Παρθένα.

Η Κομμούνα του Παρισιού

Στις 14 Ιουλίου 1870 ξεσπά πόλεμος ανάμεσα στη Γαλλία και τη Γερμανία. Το Παρίσι πολιορκείται από τον πρωσικό στρατό. Τότε συλλαμβάνεται για πρώτη φορά. Έχει κατορθώσει, μαζί με την Andre Leo, να οργανώσει μια ομάδα εθελοντών για να πάνε στο Στρασβούργο να βοηθήσουν την αντίσταση ενάντια στον πρωσικό στρατό. Συλλαμβάνονται στο ξενοδοχείο de Ville.

Στις 27 Σεπτεμβρίου αποφυλακίζεται, αλλά το Στρασβούργο έχει ήδη περάσει στα χέρια των Πρώσων. Παρ' όλα αυτά, συνεχίζει τη δράση της και δεν χάνει την αισιοδοξία της. Γίνεται πρόεδρος στην Επιτροπή Επαγρύπνησης Γυναικών της Μονμάρτης που έχει σκοπό την παροχή στέγης και τροφής σ' όσους έχουν ανάγκη. Το Δεκέμβριο, συλλαμβάνεται και πάλι. Κατηγορείται για την οργάνωση μιας διαδήλωσης μπροστά στο ξενοδοχείο de Ville. Απαντά: παγγέλλει Μπωντλαίρ και στίχους κάτω από τα πυρά. Επωφελείται από την κάθε ευκαιρία που της δίνεται για να πάει να συναντήσει τη μητέρα της, που την έχει φέρει στο Παρίσι για να βρίσκεται κοντά της. Στα απομνημονεύματά της, περιγράφει τον αγώνα: «Στο μυαλό μου αισθάνομαι το απαλό σκοτάδι μιας ανοιξιάτικης νύχτας. Είναι Μάης του 1871, και βλέπω την κόκκινη αντανάκλαση της φωτιάς. Είναι το Παρίσι που φλέγεται. Αυτή η φλόγα είναι η αρχή».

Μετά την πτώση της Κομμούνας, η Λουίζ Μισέλ παραδίνεται στις αρχές, καθώς απειλήθηκε η ζωή της μητέρας της. Περιμένει να την τουφεκίσουν. Οδηγείται, μαζί με άλλους κρατούμενους κομμουνάρους, από τις Βερσαλλίες στο στρατόπεδο του Σατορύ. Στο δρόμο ξυπνούν κάποιους και τους πυροβολούν, αφού προηγούμενα τους αναγκάζουν να σκάβουν τους τάφους τους. Συνολικά εκτελέστηκαν περίπου τριάντα χιλιάδες άντρες και γυναίκες. Η Μισέλ γλιτώνει από τη σφαγή.

Όταν μαθαίνει, λίγες μέρες αργότερα, την καταδίκη σε θάνατο του Φερρέ, παθαίνει κρίση απελπισίας. Απευθύνει υβριστικά γράμματα στους στρατοδίκες.

Στις 16 Δεκεμβρίου του 1871, στην ηλικία των τριάντα έξι, δικάζεται από την Κυβέρνηση των Βερσαλλιών.

Prison des Chantiers, Βερσαλλίες, 15 Αυγούστου 1871.

δικαίωμα να είναι συνένοχη, διεκδικώ κι εγώ το μερίδιό μου. Αν με αφήσετε να ζήσω, δε θα σταματήσω να ζητάω εκδίκηση και θα εκδικηθώ τα αδέρφια μου. Τελείωσα. Αν δεν είστε δειλοί, σκοτώστε με!»

Τελικά, αποδέχτηκαν τη δειλία τους...

Ο Βίκτωρ Ουγκώ θαυμάζοντας τη στάση της θα της αφιερώσει ένα ποίημα, το Vim-Major...

Απέλαση από τη Γαλλία

Η Μισέλ καταδικάστηκε σε ισόβια απέλαση. Στις 8 Αυγούστου 1873 ξεκίνησε το ταξίδι της στη Νέα Καληδονία. Κατά τη διάρκεια αυτού του ταξιδιού γνώρισε τη Natalie Lemel, μέσω της οποίας έρχεται σε επαφή με τις αναρχικές απόψεις. Οι συνθήκες στην Καληδονία είναι σκληρές. Δεν υπάρχει επαρκής σίτιση και ιατρική περίθαλψη.

«***You chenere***» (Εγώ φίλη). Με τις λέξεις αυτές, μια νύχτα του 1874, η Λουίζ πλησιάζει ένα χωριό Κανάκων στη Νέα Καληδονία, όπου εκτοπίσθηκε μαζί με άλλους Κομμουνάρους. «*Δεν κάνει κανείς 6000 λεύγες για να μην δει τίποτα και να μην είναι χρήσιμος σε τίποτα*», λέει. Γίνεται φίλη των ιθαγενών. Μετά από 5 χρόνια στην εξορία, της επιτρέπεται να διδάξει στους Κανάκ, και στα παιδιά των αποίκων. Οργανώνει για τα παιδιά τους μία τάξη σχολείου σε μια καλύβα. Στο θέατρο των εκτοπισμένων προτείνει να παιχθεί η λαϊκή τους μουσική. Ξεσπά σκάνδαλο. «Κατάλαβα, λέει η Λουίζ. Οι Κανάκ πρέπει να μείνουν αποκτηνωμένοι. Απαγορεύεται να πλουτίσουμε το πνεύμα τους!»

Το 1878 ξεσπά η μεγάλη εξέγερση των Κανάκ. Η υποστήριξή της στους αγώνες ενάντια στη γαλλική εισβολή και το ρατσισμό είναι γνωστή ακόμα και σήμερα στην πρωτεύουσα Noumea, όπου υπάρχει μουσείο αφιερωμένο στην αναρχία. Την κατηγορούν ότι έχει βοηθήσει τους εξεγερμένους να κόψουν τα τηλεγραφικά σύρματα, κάτι που δεν είναι αλήθεια. Στον επικεφαλής των εξεγερμένων, τον Ατάι, προσφέρει την ταινία της ως κομμουνάρας. Οι Αρχές αποκεφαλίζουν τον Ατάι, και στέλνουν το κεφάλι του στο Παρίσι. «*Ας ξεμπερδέψουμε, λέει η Λουίζ, με αυτή την ανωτερότη-*

πλέον, διορίζεται δασκάλα στο Audelancourt. Επιλέγει ένα ιδιωτικό σχολείο για να μην αναγκασθεί να δώσει όρκο στον Αυτοκράτορα. Κατά τη διάρκεια της διδασκαλίας της εκεί συνέχεια ονειρεύεται να πάει στο Παρίσι. Αισθάνεται ότι μόνο εκεί μπορούν οι άνθρωποι να πολεμήσουν την αυτοκρατορία.

Αφιερώνεται σ' ένα σύστημα διδασκαλίας που στηρίζεται στην παρατήρηση της Φύσης. Κάτι σχεδόν πρωτοφανές για την εποχή εκείνη και που (μαζί με τις πολιτικές της αντιπαραθέσεις) έχει ως αποτέλεσμα να την καταγγείλουν οι ζηλόφθονες συναδέλφισσές της. Πηγαίνει στο Παρίσι τρία χρόνια αργότερα, όπου γίνεται παιδαγωγός της Σολάνζ Σάνδης, κόρης της συγγραφέως. Στο Παρίσι αφοσιώνεται στη διδασκαλία, στη συγγραφή ποιημάτων και στο διάβασμα. Στο λίγο ελεύθερο χρόνο της, παρακολουθεί μαθήματα φυσικής, χημείας και νομικής. Καθώς γυρνά σπίτι τις νύχτες μέσα στους δρόμους του Παρισιού, βλέπει τη φτώχεια και την εξαθλίωση που υπάρχει μέσα στην παρισινή κοινωνία. Σ' ένα ποίημά της εκφράζει την αίσθηση που της δημιούργησαν αυτοί οι άνθρωποι:

Έχω δει εγκληματίες και πόρνες
Και μίλησα μαζί τους.
Τώρα αναρωτιέμαι πώς πραγματικά
πιστεύετε
ότι φτιάχτηκαν έτσι όπως είναι;
Να σέρνουν τα κουρέλια τους στο αίμα
και τη λάσπη,
προγραμμένοι, μια «διαβολική ράτσα»;
Εσείς πού βλέπετε όλους
τους ανθρώπους σαν λεία,
τους έχετε κάνει όπως είναι σήμερα...

Αποκτά φίλους: τον συγγραφέα και προυντονιστή Ζυλ Βαλλέ, τον μπλανκιστή Ραούλ Ριγκώ, τον μέλλοντα Επίτροπο, ιστορικό και μαχητή της Κομμούνας Λισσαγκαραί, τον Τολαίν, έναν από τους ιδρυτές της Πρώτης Διεθνούς και κυρίως τον Θεόφιλο Φερρέ, τον οποίο θα αγαπά μυστικά σε όλη της τη ζωή, και που θα τον σκοτώσουν οι Βερσαλλιέζοι. Εκτός από τον Φερρέ, δεν είναι γνωστός κάποιος άλλος έρωτάς της. «Όσο για μένα, εξηγεί, ποτέ μου δεν θέλησα να είμαι η σούπα του άν-

αισιοδοξία της. Γίνεται πρόεδρος στην Επιτροπή Επαγρύπνησης Γυναικών της Μονμάρτης που έχει σκοπό την παροχή στέγης και τροφής σ' όσους έχουν ανάγκη. Το Δεκέμβριο, συλλαμβάνεται και πάλι. Κατηγορείται για την οργάνωση μιας διαδήλωσης μπροστά στο ξενοδοχείο de Ville. Απαντά: «Δε θα μπορούσα να οργανώσω καμία διαδήλωση για να μιλήσω στην κυβέρνηση, γιατί δεν αναγνωρίζω πια καμία κυβέρνηση».

Τον Ιανουάριο του 1871, το Παρίσι παραδίνεται στους Πρώσους. Οι Γάλλοι έχουν το δικαίωμα να εκλέξουν μια νέα κυβέρνηση. Σ' αυτή την κυβέρνηση επικρατούν οι μοναρχικοί, που σχεδιάζουν να ανατρέψουν την εθνοφρουρά και να συλλάβουν τους δημοκράτες. Αποτυγχάνουν, καθώς ο κόσμος ξεσηκώνεται, και κατορθώνουν να διαφύγουν στις Βερσαλλίες. Στις 18 Μαρτίου 1871, ο λαός του Παρισιού διεκδικεί ξανά την πόλη, αυτή τη φορά για τον εαυτό του.

Είναι μια κοινωνική επανάσταση, που προσπαθεί να εγκαθιδρύσει την ελευθερία και την ισότητα για το λαό του Παρισιού. Η Λουίζ Μισέλ, όπως πολλοί άλλοι, συμμετέχει με όλη της την ψυχή. Γίνεται μέλος των λόχων πορείας. Συνοδεύει το τάγμα της Μονμάρτης όπου μάχεται με απαράμιλλη γενναιότητα. Περνά από τα οχυρά των Ванв στα οχυρά του Ισσύ και αργότερα αγωνίζεται στα οδοφράγματα, πάντα πρόθυμη να θυσιάσει τη ζωή της «για την κατάκτηση της ελευθερίας». Την βλέπουν να ενθαρρύνει τους συντρόφους της και να α-

Όταν μαθαίνει, λίγες μέρες αργότερα, την καταδίκη σε θάνατο του Φερρέ, παθαίνει κρίση απελπισίας. Απευθύνει υβριστικά γράμματα στους στρατοδίκες.

Στις 16 Δεκεμβρίου του 1871, στην ηλικία των τριάντα έξι, δικάζεται από την Κυβέρνηση των Βερσαλλιών.

Prison des Chantiers, Βερσαλλίες, 15 Αυγούστου 1871. Η Michel είναι η τρίτη φυλακισμένη από δεξιά στη δεύτερη σειρά.

Αντιμετωπίζει τις κατηγορίες: α) Απόπειρα ανατροπής της κυβέρνησης. β) Προτροπή πολιτών να οπλιστούν. γ) Κατοχή και χρήση όπλων, χρήση στρατιωτικής στολής. δ) Πλαστογραφία εγγράφου. ε) Χρήση πλαστού εγγράφου. ζ) Σχέδιο να δολοφονήσει ομήρους. η) Παράνομες συλλήψεις, βασανιστήρια και δολοφονίες.

Στη δίκη της, αρνείται τη βοήθεια δικηγόρου και επιδεικνύει μια απίστευτη τόλμη. Όταν την ρωτούν αν έχει τίποτα να πει, απαντά: «*Δεν επιθυμώ να υπερασπιστώ τον εαυτό μου. Αποδέχομαι ολοκληρωτικά την κοινωνική ευθύνη όλων των πράξεών μου. Την δέχομαι συνολικά και χωρίς ενδοιασμούς. Επιθυμούσα να αντισταθώ στον εισβολέα από τις Βερσαλλίες με ένα φράγμα από φλόγες. Δεν είχα συνεργούς στις πράξεις μου. Ενεργούσα από δικιά μου πρωτοβουλία. Μου λέτε ότι είμαι συνεργός στην Κομμούνα. Φυσικά, ναι, αφού η Κομμούνα ήθελε πάνω απ' όλα την κοινωνική επανάσταση κι αφού η κοινωνική επανάσταση είναι η πιο μεγάλη μου επιθυμία... η Κομμούνα, που παρεμπιπτόντως δεν είχε να κάνει με δολοφονίες και εμπρησμούς.*

... αφού φαίνεται ότι κάθε καρδιά που χτυπάει για την ελευθερία έχει μόνο το

πνεύμα τους!»

Το 1878 ξεσπά η μεγάλη εξέγερση των Κανάκ. Η υποστήριξή της στους αγώνες ενάντια στη γαλλική εισβολή και το ρατσισμό είναι γνωστή ακόμα και σήμερα στην πρωτεύουσα Noumea, όπου υπάρχει μουσείο αφιερωμένο στην αναρχία. Την κατηγορούν ότι έχει βοηθήσει τους εξεγερμένους να κόψουν τα τηλεγραφικά σύρματα, κάτι που δεν είναι αλήθεια. Στον επικεφαλής των εξεγερμένων, τον Ατάι, προσφέρει την ταινία της ως κομμουνάρας. Οι Αρχές αποκεφαλίζουν τον Ατάι, και στέλνουν το κεφάλι του στο Παρίσι. «*Ας ξεμπερδέψουμε, λέει η Λουίζ, με αυτή την ανωτερότητα που δεν εκδηλώνεται παρά μόνο μέσω της καταστροφής*». Όλοι οι άλλοι κομμουνάροι, ωστόσο, βοηθούν ενεργά τις Αρχές στο έργο της καταστολής. Μόνο ένας απ' αυτούς, ο Σαρλ Μαλατό, αποτελεί εξαίρεση, που κι αυτός θα περάσει, τελικά, στο στρατόπεδο της αναρχίας.

Μέχρι το τέλος..

Η Γαλλική Κυβέρνηση συναινεί στο να δοθεί αμνηστία στους φυλακισμένους της Παρισινής Κομμούνας. Όταν αφήνει το νησί, το 1880, οι Κανάκ θα οργανώσουν γι' αυτήν έναν συγκινητικό αποχαιρετισμό.

Αλλά και στο Παρίσι, δεν θα πάνε πίσω: δέκα χιλιάδες άτομα θα την περιμένουν για να την επευφημήσουν. «*Η πεθαμένη Επανάσταση, θα πει στον πρώτο της λόγο, είναι η αναστημένη Επανάσταση* [...]. *Τη μέρα που όλοι όσοι έχουν συκοφαντήσει την Κομμούνα δεν θα υπάρχουν πια, θα έχουμε πάρει την εκδίκηση μας. Οι θρησκείες σκορπίζονται στο φύσημα του ανέμου, και είμαστε πια εμείς οι μόνοι αφέντες της μοίρας μας. Δεχόμαστε τις επευφημίες όχι για μας, αλλά για την Κομμούνα και τους υπερασπιστές της. Σήμερα, το καράβι-φάντασμα προχωρεί. Ο λαός, ακόμα δεσμώτης, που σέρνει τις αλυσίδες του, θα μας απαλλάξει από τους ανθρώπους που μας χαντάκωσαν, και θα κατακτήσει κι αυτός την ελευθερία του*».

«*Σπέρνεις το μίσος*», την προκαλεί κάποιος από το πλήθος. «*Ναι, μισώ, απαντά. Να συνεννοηθούμε όμως! Αν χαστουκίζω τον αφέντη, δεν τα βάζω με τους λακέδες του. Δεν τα είχα με το φανατισμένο*

πλήθος που με γιουχάιζε στις Βερσαλλίες, όμως μισώ αυτούς που αντί να σκοτώσουν έναν, και να τους στείλουν γι' αυτό στα κάτεργα, σκοτώνουν χιλιάδες, και γίνονται Κυβέρνηση». Αυτό το διάστημα γράφει πολλά άρθρα για την σημαντική επίδραση που έχουν στον κοινωνικό αγώνα οι απεργίες. Όταν οι φυλακισμένοι επιστρέφουν από την εξορία, πολλοί απ' αυτούς δεν βρίσκουν δουλειά και πεινούν. Η Μισέλ εργάζεται σκληρά για να οργανώσει συσσίτιο γι' αυτούς τους ανθρώπους.

Τον Ιανουάριο του 1882, συλλαμβάνεται και πάλι. Κατηγορείται για προσβολή μπάτσου. Αν και πρόκειται για ψέμα, καταδικάζεται σε φυλάκιση 15 ημερών. Μετά την απελευθέρωσή της, οργανώνει συζητήσεις-διαλέξεις σε χώρες της Ευρώπης. Οι κινήσεις της παρακολουθούνται από τους μπάτσους, καθώς ταξίδευε από το Βέλγιο στην Ολλανδία και την Αγγλία. Όταν επιστρέφει, συνεχίζει να γυρνά στη Γαλλία και να μαζεύει λεφτά για τις υφάντρες της Λιλ, που απεργούν.

Είναι μια περίοδος αναταραχών στη Γαλλία.

Στις 9 Ιανουαρίου 1883, στη Λυόν, δικάζονται 68 αναρχικοί. Ανάμεσά τους ο Πέτρος Κροπότκιν, ο Εμίλ Γκωτιέ, ο Μπορντάρ και ο Μπερνάρ. Έχουν γράψει ένα κείμενο γνωστό ως «Το Μανιφέστο των Αναρχικών». Σ' αυτό περιγράφουν τι είναι η αναρχία, και τι θέλουν οι αναρχικοί. «Διεκδικούμε ψωμί για όλους, γνώση για όλους, δουλειά για όλους, ανεξαρτησία και δικαιοσύνη για όλους». Ο Κροπότκιν και οι άλλοι καταδικάζονται σε 5 χρόνια φυλάκισης.

Στις 9 Μαρτίου 1883, στο Esplanade του Les Invalides, έγινε μια μεγάλη διαδήλωση ανέργων στους δρόμους του Παρισιού. Μπροστά είναι η Μισέλ. Υπήρξαν περιστατικά με καρβέλια ψωμιού να απαλλοτριώνονται από τους φούρνους. Περιγράφει αυτό το περιστατικό στα απομνημονεύματά της: *«Δεν είναι θέμα τα ψίχουλα. Αυτό που διακυβεύεται είναι η σοδειά ολόκληρου του κόσμου, μια σοδειά απαραίτητη σε όλο το ανθρώπινο γένος, χωρίς εκμεταλλευτές και εκμεταλλευόμενους»*. Απείρως μικρότερης σοβαρότητας, αυτό το γεγονός είχε, στην πλατεία του Μεγάρου των Απομάχων, όμως, στο ύψος της πλατείας Μωμπέρ, η αστυνομία διέλυσε την πορεία πεντακοσίων έως εξακοσίων ατόμων που, προερχόμενα από την πλατεία της Βαστίλης, κατευθύνονταν προς το βουλεβάρτο Σαιν-Ζερμαίν. Επικεφαλής της διαδήλωσης ήταν ο Εμίλ Πουζέ, ο μελλοντικός ιδρυτής του Φιλήσυχου Ανθρώπου, και προ πάντων η Λουίζ Μισέλ, η Καλή Λουίζα, η Κόκκινη Παρθένα. Το πλήθος σκόρπισε. Είκοσι περίπου άτομα τράβηξαν τότε προς το Σαιν-Ζερμαίν-ντε-Πρε. Στην οδό ντε Κανέτ, στο ύψος της οδού ντυ Φουρ, λεηλατούν έναν φούρνο φωνάζοντας: «ψωμί, δουλειά ή σφαίρες». Είπαν ότι η Λουίζ Μισέλ ήταν εκείνη που έδωσε το σύνθημα της λεηλασίας. Άδικα, ως φαίνεται. Είναι, ωστόσο, βέβαιο ότι την είδαν να κραδαίνει ένα δίκιλο ψωμί, φωνάζοντας: **«Ζήτω η Κοινωνική Επανάσταση»**.

Η Λουίζ Μισέλ θα καταφέρει να το σκάσει. Ο Εμίλ Πουζέ θα συλληφθεί αμέσως. Η αστυνομία κάνει έρευνα στο σπίτι του, και βρίσκει εξακόσια αντίτυπα μιας μπροσούρας με τίτλο «Στον στρατό». Αποδείξεις του ταχυδρομείου πιστοποιούν ότι ο Πουζέ έχει στείλει αυτές τις μπροσούρες σε διάφορες πόλεις, όπως π.χ. η Αμιένη, η Μασσαλία, η Ροάν.

Αυτές οι μπροσούρες απευθύνονται προς τους στρατιώτες καλώντάς τους να προχωρήσουν σε αντικρατική δράση με την πρώτη αναγγελία της εξέγερσης. Αξίζει τον κόπο να τα αναφέρουμε: Πρώτα-πρώτα, λέει το κείμενο, πρέπει να κάψουν τον στρατώνα στον οποίο βρίσκονται. Αρκεί γι' αυτό να βάλουν φωτιά στις αχυροστρωμνές (να μην ξεχάσουν να αδειάσουν τη μία, τους διασαφηνίζεται, για να κάνουν να φουντώσει η πυρκαγιά). Έπειτα, θα πρέπει να πάνε προς το μέρος όπου είναι στοιβαγμένη η φορβή, η ξυλεία, ο σανός. Πώς να βάλουν φωτιά; Χρησιμοποιώντας ένα μίγμα πετρελαίου ή αλκοόλ. Αν δεν έχουν κάτι τέτοιο, θα χρησιμοποιούσαν μόνο πετρέλαιο, ή ακόμα και ένα απλό σπίρτο. Δεν πρέπει να ξεχάσουν, μόλις αρχίσει να φουντώνει η φωτιά, να ξεταπώσουν τους σωλήνες του φωταερίου, για να προκαλέσουν και μερικές όμορφες εκρήξεις. Αλλά δεν σεις νομίζετε [...]. *Σκεφθείτε το καλά. Αν υπάρχουν τόσοι αναρχικοί, αυτό συμβαίνει γιατί πολλοί άνθρωποι είναι αηδιασμένοι με τη θλιβερή κωμωδία που, τόσα χρόνια, μας παίζουν οι κυβερνήσεις»*.

Όταν ο εισαγγελέας την κατηγορεί για ματαιοδοξία, του απαντά: ***«Έχω πάρα πολλή περηφάνια, κύριε, για να είμαι αρχηγός. Ένας αρχηγός, σε ορισμένες στιγμές, αναγκάζεται να ταπεινώνεται μπροστά στους στρατιώτες του. Κι ακόμα, ξέρετε, κάθε αρχηγός είναι και τύραννος»***. Θα τελειώσει με μία ομολογία πίστεως, και θα πει ότι είναι πράγματι φιλόδοξη, όμως για χάρη της ανθρωπότητας: «Θα ήθελα, όλος ο κόσμος να ήταν καλλιτέχνης, ποιητής, τόσο ώστε να εξαφανισθεί η ανθρώπινη ματαιοδοξία». Η Λουίζ θα φυλακισθεί στο Σαιν-Λαζάρ, αργότερα θα μεταφερθεί στο Κλερμόν. Της έχουν επιβληθεί έξι χρόνια κάθειρξης και 10 χρόνια αστυνομικής επιτήρησης. Θα αρνηθεί την οποιαδήποτε χάρη σε προσωπικό επίπεδο, και δεν θα αποφυλακισθεί παρά μόνο με την αμνηστία του 1886. Κατά τη διάρκεια της παραμονής της στη φυλακή το μόνο που ζητά είναι να μεταφερθεί κοντά στην άρρωστη μητέρα της, στο Παρίσι. Τελικά, οι αρχές της επέτρεψαν να μετακινηθεί στο Παρίσι, και να βλέπει την άρρωστη μητέρα της τις τελευταίες μέρες της ζωής της στο κρεβάτι. Ο θάνατος της μητέρας της τη συντάραξε.

Τον Γενάρη που ακολούθησε της δόθηκε χάρη και βγήκε από τη φυλακή.

Δύο χρόνια αργότερα, στις 22 Ιανουαρίου 1888, η Λουίζ Μισέλ δίνει μία διάλεξη στη μεγάλη αίθουσα του Ελιζέ, που είναι κατάμεστη. Ένας άνδρας, που είχε σταθεί πίσω της, πάνω στο βήμα, την πυροβολεί δυο φορές στο κεφάλι. Το πλήθος ορμά. Η Λουίζ προλαβαίνει να φωνάξει: *«Αφήστε τον. Είναι τρελός»*. Εκείνη θα γλιτώσει, και θα καταθέσει υπέρ του δολοφόνου της. Αυτός θα πεθάνει, μερικά χρόνια αργότερα. Στα τελευταία του, είπε: *«Μακάρι οι αναρχικοί να φροντίσουν για την κόρη μου!»* Εν τω μεταξύ, η Λουίζ έχει ξαναρχίσει τις περιοδείες της και δίνει διαλέξεις προπαγανδίζοντας την αναρχία. Βρίσκει, μάλιστα, τον καιρό και γράφει μυθιστορή- γαντιών του Σαιν-Ζυλιέν την παίρνουν στους ώμους. Αντίθετα, στη Ρεν, στο Σαιν-Μπριέκ, στο Λοριάν, στο Βερνόν, και σε άλλες πόλεις, την υποδέχονται με ουρλιαχτά, με σφυρίγματα, με πέτρες, έχοντας επικεφαλής τους παπάδες. Από τη μια πόλη στην άλλη, άλλοτε επευφημίες, απερίγραπτος ενθουσιασμός, άλλοτε πάλι γιουχαΐσματα και απειλές θανάτου. Στη Ρεν, οι αναρχικοί, τέσσερις όλοι κι όλοι, πολιορκούνται τρεις ώρες μέσα σε μια παράγκα από ένα φανατισμένο πλήθος.

Στους όλο και πιο ανήσυχους συντρόφους της, η Λουίζ λέει: *«Τέσσερις εναντίον τεσσάρων χιλιάδων, είναι θαυμάσιο! Όταν η Βρετάνη επαναστατήσει, αυτοί εδώ θα μας θυμηθούν. Ας περιμένουμε λοιπόν να σταματήσουν να φωνάζουν»*.

Στο Ενμπόν, μια συμμορία ξυλοφορτώνει κάποια γριά που την πέρασε για τη Λουίζ Μισέλ. Στο Λοριάν, η πόλη κηρύσσεται σε κατάσταση πολιορκίας. Οι γυναίκες του Πλεμέρ θέλουν να την ξεσκίσουν. Τρέχει καταπάνω τους: Όλες τους φορούν τα παραδοσιακά λευκά σκουφιά τους. *«Έχετε παιδιά, καλές μου φίλες. Για να μην σας τα σκοτώσουν, ερχόμαστε να κουβεντιάσουμε μαζί σας»*. Οι γυναίκες της Βρετάνης διστάζουν, έπειτα έρχονται στη συγκέντρωση που γίνεται στο ύπαιθρο, αφού οι αίθουσες είναι απαγορευμένες. Η Λουίζ μιλά, και η ορμητική της σαγήνη επιτυγχάνει μια πλήρη μεταστροφή. Οι γυναίκες την αγκαλιάζουν και τη φιλούν. Τις έχει οριστικά κατακτήσει. *«Ε, λοιπόν, κι εσάς, μα και τους γιους σας, θα σας έχουμε μαζί στην Επανάσταση»*...

Στην Τουλόν, τον Μάρτιο του 1904, μια πνευμονία τη ρίχνει κάτω. Όλοι πιστεύουν πως είναι πια το τέλος. *«Δεν θέλω ακόμα να πεθάνω»*, λέει. *«Γιατί ξέρω πως η μεγάλη απεργία θα ξεσπάσει σε λίγο, και θέλω κι εγώ να πάρω μέρος σ' αυτήν»*.

Δεκαπέντε μέρες παλεύει με τον θάνατο. Στο τέλος τον νικά. Στις 20 Μαΐου δίνει την τελευταία της διάλεξη στην αίθουσα των Επιστημονικών Εταιρειών, στο Παρίσι. Το θέμα της: «Στις πύλες του θανάτου».

Η Λουίζ Μισέλ πεθαίνει στη Μασσαλία, στις 9 Ιανουαρίου του 1905, σε ηλικία 74 χρόνων.

σης.

Στις 9 Μαρτίου 1883, στο Esplanade του Les Invalides, έγινε μια μεγάλη διαδήλωση ανέργων στους δρόμους του Παρισιού. Μπροστά είναι η Μισέλ. Υπήρξαν περιστατικά με καρβέλια ψωμιού να απαλλοτριώνονται από τους φούρνους. Περιγράφει αυτό το περιστατικό στα απομνημονεύματά της: «*Δεν είναι θέμα τα ψίχουλα. Αυτό που διακυβεύεται είναι η σοδειά ολόκληρου του κόσμου, μια σοδειά απαραίτητη σε όλο το ανθρώπινο γένος, χωρίς εκμεταλλευτές και εκμεταλλευόμενους*». Απείρως μικρότερης σοβαρότητας, αυτό το γεγονός είχε, ωστόσο, μία ισχυρή συγκινησιακή φόρτιση. Και πρώτα-πρώτα επειδή πραγματοποιήθηκε όχι σε κάποια μακρινή επαρχία, αλλά μέσα στο ίδιο το Παρίσι. Έπειτα, επειδή υπήρξε το πρώτο πραγματικά γεγονός με αναρχικές απηχήσεις, έτσι όπως τις εννοούσε το ευρύ κοινό: στη διαδήλωση αυτή πήγαινε μπροστά η μαύρη σημαία. «*Η μόνη σημαία πίσω από την οποία θα μπορούμε τώρα να στοιχιζόμαστε[...], αυτή ακριβώς που όρθωναν η εξαθλίωση και η σύγχυση καταμεσής των δρόμων της Κρουά-Ρους, κατά την εξέγερση των μεταξάδων της Λυών*».

Ο συγγραφέας ενός άρθρου που δημοσιεύθηκε σε ένα αντιεξουσιαστικό φύλλο του 1883 απορρίπτει την κόκκινη σημαία, γιατί αυτή ταιριάζει στον αγώνα μέσα στο άπλετο φως του ήλιου, λέει, η μαύρη ταιριάζει στον ανταρτοπόλεμο, στη μάχη των ελεύθερων σκοπευτών, στη μάχη των «χαμένων παιδιών, τόσο πιο πολύ μανιασμένων, όσο πιο πολύ είναι σκόρπια».

Αυτή η διαδήλωση αποτελούσε τη συνέχεια απείρων συγκεντρώσεων. Σε μία από αυτές υιοθετήθηκε ένα ψήφισμα που καλούσε τα θύματα της ανεργίας να προχωρήσουν στην πρακτική της κοινωνικής επαναοικειοποίησης. Παρότρυνε τους άνεργους να «ποδοπατήσουν τον σεβασμό προς την ιδιοκτησία». «*Αντικρίζοντας τα μαγαζιά, τα γεμάτα από προϊόντα που έφτιαξαν ο εργαζόμενοι*, έλεγε το ψήφισμα, *αυτοί οι εργαζόμενοι ας έχουν το θάρρος να πάρουν ό,τι τους είναι απαραίτητο για να ζήσουν*».

Με πρόσκληση του συνδικάτου των ξυλουργών, οι άνεργοι συγκεντρώθηκαν κεί γι' αυτό να βάλουν φωτιά στις αχυροστρωμνές (να μην ξεχάσουν να αδειάσουν τη μία, τους διασαφηνίζεται, για να κάνουν να φουντώσει η πυρκαγιά). Έπειτα, θα πρέπει να πάνε προς το μέρος όπου είναι στοιβαγμένη η φορβή, η ξυλεία, ο σανός. Πώς να βάλουν φωτιά; Χρησιμοποιώντας ένα μίγμα πετρελαίου ή αλκοόλ. Αν δεν έχουν κάτι τέτοιο, θα χρησιμοποιούσαν μόνο πετρέλαιο, ή ακόμα και ένα απλό σπίρτο. Δεν πρέπει να ξεχάσουν, μόλις αρχίσει να φουντώνει η φωτιά, να ξεταπώσουν τους σωλήνες του φωταερίου, για να προκαλέσουν και μερικές όμορφες εκρήξεις. Αλλά δεν πρέπει να σταματήσουν σ' αυτά. Πρέπει να επωφεληθούν από τη σύγχυση που θα επακολουθήσει, για να προχωρήσουν την εξέγερση ως το τέρμα. Θα σφάξουν χωρίς οίκτο τους αξιωματικούς. Τέλος, θα βγουν από τους στρατώνες, παίρνοντας μαζί τους τα τουφέκια και τα πολεμοφόδια, και θα ενωθούν με τον λαό, για να τον βοηθήσουν να νικήσει τις αστυνομικές δυνάμεις.

Η Μισέλ, αφού κρύφτηκε για 3 εβδομάδες, παρουσιάστηκε στις αρχές. Κατηγορήθηκε για «συμμετοχή και αυτουργία στις λεηλασίες μιας συμμορίας».

Στις 22 Ιουνίου, ο Εμίλ Πουζέ, η Λουίζ Μισέλ, και άλλοι που είχαν λάβει τα δέματα του Πουζέ (εννέα συνολικά κατηγορούμενοι) δικάζονται στο Κακουργιοδικείο του Νομού του Σηκουάνα. Όταν ήρθε η σειρά του συνηγόρου υπεράσπισης που είχε διορισθεί αυτεπαγγέλτως, η Λουίζ τον απέλυσε, και υπεράσπισε μόνη της τον εαυτό της. Είπε ότι η δίκη που της γίνεται είναι ένα σύμβολο. Δεν διώκονται κάποιοι κλέφτες, αλλά μία ιδέα. Θέλουν πάση θυσία να καταδικάσουν τους αναρχικούς. Λέει στους δικαστές ότι δεν πρέπει να εκπλήσσονται που δεν την πολυνοιάζει η απόφασή τους. Έχει δει τόσα πράγματα πιο φρικτά, τόσες γυναίκες και παιδιά σκοτωμένα: «*Μα και βέβαια, κύριε εισαγγελέα, βρίσκετε περίεργο μια γυναίκα να τολμά να αναλαμβάνει την υπεράσπιση της μαύρης σημαίας [...]. Η μαύρη σημαία είναι η σημαία των απεργιών, δείχνει ότι ο εργάτης δεν έχει ψωμί [...]Ε! λοιπόν ναι! Πήρα τη μαύρη σημαία και βγήκα να πω ότι ο λαός ήταν χωρίς δουλειά και χωρίς ψωμί. Ιδού το έγκλημα μου. Κρίνετε με όπως ε-*

στη μεγάλη αίθουσα του Ελιζέ, που είναι κατάμεστη. Ένας άνδρας, που είχε σταθεί πίσω της, πάνω στο βήμα, την πυροβολεί δυο φορές στο κεφάλι. Το πλήθος ορμά. Η Λουίζ προλαβαίνει να φωνάξει: «*Αφήστε τον. Είναι τρελός*». Εκείνη θα γλιτώσει, και θα καταθέσει υπέρ του δολοφόνου της. Αυτός θα πεθάνει, μερικά χρόνια αργότερα. Στα τελευταία του, είπε: «*Μακάρι οι αναρχικοί να φροντίσουν για την κόρη μου!*» Εν τω μεταξύ, η Λουίζ έχει ξαναρχίσει τις περιοδείες της και δίνει διαλέξεις προπαγανδίζοντας την αναρχία. Βρίσκει, μάλιστα, τον καιρό και γράφει μυθιστορήματα (λέγεται ότι πούλησε στον Ιούλιο Βερν το σενάριο των Είκοσι χιλιάδων λευγών υπό τη θάλασσα), θέατρο, το έργο της «Ναντίν», θα το ανεβάσει ο Μαξιμιλιέν Λισμπόν, αγωνιστής της Κομμούνας, στο θέατρο των Μπουφ του Βορρά, και, κυρίως, ποιήματα. Η Λουίζ είναι παντού, σε όλα τα μέτωπα του κοινωνικού αγώνα.

Μερικές φορές της στήνουν παγίδες. Παρασυρμένη από τη γενναιοφροσύνη της δεν τις μαντεύει. Αυτό συμβαίνει και μετά τα σοβαρά γεγονότα που εκτυλίσσονται την Πρωτομαγιά του 1890 στη Βιέν, στο νομό Ιζέρ. Ο υπουργός των Εσωτερικών εκείνης της εποχής, κάποιος Κονστάν, που του έχει γίνει εφιάλτης, έχει αντιληφθεί ότι δεν θα αποτελούσε λύση μια νέα καταδίκη της. Επιχειρεί τότε να την εξευτελίσει. Η Λουίζ, κάποτε, δίψασε και ζήτησε να πιει κάτι. Της δίνουν κάποιο μίγμα, ετοιμασμένο εκ των προτέρων. Δυο ώρες αργότερα, αρχίζει να λέει ασυναρτησίες. Αμέσως ένας αστυνομικός διευθυντής συντάσσει έκθεση, στην οποία τη χαρακτηρίζει μπεκρού και τρελή. Όλος ο τύπος αδράχνει την ευκαιρία. Και όταν η Λουίζ θα επιστρέψει στο σπίτι της, στο Λεβαλλουά, ένας μυστικός αστυνομικός, κάποιος Ροζέ, που τη συμπαθεί, θα πάει να τη βρει και να της αποκαλύψει ότι έχουν βάλει έναν προβοκάτορα να νοικιάσει διαμέρισμα στο ίδιο κτίριο με αυτήν, και να του βάλει φωτιά.

Πράγματι, η Λουίζ Μισέλ αποτελεί κίνδυνο για την καθεστηκυία τάξη. Το 1903, συνεχίζει να βρίσκεται στην πρώτη γραμμή: έχει ξαναρχίσει τις μεγάλες περιοδείες της. Θριαμβεύει στη Νάντη, στο Ανζέ, στη Λιμόζ, στην Ορλεάνη και αλλού. Οι εργάτες

Στην Τουλόν, τον Μάρτιο του 1904, μια πνευμονία τη ρίχνει κάτω. Όλοι πιστεύουν πως είναι πια το τέλος. «*Δεν θέλω ακόμα να πεθάνω*», λέει. «*Γιατί ξέρω πως η μεγάλη απεργία θα ξεσπάσει σε λίγο, και θέλω κι εγώ να πάρω μέρος σ' αυτήν*».

Δεκαπέντε μέρες παλεύει με τον θάνατο. Στο τέλος τον νικά. Στις 20 Μαΐου δίνει την τελευταία της διάλεξη στην αίθουσα των Επιστημονικών Εταιρειών, στο Παρίσι. Το θέμα της: «Στις πύλες του θανάτου».

Η Λουίζ Μισέλ πεθαίνει στη Μασσαλία, στις 9 Ιανουαρίου του 1905, σε ηλικία 74 χρόνων.

Η κηδεία της είναι μια μεγάλη διαδήλωση, με κόκκινες σημαίες και δύο χιλιάδες ανθρώπους που θρηνούν. Ο θάνατός της συγκλόνισε τους αγωνιζόμενους ανθρώπους στη Γαλλία αλλά και το Λονδίνο. Πέρασε όλη της τη ζωή πολεμώντας την αδικία, πρόσφερε τον εαυτό της και με πάθος έδωσε όλο της το είναι στην κοινωνική επανάσταση. «*Εμείς οι επαναστάτες δεν κυνηγάμε απλά μια άλικη σημαία. Αυτό που επιδιώκουμε είναι το ξύπνημα της ελευθερίας, παλιάς και καινούριας. Είναι η παλιά Κομμούνα του Παρισιού, είναι το 1703, ο Ιούνιος του 1848, το 1871. Κυρίως είναι η επόμενη επανάσταση που προελαύνει στην αυγή της*».

Το μικρό κορίτσι που συνήθιζε να κάθεται δίπλα στη φωτιά και ν' ακούει τις ιστορίες του παππού της για τους ήρωες του παρελθόντος, έγινε θρύλος...

Γ. - Γ.

ΑΚΟΥΣΙΑ ΝΟΣΗΛΕΙΑ

ΜΙΑ ΑΚΟΜΑ ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗΣ

Μια ακόμα πτυχή της κρατικής καταστολής και της εξόντωσης των ανεπιθύμητων για τους εξουσιαστές και τα τσιράκια τους είναι η χρήση της ψυχιατρικής καταστολής. Άλλωστε η καταστολή ανέκαθεν είχε πολλά πρόσωπα. Ειδικοί και πρωταθλητές στο ζήτημα της καταστολής μέσω της ψυχιατρικής επέμβασης είχαν αναδειχθεί για δεκαετίες οι ιθύνοντες των κομμουνιστικών κρατών και ιδιαίτερα της Σοβιετίας.

Άλλωστε είναι χαρακτηριστικό το εφεύρημα που χρησιμοποιούσαν ευρύτατα για να πείσουν τις ούτω πως ονομαζόμενες λαϊκές μάζες «πως δεν είναι δυνατόν να αντιτίθεται κανείς σ' ένα σύστημα που ο ίδιος έχει φτιάξει και που είναι δικό του». Πέρα όμως από την φτηνή λαϊκίστικη προπαγάνδα των κομμουνιστών η τρομακτική κατάσταση της ψυχιατρικής καταστολής, μέσω του εγκλεισμού και άλλων βασανιστηρίων, παραμένει μια πραγματικότητα τόσο στα μεταλλαγμένα πολιτικά στοιχεία των χωρών του πρώην ανατολικού μπλοκ όσο και του υπόλοιπου πολιτισμένου χώρου.

Γιατί, ανεξάρτητα από την προπαγάνδα που χρησιμοποιήθηκε με μονόπλευρη κατεύθυνση η καταστολή αυτού του τύπου ήταν και παραμένει ίδιον την κυριαρχίας, ανεξάρτητα από την πολιτική προβιά που φοράει αυτή.

Πρόσφατα είναι ήδη δύο περιστατικά.

Το ένα αφορά τον **Στέλιο Μαλινδρέτο.**

Με αφορμή την εκδίκαση της υπόθεσής του στις 17/1/2008, στο Εφετείο του Πειραιά (η οποία αναβλήθηκε λόγω της απεργίας των δικηγόρων), όπου ο Στέλιος Μαλινδρέτος ζητά να σταματήσει η ομηρία του, να του *[...] στηρίων της Αθήνας. Επιπλέον στη δίκη που έγινε στις 12/10/07 δεν τηρήθηκαν καν τα στοιχειώδη προσχήματα. Έγινε ερήμην του ενδιαφερόμενου. Κανείς δεν τον ενημέρωσε ώστε να παραβρίσκεται με δικηγόρο και γιατρό τεχνικό σύμβουλο, όπως προβλέπει ο νόμος.*

Παρ' όλα αυτά ο Στέλιος Μαλινδρέτος εξακολουθεί να βρίσκεται σε κατάσταση ομηρίας, παρ' ότι υπάρχει και εισαγγελική απόφαση με την οποία έχει διαταχθεί η απόλυσή του από το Δαφνί.

Το δεύτερο περιστατικό αφορά τον **Κώστα Μ.** και εξελίχθηκε στα **Τρίκαλα**.

Το πρωί της 21 Δεκέμβρη μπάτσοι τον συλλαμβάνουν στο χωριό Φαρκαδώνα και τον μεταφέρουν στο Α.Τ. Τρικάλων δεμένο πισθάγκωνα με χειροπέδες. Υποβάλλεται σε εξετάσεις από δύο ψυχίατρους ύστερα από εισαγγελική παραγγελία αλλά δεν μπορούν να βρουν το κατάλληλο άλλοθι για να τον κρατήσουν άμεσα.

Ο Κ.Μ. βρίσκεται στο στόχαστρο των διωκτικών αρχών και κάποιων συνοδοιπόρων της εξουσίας για την ανυπότακτη στάση του, και με ιδιαίτερη «επιμέλεια» από το 2003, όταν συνελήφθη να κολλά αφίσες στα Τρίκαλα.

Οι συνοδοιπόροι και κολλητοί των μπάτσων προσπάθησαν για δεύτερη φορά να πετύχουν τον εγκλεισμό του σε ψυχιατρείο προκειμένου να αποσείσουν τις ευθύνες τους για τα όσα τους έχει καταμαρτυρήσει δημόσια ο Κ.Μ. Χρησιμοποίησαν γι' αυτό το σκοπό τη μέθοδο της συλλογής υπογραφών με την οποία προσκαλούν τις αρχές να προβούν σε εγκλεισμό του για «συμπεριφορά άκρως αντικοινωνική, ενοχλητική, ανάρμοστη

Στα μέσα Γενάρη στα ευβοϊκά τοπικά μέσα ενημέρωσης δημοσιεύεται ανακοίνωση της ένωσης εργαζομένων της ΛΑΡΚΟ, η οποία φέρει τον τίτλο: «Θα συγκρουστούμε με όσους θέλουν το κλείσιμο της ΛΑΡΚΟ», και προκάλεσε ποικίλες αντιδράσεις από διαφόρους φορείς, άτομα και κινήσεις.

Παραθέτουμε ένα κομμάτι της αποκαλυπτικής ανακοίνωσης των συνδικαλιστών:

«Το τελευταίο διάστημα έχουμε γίνει κοινωνοί μιας νέας τάσης, που έχει αρχίσει να διαμορφώνεται, η οποία λέει ότι για όλα τα προβλήματα οικολογίας στην Εύβοια υπεύθυνη είναι η ΛΑΡΚΟ. Το χειρότερο όμως είναι ότι οι προτάσεις των οικολόγων είναι σε μια κατεύθυνση: αλλαγή χρήσης της γης και κατ' επέκταση κλείσιμο της εταιρείας (...)Το γιατί έχουν επιλέξει να στοχοποιήσουν τη ΛΑΡΚΟ είναι ένα ερώτημα. Γιατί σε σχέση με όλους τους άλλους από τη ΛΑΡΚΟ η κοινωνία έχει μια ανταποδοτικότητα και για να γίνουμε πιο σαφείς: Οδικά δίκτυα, υποδομές, για το ΤΕΙ, μικρά έργα (γήπεδα - δρόμους - εκκλησίες - οικονομική ενίσχυση φορέων) για τα Δ.Δ. δραστηριότητάς της, εκχιονισμούς σ' όλη τη Μεσσαπία, ασφαλτοστρώσεις, ενίσχυση του Δασαρχείου με ζώνες αντιπυρικές, μέγας χορηγός των εθελοντών δασοπυροσβεστών, ανταποδοτικά τέλη στο δήμο Μεσσαπίων, θέσεις εργασίας (είναι κάποια από τα ανταποδοτικά)(...) Σ' ότι μας αφορά είμαστε ανοιχτοί στον οποίο διάλογο που θα έχει την προϋπόθεση της συνύπαρξης με σκληρούς όρους, όμως ξεκαθαρίζουμε σ' όλους τους «άλλους» ότι χαρακτηρίζονται εχθροί μας με ότι αυτό συνεπάγεται, είμαστε αποφασισμένοι και να συγκρουστούμε και να χτυπήσουμε αλύπητα όποιον επιχειρήσει να παίξει

ΛΑΡΚΟ-πέδιο συνδικαλιστών

με το μεροκάματό μας. Δεν προειδοποιούμε, απειλούμε και βάλτε το καλά στο μυαλό σας. Αρκετά παίξατε. Τα πράγματα έχουν δυσκολέψει. Δεν θα επιτρέψουμε να χαθεί καμιά θέση εργασίας. Γιατί καλώς ή κακώς ανεπτυγμένη οικολογική συνείδηση έχουν οι «χορτάτοι». Οι πεινασμένοι καίνε δάση για να πουλήσουν ξύλα, ρίχνουν δυναμίτη στη θάλασσα για να φάνε ψάρια, καίνε λάδια καμένα για να ζεσταθούν. Σίγουρα πιστεύουμε ότι όσοι σκέπτονται υγιώς δεν θα ήθελαν τέτοιες καταστάσεις. Κάτι που για μας έχει αξία. Ανταλλάσσουμε κύριοι το μεροκάματό μας στη ΛΑΡΚΟ με μια θέση στο δημόσιο».

Δεν γνωρίζουμε εάν έχει ξαναγραφεί ποτέ από συνδικαλιστικό όργανο τέτοια ανακοίνωση αλλά ομολογούμε ότι ολίγον τι εκπλαγήκαμε. Όχι γιατί τρέφουμε κάποια σοβαρή εκτίμηση στους συνδικαλιστές των κυρίαρχων παρατάξεων και ι-

Γιατί, ανεξάρτητα από την προπαγάνδα που χρησιμοποιήθηκε με μονόπλευρη κατεύθυνση η καταστολή αυτού του τύπου ήταν και παραμένει ίδιον την κυριαρχίας, ανεξάρτητα από την πολιτική προβιά που φοράει αυτή.

Πρόσφατα είναι ήδη δύο περιστατικά.

Το ένα αφορά τον **Στέλιο Μαλινδρέτο.**

Με αφορμή την εκδίκαση της υπόθεσής του στις 17/1/2008, στο Εφετείο του Πειραιά (η οποία αναβλήθηκε λόγω της απεργίας των δικηγόρων), όπου ο Στέλιος Μαλινδρέτος ζητά να σταματήσει η ομηρία του, να του δοθεί άμεσα εξιτήριο και να σταματήσει η σωρεία αδικιών που γίνονται σε βάρος του, η ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ αναφέρει μεταξύ άλλων:

Ο Στέλιος Μαλινδρέτος προφυλακίστηκε στις 6/2/2006 για τη γνωστή υπόθεση ξυλοδαρμού του πρώην Προέδρου της ΓΣΕΕ Χρήστου Πολυζωγόπουλου. Μετά την αποφυλάκισή του όμως, με περιοριστικούς όρους στις 18/7/2007 από το Συμβούλιο Εφετών Αθηνών, κρατήθηκε παράνομα επί δύο μέρες, χωρίς να του επιδοθεί το βούλευμα. Στη συνέχεια, με παραγγελία του Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών Πειραιά, που έχει μόνο τριήμερη ισχύ και χωρίς να εισαχθεί σε δικαστήριο αρμόδιο να αποφασίσει εντός δέκα ημερών για την ακούσια νοσηλεία του στο Δαφνί, ο Σ. Μαλινδρέτος οδηγήθηκε εν κρυπτώ στο δημόσιο ψυχιατρείο του Δαφνιού.

Προκειμένου να επιτευχθεί αυτό, χρησιμοποιήθηκαν ανεπαρκείς, αναιτιολόγητες και παράνομες ιατρικές γνωματεύσεις. Η αίτηση προς το Μονομελές Πρωτοδικείο Πειραιά, που κατατέθηκε στις 28/9/07, με αίτημα την παράταση του εγκλεισμού του Σ. Μαλινδρέτου σε καθεστώς ακούσιας νοσηλείας, είναι όχι μόνο εκπρόθεσμη αλλά και άκυρη. Επομένως, δεν νομιμοποιείται ούτε η απόφαση του δικαστηρίου για παράταση του εγκλεισμού. Το δικαστήριο αυτό είναι αναρμόδιο καθώς και η κατοικία του Σ. Μ. αλλά και το Δαφνί υπάγονται στην αρμοδιότητα των δικα-

της εξουσίας για την ανυπόταχτη στάση του, και με ιδιαίτερη «επιμέλεια» από το 2003, όταν συνελήφθη να κολλά αφίσες στα Τρίκαλα.

Οι συνοδοιπόροι και κολλητοί των μπάτσων προσπάθησαν για δεύτερη φορά να πετύχουν τον εγκλεισμό του σε ψυχιατρείο προκειμένου να αποσείσουν τις ευθύνες τους για τα όσα τους έχει καταμαρτυρήσει δημόσια ο Κ.Μ. Χρησιμοποίησαν γι' αυτό το σκοπό τη μέθοδο της συλλογής υπογραφών με την οποία προσκαλούν τις αρχές να προβούν σε εγκλεισμό του για «συμπεριφορά άκρως αντικοινωνική, ενοχλητική, ανάρμοστη και επικίνδυνη».

Οι ψυχίατροι αρχικά δεν έκριναν απαραίτητο τον ακούσιο εγκλεισμό του και για αυτόν τον λόγο τον άφησαν ελεύθερο. Μια μέρα μετά, και αφού προηγήθηκε η συνεδρία με τους γείτονες και χωρίς να κληθούν οι οικείοι του, η γνωμάτευση αλλάζει και κρίνεται επικίνδυνος.

Έτσι με συνοπτικές διαδικασίες βγαίνει εισαγγελική απόφαση για ακούσιο εγκλεισμό, τρείς μέρες μετά, στις παραμονές των Χριστουγέννων.

Ο Κ.Μ. δεν εντοπίζεται. Στις 27 Δεκεμβρίου οι γονείς του 36χρονου δηλώνουν στον εισαγγελέα ότι δεν ζητήθηκε από τους ίδιους ο εγκλεισμός του γιου τους κάτι που είναι προϋπόθεση. Τόσο εξ αιτίας αυτού του γεγονότος αλλά και της κινητοποίησης των μελών της Πρωτοβουλίας Γονέων Ενάντια στην Καταστολή, ο εισαγγελέας αίρει την εντολή. Το δικαστήριο του Κ.Μ. γίνεται στις 9 Ιανουαρίου και η απόφαση πρόκειται να εκδοθεί προς το τέλος του μήνα.

ΝΑ ΑΝΤΙΤΑΧΘΟΥΜΕ ΣΤΙΣ ΜΕΘΟΔΟΥΣ ΨΥΧΙΑΤΡΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗΣ

Ο ΕΓΚΛΕΙΣΜΟΣ ΕΙΝΑΙ ΒΑΣΑΝΙΣΤΗΡΙΟ

με το μεροκάματό μας. Δεν προειδοποιούμε, απειλούμε και βάλτε το καλά στο μυαλό σας. Αρκετά παίξατε. Τα πράγματα έχουν δυσκολέψει. Δεν θα επιτρέψουμε να χαθεί καμιά θέση εργασίας. Γιατί καλώς ή κακώς ανεπτυγμένη οικολογική συνείδηση έχουν οι «χορτάτοι». Οι πεινασμένοι καίνε δάση για να πουλήσουν ξύλα, ρίχνουν δυναμίτη στη θάλασσα για να φάνε ψάρια, καίνε λάδια καμένα για να ζεσταθούν. Σίγουρα πιστεύουμε ότι όσοι σκέπτονται υγιώς δεν θα ήθελαν τέτοιες καταστάσεις. Κάτι που για μας έχει αξία. Ανταλλάσσουμε κύριοι το μεροκάματό μας στη ΛΑΡΚΟ με μια θέση στο δημόσιο».

Δεν γνωρίζουμε εάν έχει ξαναγραφεί ποτέ από συνδικαλιστικό όργανο τέτοια ανακοίνωση αλλά ομολογούμε ότι ολίγον τι εκπλαγήκαμε. Όχι γιατί τρέφουμε κάποια σοβαρή εκτίμηση στους συνδικαλιστές των κυρίαρχων παρατάξεων και ιδίως των επιχειρήσεων του δημόσιου και ευρύτερου δημόσιου τομέα αλλά διότι η επιχειρηματολογία τους κινείται στα όρια του εξωφρενικού (και εμείς που νομίζαμε ότι τις φωτιές το περασμένο καλοκαίρι τις επιθυμούσαν τα συμφέροντα των αιολικών πάρκων, της Ιωνίας οδού και άλλων κορακιών). Κατ' αρχήν, όπως πρόσφατα έχουμε αναφέρει η ΛΑΡΚΟ είναι ουσιαστικά μια επιχείρηση κρατικών συμφερόντων (Υπουργείο Οικονομικών, Εθνική Τράπεζα, ΔΕΗ αποτελούν το μετοχολόγιο της) τεράστιων οικονομικών μεγεθών και μια από τις μεγαλύτερες στον ευρωπαϊκό χώρο. Οι παρεμβάσεις κρατικών αξιωματούχων στη διοίκηση είναι δεδομένες και συμβαδίζουν με τον οσμό σκανδάλων που συχνά έρχονται στην επιφάνεια. Ακόμη ένα σημαντικό κομμάτι εργατών απασχολείται με το γνωστό μπλοκάκι, δηλαδή με δελτίο παροχής υπηρεσιών, σύγχρονοι σκλάβοι εργολάβων που αναλαμβάνουν διάφορες τμηματικές εργασίες. Και οι συνδικαλιστές, όχι μόνο δεν απέτρεψαν το συγκεκριμένο καθεστώς να υπάρξει, αλλά, αντίθετα, με τη στάση τους συναίνεσαν στο να φτιαχτεί. Φυσικά γραπτές αναφορές για τη συγκεκριμένη ομηρία υπάρχουν παράλληλα με τα ευχολόγια αλλά οι δυναμικές δράσεις απουσιάζουν.

Θεωρώντας ότι η ανακοίνωση των συνδικαλιστών αντικατοπτρίζει τη σήψη της σκέψης που προκαλείται από επί μέρους εξουσίες, που υπάρχουν διάχυτες γύρω μας και γνωρίζοντας τον συνήθη γνωστό ξεπουλημένο ρόλο των συνδικαλιστών, ελπίζουμε να μην χρειαστεί να τους αντιμετωπίσουμε ως όργανα καταστολής του ΛΑΡΚΟ-κράτους. Άλλωστε διαχωρίζουμε ευθύς εξ αρχής τον ρόλο του συνδικαλιστή με εκείνο του εργάτη, αφού διαρκώς αποδεικνύεται ότι ο ρόλος των συνδικαλιστών είναι χειραγωγικός και κατασταλτικός απέναντι σε κάθε προσπάθεια εκτροπής.

Σίγουρα οι φόβοι για ανεργία είναι υπαρκτοί και κατανοητοί, αλλά το να φτάνεις στο σημείο να υπερασπίζεσαι με πάθος τις καταστρεπτικές επεκτάσεις των αφεντικών σου και να απειλείς τους έχοντες αντίθετη άποψη είναι διαφορετικό. Με αυτή τη λογική απαγορεύεται η δράση ενάντια στα πυρηνικά εργοστάσια, ενάντια στα μεταλλαγμένα, ενάντια στις ρυπογόνες επιχειρήσεις του Ασωπού... Ουσιαστικά απαγορεύουν τον αγώνα για καθαρά ποτάμια, καθαρή ατμόσφαιρα, ζωντανά δάση. Ούτε το πιο αισιόδοξο αφεντικό δεν θα περίμενε τέτοια ανακοίνωση ακόμη και εάν γινόταν καθ' υπόδειξη του...Τα περί ταξικής συνείδησης και λοιπά μαρξιστικά φληναφήματα μάλλον πρέπει να βρίσκονται θαμμένα κάτω από τόνους κόκκινης λάσπης στον πάτο του ευβοϊκού.

Άντε κομματόσκυλα και με μια καλή προαγωγή...

Αναρχικός Πυρήνας Χαλκίδας